

മഞ്ചോപ്പനിഷത്ത്.

(പുസ്തകം നാട്ടം)

ഇംഗ്ലീഷാസ്ക്രിപ്റ്റം.

കെ. എ. റവിവല്ല.

മണ്ണോപനിഷത്ത്.

(ഭാഷാവ്യാപ്താനം)

ഇണ്ണരാവാസ്യം.

വ്യാവ്യാതാ:
എൽ. എ. രവിവർമ്മ.

ബി. വി. ഷുക്കർപ്പീഡ്നു & പ്രിൻസിപ്പലവജ്സ്ട്ട്
കിരുവന്നംപുരം. തസ്തികപ്പെടു.

1111]

[വില അണ ഞ.

അവക്കുമ്മൾ ശ്രീമതി എൻ. ദേവകിയും അവർക്കുമാണ്.

ബി. പി.എക്സിലിപ്പോവിന്റെ ഒരു ഫലം ആതിയിലും കൂടം
യിരിക്കുന്നതാണ്:

അരുമ്പം.

മിന്തശ്ശൈംകോൺറിന്റുവരുന്ന നാനാവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും പരമപ്രമാണമായി കൂടിവരുന്നതു ശുഭി എനിക്കെന്ന മാത്രമാക്കുന്നു. ഈ വിധമും ശുഭിശേഷ കമ്മകാണ്ഡമെന്നും, അതാനകാണ്ഡമെന്നും രാഖിന്നായിരത്തിൽക്കൊം. സംഘിത എന്ന പേരിലറിന്റുവരുന്ന ഭാഗം, അതുപുറവും ചില ഘട്ടങ്ങളും ശിഥി, കമ്മകാണ്ഡമാക്കുന്നു. ആരണ്യക്കങ്ങൾ എന്ന പേരിലടക്കിയ ഭാഗത്തിലും കമ്മപരമായ പല സംഗതികളും കൊണ്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആരണ്യക്കങ്ങളിലേ ഒരുപോവക്കൂട്ടായി കൂടിതാവുന്ന ബ്രാഹ്മണങ്ങളിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങളാണ് ഉപനിഷത്തുകൾ എന്ന പരിഞ്ഞുവരുന്നതു്. ഇവ പൂർണ്ണം അതാനപരമാണ്; കമ്മപരമായി ഇവയ്ക്കുപ്രയോഗമേ ഇല്ല. ഇംഗ്ലീഷ്. എന്ന പേരിൽ അറിന്റുവരുന്ന ഉപനിഷത്തുകൾ എല്ലാം മാത്രം യജുസ്സംമിതിയിൽ പെട്ടതും അതാനകാണ്ഡമാരിൽ ഉംപെട്ടുന്നതുമായ ഒരു മന്ത്രശേഖരമാക്കുന്നു.

ഉപനിഷദ്ദമതങ്ങളാണ്. തന്നെ കമ്മപരമായി പ്രയോഗമഴച്ചിവയല്ലെന്നപറഞ്ഞു. ശോകമോധനയുപരമായ സംസാരത്തെ തരണംവെച്ചുന്നതിനുതക്കും അല്പാരമവില്ലയാണുവാഗിൽ പ്രതിചാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയം. മിന്തകളുടെ, അമവാ മന്ത്രങ്ങളുടെ, അധ്യാത്മജ്ഞാനത്തിനും സാരസവസ്പമാണും ഇതു ഉപനിഷത്തുകൾ. ഇവ എത്ര തത്പരിക്കും സംതൃപ്തിനുകൂടുതും പരമപാവനവുമാണുള്ളതിനു ഷോഫ്റ്റ് കുടുംബം, പാരം ഡ്രൂഡിം മുതലായ രണ്ടുമത്താധിരായ തത്പരിവിശ്വാസങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണമായ സ്ഥിതിക്കുന്ന തെളിവാണ്.

ഉപനിഷദ്ദിഷ്ടബ്ദത്തേ പലകം പലവിധത്തിൽ വ്യാവ്യാകിക്കുന്നു. ‘ഉപ, നി, പൂർണ്ണ സംഭരണവുമത്തുംജ്ഞാനം’ എന്നവിധം, ഈ വില്ലഭയ പറിക്കുന്നവക്ക് സംസാരഭ്രംബനിവുതിവരുത്തി ബ്രഹ്മപൂർണ്ണിജ്ഞാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉപനിഷദ് എന്ന പേരു വന്നതാണി ശജ-രാജികളും മറ്റും വ്യാവ്യാനിക്കുന്നു. ഉപ, സമീപേ; നിശ്ചയ, ഇരിക്കു- അതായതു് മുക്കും സമീപത്തിലിരിക്കുന്ന രഹസ്യമായപദ്ധതിക്കുന്ന

വിഭ്രയാകയാലുപനിഷദ് എന്ന പേരുവന്നതായി മറ്റൊരു വിഭർ വ്യാവ്യാമിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ ഉപനിഷദ് ചൂണ്ടുതേത് വ്യാവ്യാമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൊട്ടതെ വ്യാവ്യാമങ്ങളിലാല്ലോത്തതു ഉപനിഷദ്ദിന്റെ ധർമ്മതേത പ്രവചിക്കുന്നതാകയാൽ എററുവും യുക്താന്തസ്ഥാനം; ഉപനിഷദ്ദത്തുകളിലും പേരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിക്കുന്നതാകയാൽ മറ്റൊരു വ്യാവ്യാമവും സംഗതാന്തസ്ഥാനം. അമ്മവാ, ശബ്ദത്തിന്റെ വൃത്തപ്പുതിയെന്നുമാവാട്ടു, അതു സംഖ്യാഗ്രഹിച്ച ചർച്ചയിലും പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇവിടെ വിഷയം.

ശക്രഹ്യപ്രാജ്ഞദാരം പരന്തപനിഷദ്ദത്തുകളേ വ്യം വ്യാമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽപ്പെട്ട സൗഖ്യസില്പമായ ദശാപനിഷദ്ദത്തുകളേ ശക്രഹതമനസ്ഥിച്ചും എന്നാലിംഗനിനന്ന ഒരു ഒക്കെ ആചാരത്തെക്കുവിധിച്ചിലും വ്യാവ്യാമിക്കാനാണ് ഇത് ഗമ്മാവലികോണ്ടാലേശ്വരിക്കുന്നതു്. മലയാളഭാഷയിൽത്തന്നെ ഉപനിഷദ്ദത്തുകളേ മികച്ച വിഭ്രാംഘാർ വ്യാവ്യാമിച്ചിരിക്കുവേറെയോ വ്യാവ്യാമത്തിനകുടി അവകാശമുണ്ടോ എന്ന സംശയംവരാം. ഉഴു വ്യാവ്യാമങ്ങദാരം ശക്രഹ്യപ്രാജ്ഞ അദ്ധ്യാത്മ ശരി തജ്ജിമയോ ചുഡക്കമോ ആചിട്ടാണ് രിക്ഷ നാതു്. ശക്രഹ്യപ്രാജ്ഞദാരാജുണ്ണൻകീൽ തന്റെ ശിഷ്യർ സ്ഥാനത്തിനർഹമനാവാൻ തക്ക ദേഹസ്തയുള്ള ഒരു വക്ഷ ഭോബന്ധുമാവത്തക്കരീതിയിലും, അവക്ഷ സൂപരിചിതമായിരുന്ന സാങ്കേതികഭാഷയിലുമാണ് വ്യാവ്യാമങ്ങദാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ വക്ക വ്യാവ്യാമങ്ങദാരം പ്രത്രക്ഷപ്രമാണവാരമാരായ ഇന്നതേതെല്ലാക്കത്തിനു സംതൃപ്തിക്കു മതിക്കായവയല്ലോ അന്നദേവംകോണ്ട തോന്തിച്ചിട്ടുണ്ട് ആ പഴയ പാഠങ്ങൾ തേതെന്നു, കാൽവിഷയമായി ഒരു ഭേദവും വരുത്താതെ, ഇംഗ്ലീഷ്നിനന്നു സുന്ധമമായ വേഷഭാഷകളിലാക്കുക എന്നതാണു പുതിയ വ്യാവ്യാമംകോണ്ട സാധിക്കാനിഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നെന്നു ഇരു ആളുകൾ എത്രമാത്രം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു മഹാജനങ്ങളുണ്ടോ തീരുമാനിക്കാണ്. അവക്കു കരണ്ണാചുണ്ടാമായ അന്നത്രമഹതിനായി ഇതാ തോന്തി അന്നമാവലിയിലേ പ്രമാം സന്ദുടാ സിജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വേദാന്തം, അദ്ധ്യാത്മവില്ല, എന്നല്ലോ കേരളക്ക്
വേബാറ സാമാന്യലോകത്തിന് എന്തോ നീരസമോ, വെറ
പ്രോ, ദേഹം ഒക്കെയാണോ കണ്ടിവരുന്നതു്. ഇതിന് കാരണ
മെന്തായിരിക്കാം? വേദാന്തവും ലൗകികവും തിരെതന്നെ വി
പരിത്ഥമായ്ക്കപ്പേണ്ടിരിക്കാം; വേദാന്തചുപദശിക്ഷന്നതു് ഈ ലോ
കദ റാഹം വെറുതു വല്ല കാട്ടിലേയ്ക്കു മോടിക്കാഞ്ചി ഉന്നാമറോ
ആക്കിരിക്കം എന്നീ വിധത്തിൽ ഒരു താന്ത്രികാഖാഭ്യാസം
ഉള്ളിലെബാളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാണ് മുലകാരണമെന്ന മാന
സിക്കത്തപ്രശ്നാസ്തിനറിയാം. എന്നാൽ സത്രാവസ്ഥയോ?
വേദാന്തം ഒരു തരംതിലും കാട്ടകയരാനല്ല ഉപദശിക്ഷന്ന
തു് എന്ന സൂക്ഷ്മാലോചിക്ഷന്നവക്കല്ലോ മനസ്സിലാവും.
എത്ര ലൗകികകൾറും ഇപ്പു സുഖംകിടക്കുമെന്നതനെ.
വേദാന്തി ഇപ്പുക്കുന്നതുമിരുതെന്ന്; പോരാ, നിത്രവും പര
മവുമായ സുഖം, ആനന്ദം, വേണുമെന്ന തന്നെ. ലൗകികനാ
ണക്കിൽ സുവാഭാസങ്കൂക്കണ്ടു് അവത്തന്നെയാണു് സാ
ക്ഷാൽ സുവുമെന്നക്കുതി, യമാത്മ സുവമിന്നതാണെന്നെന്നി
യുകയോ അതിനേഃതത്തുകയോ ചെയ്യാതെ, സുവാഭാസങ്കൂക്ക
ലാളുജ്ജനാഡി അവയുടെ പുരക്കേണ്ടിക്കേയാടി മേഘമാത്രം ദോ
ക്കാവാഡിട്ടിശ്ശുന്ന. വേദാന്തം, ഇംഗ്ലാണ്ടനു സുവാഭാസ
ങ്ങൾ സുവം ഉല്ലേഖിച്ചുനാം. ഇവ മണ്ണാധരമായ പച്ചപ്പുല്ലും
കൊമ്മളവല്ലികളുംകൊണ്ടു മുടിക്കിടക്കുന്ന ഭിംബക്കുപണികൾ മാ
ത്രമാണെന്നും ഉപദശിച്ചു് പഠിതാക്കുള്ള യമാത്മമായ സുവ
ന്തിലേയ്ക്കുന്നിക്കുന്നു. എന്നോ ഒരു സുഖാനഭവമിച്ചിട്ടും
ണാല്ലോ മല്ലപാനി മല്ലം കഴിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മല്ലത്തിൽ
നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ആ സുവഭേദാധി സുവമേയല്ലേണ്ടും, സുവാ
ഭാസങ്കുപമായ മഹാ ഭിംബമാണെന്നും സജ്ജനങ്ങൾക്കറിയാം;
അവരാവിധി ഉപദശിക്ഷനുമണ്ടണ്ടു്. പക്ഷേ, മല്ലപനാക
ട്ടു, മല്ലപനത്തിൽനിന്നും സത്രംപലമായി ലഭിക്കുന്ന ആ
സുവാഭാസതെ ഭാവി ലഭ്യമായ യമാത്മസുവത്തിനായി
ഉപേക്ഷിക്കാൻമനസ്സുവരുന്നില്ല. ഇതുതന്നെ ലൗകികകൾറ
ം നില. ഇങ്ങനെ വരുന്നതെന്നാണെന്നുകും, ഭാവി
കിലോരു ശാശ്വതനാഭവമുണ്ടെന്നോ അതു തനിക്കു കിട്ടുമെ

നേനാ, എത്ര ഉപദിഷ്ടം കേട്ടാലുമിവക്ഷ് വിശ്വപാസം വരാതുനിന്നാലാകനു. അങ്ങിനെ ഭാവിച്ചിൽ കിട്ടത്തക്കതായ ഒരു ശാശ്വതസ്ഥാവമുണ്ടെന്നും അതു മുന്നവിധിതിലെല്ലാം പ്രവായാൽ കിട്ടുമെന്നും സപ്തമന്ത്രവിച്ഛറിന്തതിനുമേൽ മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുവെന്ന ശിക്ഷനവർ തങ്ങൾക്കു രോഗം ദേഹമായതായെന്നേപ്പുട്ടിനുമേലെ മനസ്സു സേവിക്കു എന്നും തുടക്കിയേണ്ണും. മങ്ങനിൻ്റെ പ്രഭാവം പരവിഷയ തനിലെക്കിലും കണ്ണന്ത്രവമുണ്ടാവും, അങ്ങിനെയുണ്ടാവുന്ന തുകാണ്ടുതന്നെയാണ് മങ്ങനിൽ വിശ്വപാസം ജനിക്കുന്നതും ഹികിത്സപ്രിക്കുക്കുന്നതും. വേദാന്തപാഠികൊണ്ട് ശാശ്വത സുഖം ചിലരക്കിലുമനുഡിക്കുക്കുന്നതായി ലൗകികനും ബോധ്യം വകുന്നില്ല, അതാണവൻ മന്ത്രഹാസത്രാടെ പിന്തുരിയുന്നതു്.

വേദാന്തപാഠവും അതുനേനാദുരുംബകാണ്ട ഓരത്തിനും സുഖമനുഡിവിക്കുന്നില്ലെല്ലെങ്കിൽ അതു കണ്ണറിയാൻ ലഭകിക്കുവണ്ണേ, എന്ന വോദ്ധൃതം വരും. സാക്ഷാത്തായ സുഖം നാഭിവും ഷുർണ്ണം മാനസികവും മുദ്രിക്കാത്മാനപ്രക്ഷേപം ആണ്. അതിനാൽ അനുഡിവിക്കുന്നവനൊഴിയും, അനുന്നും, അവൻ സുഖമാദിവിക്കുന്നു ഭജവുംവിക്കുന്നു എന്ന പരിശാൻ സാധ്യമല്ല. സുഖാഭാസങ്കളുടെടപോലും നിലച്ചിതാണ്. ഒരാക്കി നല്ല വരുമാനമുണ്ടു്, ആരോഗ്യമുണ്ടു്, ലോകമാന്ത്രികമുണ്ടു്, എന്നല്ലെങ്കിൽനാൽ പരഞ്ഞു തുണ്ടിക്കും അവൻ സുഖമനുഡിവിക്കുന്നവനും ഭാഗ്യവാനമായി. സത്രമോ? മുഖ വിധത്തിൽ പരൻ ഭാഗ്യവാനമാരായിക്കുന്നതു നാവരിലോരാരാത്രെന്നും എത്രതല്ലുംതുരത്തിലായി എത്രതെന്നു സകടങ്ങളുണ്ടുന്നനിമിഷമനുഡിവിക്കുന്നതെന്നവക്ഷ് മാത്രമേ അറിയാൻ കഴിയു. മുസ്യംഗതി ഭാരായത്തക്കും അവനു വന്നു സുഖമനുഡിവാതെന്നപ്പറിമാത്രം നീ ഗാധമായാലോ പിച്ചാൽ ബോധ്യമാകും. അതായതു്, ഒരാക്കി മുന്നിലെ രാളിനുഡിവിക്കുന്ന സുഖഭ്രംബങ്ങൾ ബോധ്യമാവാനെള്ളുതലു. ലൗകികമായ സുഖാഭാസത്തിൽപ്പോലും കാഞ്ഞഗതിയിൽനാണുകിൽ അമാത്മമായ സുഖത്തെപ്പറിപ്പുറയാനമില്ല.

വിശപാസം ജനിക്കരതകവള്ളും പരാമാരം തനിക്കു ബോധ്യമാകന്നില്ല; തന്മലം വിശപാസം ജനിക്കുന്നമില്ല. ഈ വിശപാസങ്ങരവു എന്നാണ് വേദാന്താദി വിഷയങ്ങളുടെ പൊതുവിലുള്ള വൈദ്യവൃത്തിന്റെ കാരണം. വേദാന്തം സനിപ്പിച്ചും പറിക്കുന്നതുതന്നെ അതിൽ വിശപാസമിണ്ടാക്ക വാനിക്കു എക്കുമാറ്റും.

എം എ, ശിമോഹൻി, മുതലായ പരീക്ഷകർക്കായി കൂടും വേദാന്താദി നിഷ്പക്കർഷിച്ചു പഠിക്കാറാണ്ടും; അങ്ങിനെ പറിച്ചു ജാഗിച്ചുവരിലും പരമപ്രാപ്തിക്കാരുമുമോ യതുമോ നിയമേന കണ്ണിവരാത്രതെന്നാണ്, എന്ന സംശയം വരാം. എന്നാമതാഴി ഇവർ ഒരു സുഖാഭാസസാധ്യത്തിനുമാ ഗ്രൂപ്പിട്ടാണ്—വീഞ്ഞണം സന്ധാരിക്കാൻ—ഈ വക ചാം ക്കുളിലേർപ്പെട്ടുന്നതും, അതാനല്ലാതെതിനായിട്ടില്ല. യമാത്മ ജിജ്ഞാസു തതപസാക്ഷാത്കാരത്തിനാഡിട്ടാണ് പാംബവ തുന്നതും. ഇതോടു മഹാരാമമായ വൃത്താസമാണ്. അതാന പ്രാപ്തിവരണരമക്കിൽ അതാനപ്രാപ്തിവന്നവനായ ഗ്രന്ഥവി ന്റെരാച്ചക്കയ്ക്കിനുതന്നേ വേദാന്തസാരം അച്ചിക്കുന്നം. അതു കൊണ്ടുമായില്ല; നിത്രവും ശക്തിമത്തുമായ നിബിധ്യാസം കൊണ്ടുമാത്രമേ തുരുപ്പേശം അന്നവേജ്ഞാനമായിത്തീരു. ഈ തക്ക ഗ്രന്ഥസമായവും നിബിധ്യാസവുമില്ലാത്തതിനാലും ണം വീഞ്ഞണസന്ധാരാത്മ, പരിക്കുന്നവക്കു ഫലപ്രാപ്തി വരാതെപോകുന്നതും. ഗ്രന്ഥസമായതോടും, സദ്യാപരി, ശക്തിമത്തും നിത്രവുമായ നിബിധ്യാസതോടും കുടി വേദാന്തപാഠം ചെയ്യാതു തതപസാക്ഷാത്കാരം സിഖിച്ചു പരമമായശാന്തി— അന്നപമസ്വം-വന്നംചൈക്കതനെചെയ്യും. ഈ പ്രകാരമുള്ള വേദാന്തപാഠം സന്തൃംശിക്കുമാത്രമേ പററിയതാവു എന്നില്ല. ജനകാഴിലോകവുവയഹാരത്തിലേർപ്പെട്ടി അന്ന മഹാമാർക്ഷം സാധ്യവും ഫലപ്രാപ്തവമായിട്ടുണ്ട്; ഇന്നും വേണമെങ്കിൽ ആക്ഷം സാധിക്കുയുമാകാം.

ഇങ്ങനെയുള്ള വേദാന്തമാർഗ്ഗമൊന്നില്ലാതെ, നിത്രമായ മന്ദാശാന്തിയും ആക്ഷമൊരുവഴിയില്ലെന്ന തീരുത്തപരയാം.

ഒരു തലായ അന്ധമാർഗ്ഗരിക്ക കവിതയാൽ ദിവസങ്ങൾ ആക്ഷരമാക്കിയുള്ള കഴിയുമായിരിക്കും; അനുഭവ ഉള്ളിട്ടും. വേദന നിപ്രേഷമായും എന്നോക്കമായും പോകണം മെക്കിൽ ഫോറൈഡിം വേരററുന്നിക്കണം; കൂട്ടു ഇതലായ വയ്ക്കു വെഞ്ഞെയ കരിയ്യാനോ ചിലപ്പോറി മറയ്യാനോ മാത്രം കഴിഞ്ഞതയ്ക്കും, ആവയുടെ പ്രഭാവമത്രയേയുള്ളിട്ടും. സംസാരഭവത്തിനീറ ബീജമായ അവിലു നശിക്കാൻ തത്പരായോ ധമാനോ ഉതക്. മറ്റൊരുതിനം ക്ഷണികമായ സുഖാദാസ അഭി അപ്പോള്ളപ്പോള്ളണക്കിത്തരാൻ കഴിഞ്ഞയ്ക്കാം, അതിലധികമൊന്നും അവയാൽ സാല്പ്പുമല്ല. അതിനാൽ നിത്യവും നിരതിശയവുമായ സുവമി തുടിക്കുന്നവെക്കിൽ — അതിനില്ലെങ്കിലും അല്ലാതവരാങ്കണ്ടു്? — അവർ വേഭാന്തചാംതിൽ, നിശ്ചയ്യാസസമിതമായ അന്ത്യാസത്തിൽ, യത്തിക്കുന്നവരായിത്തന്നെ തീരണം. അഞ്ചിനെ യത്തിക്കുന്നവൻ നിശ്ചയമായും വിചാരിക്കുന്നതിലുംവരും ഉദിയ്യുസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചാനുന്നതിനായി ലോകാന്നറഹിയായിത്തീരും; സംശയിക്കുന്നു.

ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

പുരണമദ്ദഃ പുരണമിദം

പുരണാൽ പുരണമദ്ദവ്യതേ

പുരണസ്യ പുരണമാദായ

പുരണമേവാവഗിഷ്യതേ

300

ഹാന്തിഃ ഹാന്തിഃ ഹാന്തിഃ

ಒಂದೊಂದಿಷಣ

ಅಮರಸಪ್ತಂ—ಹೃಗಂಬಂವಾಸ್ತು.

ಮರ್ಗಂ—ಮಿ:—

ಹೃಗಂ ವಾಸ್ತುಮಿಂ ಸಾರ್ವಂ ಯತ್ ಕಿಂಚ ಜಗತ್ಪಾಂ ಜಗತ್
ತೇವ ತ್ರಿಕೇತನ ಶ್ಲಾಂಜೀಮಾ ಮಾ ಗ್ರಯಃ ಕಸ್ಪಸಪಿಭಂ.

ಅರಥಂ:—

(ಮ) ಜಗತ್ಪಾಂ ಯತ್ ಕಿಂಚ ಜಗತ್ ತತ್ ಹೃಂ ಸಾರ್ವಂ
ಹೃಗಂ ವಾಸ್ತು—ಪ್ರಪಣೆತತಿಂ ಏತೆತಲ್ಲಾಂ ಜಗತ್ತಾ
ಯಿತ್ತು, ವಿಕಾರವೇಷ್ಟಯೋಽಕ್ರಿಯತಾಯಿತ್ತು, ಉಳಣಾ ಅವ
ಯೆ ಏಲ್ಲಾಂ ಪರಮಾತ್ಮಾಯಿಗಾತ್, ಪರಮಾತ್ಮತತಪ
ತತ್ತಾತ್, ಮರಣಿಣಂ. [ಸಾರ್ವಂ ಚರ್ಚಾಪರಮಾಪ್ರಾಣಿಷಂ ಪರ
ಮಾತ್ಮಾ—ಶಂಕಃ] (ಇ) ತೇವ ತ್ರಿಕೇತನ ಶ್ಲಾಂಜೀಮಾಃ—
ಅಥ ತ್ರಾಗತ್ತಾತ್ ಶ್ಲಾಂಜಿಕಣಂ. [ತ್ರಿಕೇತನ—ತ್ರಾಗೇತನ
ತ್ರಿತ್ಯಾ—ಶಂಕಃ] (ಇ) ಕಸ್ಪಸಪಿತ್ಯ ಯಂ ಹಂಗ್ರಯಃ—
ಅತ್ಯಂತಯ್ಯಂ ಯಂತೆತ ಕಾಂಕ್ಷಿಕಣತ್ತು.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ:—

ಜಗತ್—ಸರ್ವ, ಗತ್ತುತೇಮ; ಅರಥಾತ್ ವಿಕಾರಾಣಿ ವೇ
ಷ್ಟಯೋಽಕ್ರಿಯತ್ತು (susceptible to changes, etc);
ಪ್ರಪಣೆತತಿಲ್ಲಿಷ್ಟಾವಷ್ಟಾವಯಲ್ಲಾಂ (Nature in its
widest significance).

ಹೂ ಮರ್ಗಂಕೊಣ್ಣ ಮೂರ್ ಕಾಣ್ಣಂ ಪರಣತಿರಿಕಣಂ:—

(ಮ) ಪ್ರಪಣೆತತ ಪರಮಾತ್ಮತತಪತ್ತಾತ್ ಮರಣಿಣಂ
ಎಣಾಣಾಪ್ರಾರೇತ ಉಪಾಣಂ. ಹೂ ಉಪಾಣಣಸಾರಂ ಮಣಣಿ

ലാക്കന്തിന് പ്രപഞ്ചം, പരമാത്മത്തോ എന്നിവയുടെ
ങ്ങൾ സാമാന്യജ്ഞാനമെങ്കിലും കുടിയേ കഴിയു.

പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്നതുമരിയുന്നതുമല്ലാം സ്വപ്നം
ത്തിൽ കാണുന്ന വസ്തുക്കൾ ചോദിച്ച തന്നെ ധർമ്മത്തിൽ
ഒല്ലാത്തവയാകനും. സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്ന വസ്തുവി
നീരും സ്വപ്നാവകുളത്തു്? ജാഗ്രതവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവനു്
സ്വപ്നത്തിലെ വസ്തു വാസ്തവമല്ല, ബെഡം ടോക്ക്
മാരുമാണു്. പങ്കും, സ്വപ്നവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നവനു്
താന്നപ്രോഡ കാണുന്ന വസ്തു, ജാഗ്രതവസ്ഥക്കാരൻ സത്ത്
ഭാവമുള്ള താഴി വിചാരിക്കാൻകൂടി വരുംതന്ത്രാശംകി
ലും, സാക്ഷാത്ത് സത്തംഭവമുള്ള വസ്തുവായിട്ടുന്നതുണ്ടു്
ബോധം. രണ്ടു കാച്ചിയ നടന്നവജന മരം, പരശ്രമ
ആരു, എന്നിത്രും ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ വിചാരിക്കാൻ
പോലും സാധിക്കാത്ത പലതും സ്വപ്നം കണ്ണിക്കാം. സ്വ
പ്നനാ കാണുന്നവനു അപ്രോഡം അവൻ കാണുന്നതുല്ലാം
ധർമ്മംമാരിട്ടാണു് ബോധം. സ്വപ്നവസ്തു, ഓടം മണി
നീരും എന്നപോലുള്ളതു്, ധർമ്മവസ്തുവിനീരും വികാരവീഴ്ച
പ്രഭേദം തുപാന്തരമോ ആ ബാദോ? ധർമ്മംമാരു നീംബേഃ
വകാരജാദിം തുപാദിം ധർമ്മംമാരു വരാവു എന്ന
തുകൊണ്ടു് അപ്രാഹ്യാധാരം വരു. സ്വപ്നവസ്തു പിന്നെ
എന്നതാവിർക്കാം. അതിനീരും ഉള്ളപ്പത്തിലെയുള്ളു്? സാധി
ചുതീരാത്ത കാമനാരം (pratisatisfied libido) സംതുഷ്ടി നേ
ടുന്നതിനാണി, ബുദ്ധിയുടെ നിയാമക്കശക്തി വിരുദ്ധക്കൈ
(when the censorship is relaxed or removed) സ്വ
യം തുപാന്തരപ്രചൂടുന്നതുണ്ടു് സ്വപ്നനാ എന്നു നബ്ദന്നമാന
സ കവിജ്ഞാനിശം പല പല തെളിവുകൊണ്ടു് യുക്തിവാദം
കൊണ്ടും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ, കാമന
(വാസനയുമിതിലുംപ്രചൂടു്; കാമനയുടെ മുഖത്തുപമാണു്
വാസന) ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ സ്വപ്നത്തുപരമാം ക്ഷാച്ചുകുടുന്ന
നേരു മാത്രമാണു് നീം ജാഗ്രതയിലറിയുന്ന പ്രപഞ്ചം

എന്നംണ് വേണ്ടപാടം. ഈ പാഠത്തെന്ന അംഗങ്ങൾ തികളിടെ മായാവാദത്തിന്റെ പരമത്വപാടം. അപ്പോൾ നാ മിന്ന കണ്ടുവരുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു വിധമായ സദബന്ധം യുമില്ലെന്നോ? ആഡിത്രുവരും കിടക്കിരുപ്പോൾ ഇല്ലാത്ത വെറ്റം തോന്നലാണെന്നോ? നിത്രുമായ ധാർമ്മത്തോടും ഇവയുമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന് അനിത്രമായ ഒരു സദബന്ധമുണ്ട്. അതായതു്, കരി എന്ന വസ്തുവിനു സത്താവധിണ്ട് എന്ന വിചാരിക്കാം. അപ്പോൾ ഇതിന്റെ വികാരങ്ങുപാദിഷ്ഠായ വജ്രവും, ഇംഗ്രേസ്റ്റ് (Plumbago) നിത്രസത്താവധില്ലാത്തതായി. കരിക്കേ വാസ്തുവസ്തുഭാവമുള്ള മരാവ രണ്ട്.അനിത്രസത്താവദിഷ്ഠാണ്. അവ്യുക്തപ്രത്യേകി (unmanifested nature) നിത്രസത്താവധിക്കായി അപ്പോഴീപ്രപഞ്ചം ഒരു വക അനിത്രമായ സത്താവദത്താട്ടക്രമിയതാക്കിത്തീരും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അനിത്രമായിട്ടായാലും ഒരു ജാതി സത്താവധി പ്രപഞ്ചവും അതിന്റെ കത്തൃപ്രഭാകരത്തുപെ സ്ഥാനാരു നിംഫന്തായി കാണുന്ന ഒരു തമിൽ ഒരു ബന്ധാംശം ഉണ്ടല്ലോ. ഈ ബന്ധം വെറ്റം സക്രിയമാത്രമാണ് എന്ന വിചാരിച്ചാൽ മതി തങ്കാലം. ഈ തോന്നുന്ന ബന്ധം ആണ് വാസന ക്രമാവധിപരമായ വെറ്റം തോന്നൽമാത്രമായതും. ഈ ബന്ധം ഇല്ലാതെയാവുമോരുതുന്നതും ബന്ധം ചീടുതോളം പ്രപഞ്ചത്തിനതെന്ന സദബന്ധമില്ലാതെ പോകുന്നവും. സുജീച്ചിച്ചാലോചിച്ചാലീയാം.

സപ്താംഗത്തിൽ കാണുന്ന വസ്തു വസ്തുഭവയല്ലെന്ന ജാഗ്രതതിലെത്തുവോരുന്ന നമ്മകരിയാം; അതിനാലു കാമനക്ക്രമിച്ച കൂടിയ വെറ്റം തോന്നൽമാത്രമാണെന്നുന്നവരാം. നാം ജാഗ്രതതിൽ കാണുന്നതുമന്നവീശന്നതുമായ പ്രപഞ്ചം ഇത്രിയഗ്രാഹര വും എടുത്തു കുറ്റകാരും ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്. ജാഗ്രതതിൽ കാണുന്ന വസ്തുകൾക്ക് എല്ലാവരും ഒരേ ഉത്മം തന്നെയാണു ദിക്കുന്നതു്. ഈവിധ്യമെല്ലാമുള്ള ജാഗ്രതയ്ക്കുപ്രപഞ്ചത്തെ ഈ അന്നെന്നുണ്ടമല്ലാത്ത / സപ്പു സപ്പുപ്രപഞ്ചത്താടി സമമാക്കി

ശൃംഖലവാസ്യം

അസത്താണന്ന പരയുന്നതെങ്കിനെ എന്ന ചോദ്യം വരും. ജാഗ്രതവസ്ഥയിലെത്തരുമുഖം സപ്പുന്നതിൽ കണ്ണതെല്ലാം വെളും തോന്ന മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന ബോധ്യപ്പെട്ടുനേ കിലും സപ്പുന്നവസ്ഥയിലിരിക്കു അപ്പോരുകാണുന്നതോന്നും മിമ്രായായി തോന്നുനില്ല; അവൻറെ തങ്കുലാംഭവം ജാഗ്രതത്തിലിരിക്കുന്നവർ ജാഗ്രത പ്രപഞ്ചമന്മുഖിക്കുന്നതിന് തുല്യംതന്നെ. ഉറക്കത്തിൽ നയനരസനകൾ ഇത്രിയം ത്രസ്സുകൾത്തിനുകൂടു മട്ടിലല്ല ഇരിക്കുവെകിലും ശ്രോതു ശ്രാംക്രമപത്രിക്കുകയും ത്രസ്റ്റിയം ത്രസ്സുകൾക്കുമായ വിധം തുരന്നതനെന്നയാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു്. ഏകിലും, ഇത്രിയം ത്രസ്സുകൾക്കാണിട്ടു്, അപ്പോരു, മനസ്സിൻറെ (perceptor function) അനുറൂത്തിമേതുവായി, ഇത്രിയാത്മബോധമുണ്ടാവുന്നില്ല. അതായതു്, ഉറക്കത്തിൽ ചില ഇത്രിക്കുങ്ങലും കൈകിലും പ്രപഞ്ചം ദോചരമായിരുന്നിട്ടും മനസ്സിന് ആപഞ്ചസ്തംഭബോധമുണ്ടാവുന്നില്ല; ധ്യാനത്തമെന്ന വ്യവഹരിക്കുന്ന ജാഗ്രതപ്രപഞ്ചം സപ്പുന്നവസ്ഥ ഉണ്ടിക്കൊണ്ടുവെന്നും സംബന്ധിച്ചിടതേരുളം ഇല്ലെന്നതനെന്നപറയാം. സപ്പുന്നത്തിൽ അയമാത്മമായ ഒരു പ്രപഞ്ചത്തിനു സത്താവമഴുതായും തോന്നുന്നു. ജാഗ്രതിലും ചിലപ്പോരു ഇത്രപോലെ അയമാത്മത്തിനു സത്താവം കൂടിച്ചു പോകാറണ്ടു്. അയമാർത്ഥമായ മുഗ്രതപ്പേരുകൾ ധ്യാനത്തമെന്ന തടാകമാണന്ന ബോധിച്ചപോകാറുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നും സപ്പുന്നത്തിലാകട്ടു, ജാഗ്രതിലാകട്ടു, ഇത്രിയമാർത്ഥമായി കിട്ടുന്ന അംബാനതേതു തോതാക്കി സദ സത്താവക്ക് സ്ഥാപിചെയ്യാൻ ശരിയാവുകയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടും. ജാഗ്രതപ്രപഞ്ചം നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ആത്മിസ്റ്റ് പരിസ്റ്റ് (response) ഇനിപ്പിക്കുന്നണഡനാണകും തത്ത്വമായി സപ്പുന്നപ്രപഞ്ചവും ശരീരപിണ്ഡത്തിൽ പ്രതിസ്റ്റപദ്ധതിലുണ്ടു് വികാരങ്ങലും ജനിപ്പിക്കാറുണ്ടും തിന്നില്ലെന്നതിനു സപ്പുന്നസ്തവും തത്ത്വലമമായ ഇത്രിയ

സ്വല്പനവും ദിഷ്ടാന്തമാണ്. ജാഗ്രത്പ്രവഞ്ചതിലേ വസ്തുക്കളിൽ പലതിനും നിത്യപരിവയം എത്തുവായി എല്ലാവക്ഷഭൂമാരെ അത്മം കിട്ടുന്നവക്കിലും സുജ്ഞൻ, ചന്ദ്രൻ, ഇടി, മുതലായവയും അപരിഷ്ഠ്റുതലോകത്തിനും പരിഷ്ഠ്റുതക്കം ഒരേയത്മമല്ല; ചില ജീവികൾക്കു തുക്കശ്വേഖയ മെയിലും; എന്നിത്രാബി പല വ്യത്യാസങ്ങളിലുണ്ടെന്നു അറിയണം. കാമനാത്രപദ്ധതി ഓരോനും ഇന്നവിധമല്ലാമെ സപ്പപ്പെന്നപ്രവഞ്ചത്തിലെ ചെത്തു എന്ന് കൂടുതലാണ്. പറക്കുന്നതായി ആരംഭപ്പോൾ സപ്പപ്പെന്നക്കണ്ണാലും ആ സപ്പപ്പെന്നതിനുകാരണമായ കാമന ഓന്നതനെ ആയിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സപ്പപ്പെന്നത്തിനും ജാഗ്രത്പ്രവഞ്ചത്തിനും ഒരുപോലെയും അത്മസാമ്രഥണാം. പലർ സപ്പപ്പെന്നതിൽ കാണുന്ന പ്രവഞ്ചത്തിന്നല്ലാം കാമനയും പരിചയവുമന്നസരിച്ചു അപസാമ്രഥം, അപസാമ്രമനസരിച്ചു അത്മസാമ്രഥണാം. (ഈ വക്ക അപസാമ്രഥം അത്മക്കൽപനയും നവീന മാനസികവിജ്ഞാനിയന്ത്രിക്ക ബോധ്യമാണെന്നും സമസ്തിയാദിപ്പറിത്തുനിരത്തുകയില്ലാതെ ഇവിടെ അവയുടെ യുക്തിയും കുമധും എടുത്തു കാണിച്ചു വിശദപ്പെട്ടതാണ് സാധ്യമല്ല. ആ വഴിക്കു ചുറപ്പട്ടാക്കി ഉപനിഷദ്പൂർവ്വാനത്തിനുപയകരം ഇതു മാനസികവിജ്ഞാനിയ ഗ്രന്ഥമായിക്കലാറിക്കും.) ഇങ്ങനെ നോക്കിവരുമ്പോൾ സപ്പപ്പെന്നപ്രവഞ്ചത്തിനും ജാഗ്രത്പ്രവഞ്ചത്തിനും തമ്മിൽ വിഷയത്തെപന്നനന്തരം (Difference in kind) ഇല്ലെന്നവും.

തുരീയാവസ്ഥയിൽ (superconscious state) എത്തിയവൻ ജാഗ്രത പ്രവഞ്ചത്തിന്റെ സത്താവം, ജാഗ്രതത്തിലിരിക്കുന്നവൻ സപ്പപ്പെന്നപ്രവഞ്ചത്തിന്റെ സത്താവത്രതാണുള്ളംതന്നെയെന്നും തുരീയാവസ്ഥയിലുണ്ടിവെന്നും തുരീയാവസ്ഥയുമായി കാണിക്കാം, തുരീയപ്രാണി അചൂഢം ചിലക്കംമാത്രം സാധിക്കുന്ന അവസ്ഥയായാണുകൊണ്ടാം, തുരീയപ്രാണി ജാഗ്രതപ്രവഞ്ചത്തിലെത്തുടർന്നുള്ളി

ஒன் காளங்காவாஸ் ஸாமாநூலோகாதிள் ஸாயி கணிலூ. ஹதுகொள்ளுதென்யாஸ் ஜாரு எதிலிரிக்கூ லோகம் ஜாருத் புபவுதே, ஸபாவூயமாருதே.ஏடி ஸமாகமாகி, யமாத்மாளை கஷதிபூக்கூது கடி கடி ஸபாப் புதைத்திற்களே புபவுதை உள்ளாவேஷவு வழிர நோதேயூ ஸத்தோவம் கல்லிக்கூது எங்கீங் ஸுப விவிதமானதூ. நலை அரிவுத்துவது புதைபூத்தியை தடியவகங்போலும் சிலபூரை ஸபநல்புபவுதை ஏ மாத்மர் கஸ்திசூபோகாடுகாடு * ஏ ஸமத்மர் வகீலெ ஸம், வூலிமாளை பேர்கேட் எஞ்சீ ஸ்தூமிதாஸ் வை கோடதிஜ்ஞீகெ. பி. ரோபாலும்மனவாஸ் அவற்குல ஹா அந்தகாலம் வரை மாங்ஸு நிதிக்கூக்கூமாயி ஶீலிசூ வா ரைதூஸ் : ஹா எடுத்து அந்தேயம் புஸிலுப்புக் வஜூ கேக்குத்திற்க வசிபாடுகாடுதாகா சிபூத்தின்கூ. வசிபா டின் தலயூத்தாக பதிவுபோல மாங்ஸஸமிருமாய அது மாரங்கஷிட்டது அந்தேயம் உரண்ணக்கூடன். உரக்கரத்திற்கு, மாங்ஸக்கூக்காடு தாகிகை வசிபாடு கஷிக்கை வாகாயி வானிகிக்கூத் தீ கூக்குத்தேவத குருபூத்துறை தாகி ஸபநல்காடு. ஹா ஸபநல்மூலம் பிரெரணார் முதல் அந்தேயம் மாங்ஸக்கூக்காடு வஜூக்கூக்குத்துவூ. ஹா முதல் தாகிகை வசிபால்விதவு ப்ரதைவுமாய மாங்ஸக்கூக்கை முபைக்குத்திற்க நீணம் அந்தேயம் ஸ்தூஞ்சீ மந்தூ ஸபநல்புபவுதே மமாத்மாவுதையூ வாயை கஷதிக்கை மக்கிற் ஜாரு அருகாரஸ் ஜாருத் புபவுதை ஸவ்மா ஸ றாகித்தை கஷதுநைதிவாய்த்துதா? பக்கை, ஜாருதை ஸமகிலுத்துவாஸ் ஸத்தோவம் கல்லிசூ எங்கமாருத் வைத்

* சூத்திஸ் ரேபாலம்மாந்தைவுக்குடிட அந்திபுக்காரமாளி தும் வெள்ளது:

നെന്നിനം യഥാർത്ഥസത്തോവം സിലിലമാവണ്ണമെന്നില്ല; അങ്കി നെസിലമാവുമെങ്കിൽ, ഉള്ളാഹരണംതിൽ ജാഗ്രവബന്ധമുണ്ട് സപ്പെന്നപ്രവശ്യത്തിനും സത്തായാത്തീരണമെന്ന വജം. ജാഗ്രതിൽ സാധിക്കാതപോയ കാമനകൾ സപ്രത്യക്ഷരത്മം സപ്പെന്നാവശ്യമുണ്ട് ഒരു പ്രചശ്യം, സുഷ്ഠീച്ച് അതിനേ യന്ത്രവിക്ഷണം. ഇതുപോലെ, അനുഭവിച്ചതീരാത്ത കാമനകൾ (ഖാസനകൾ) ജാഗ്രദബന്ധമുണ്ട് നിമ്മിച്ചുനഭവിച്ച വയന്നതാണ് ജാഗ്ര ഒരു പ്രചശ്യം. പ്രചശ്യം ഇങ്ങനെന്ന അയമാത്മംശാഭ്യന്തരിൽ യഥാത്മമായുംതോണ്ട്? നിർത്തണനായി, നിവികാരിക്കായി സാവംതിലുമതായും അതീൽ സംഖ്യാ ഘടിരിക്ഷനും മുലകാഞ്ചാമായി ഇരപ്പോന്ന—പരമാത്മാ—മാനും വാസ്തുവത്തിൽ സത്ത്; മരറപ്പൂമസ്ത്, അതായതും, ഉണ്ണിപ്പനില്ല ദോന്നത് മാനും.

ഈ പരമാത്മകബാധാകാജീച്ച് അയമാത്മമായ പ്രചശ്യത്തെ മറയ്ക്കുന്നു, കാണാൻപുണ്ടില്ലോ എത്തിയുാക്കണം; പ്രചശ്യം സത്രൂമാഖനനും തോന്നുന്ന ഡിപ്രാബന്ധാധാരത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നും എന്ന് ശൗദ്രതാത ഉപദേശം, ഈ ഉപദേശം ബുദ്ധിയാൽ (Reasoning faculty; intellect) നിവി മിക്കേണ്ണെത്തും ധർമ്മപുരി ചാർത്തേതെ സാംഖ്യാഖ്യിക്ഷണനുമാണ്.

(ര) റണ്ടാമതാത ഉപദേശം, എത്തുറാഗതതാൽ ഭജിക്കണം, ഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം, എന്നാക്കണം.

കാമനകളുടെയെല്ലാം ആചം മുന്നിലെല്ലാങ്ങാതിയായിരിക്കിക്കിടം:

(ക). ധർമ്മമായിതരീന്നതു, ചുമതലയായിതരീന്നതു, സാധിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹം ഒരു ആചം. ശരീരസന്ധാരണം മുതൽ ലോകരക്ഷാപത്രങ്ങൾ രക്ഷാപരമായ കാമനാആചാരങ്ങൾ ഒല്ലാം ഈ എന്നത്തിൽപ്പെട്ടും. (Impulse or instinct of self-preservation including type-preservation). ആര

തീയായ്ക്കുന്നാൽ, അമാവാസ സവ ജന്മ ക്രഷ്ണതന്നെ, പരമപ്രധാന ധർമ്മമായിക്കൈതിവക്കുന്നതു ആത്മരക്ഷയെക്കാൾ വംശരക്ഷയേയാണ്. എത്ര അവിദ്യാനം, എത്ര ജന്മ വും ആത്മരക്ഷയേ വിഗണിച്ചും അപത്രരക്ഷക്കാഡി ഫ്രോട്ടിക്കമാറ്റേണ്ടുള്ള അവസ്ഥതന്നെ വംശരക്ഷാവാസനും, അംഗം ആത്മരക്ഷാവാസനയെക്കാൾ പ്രാധാന്യമെന്നുള്ളതു തിനെ തെളിവാണ്. തന്റെ കൂട്ടിയുടെ മേൽ ഒരു കാരകയരാൻ ഭാവിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ ആത്മരക്ഷയെ മറന്നം കൂട്ടിച്ചെ രക്ഷിക്കാൻ നോക്കുന്നതു സ്പാബാവിക മാണാല്ലോ. ഈ രക്ഷാത്മപത്രിലുള്ള വാസനയും സംഭാവന ഭാരതീയർ പുശ്രൂതും പരിയുന്നതു്. പ്രാധാന്യം കൊണ്ട് വംശരക്ഷാക്രമങ്ങായപുത്രശ്ശ്വം പ്രഞ്ചാഗിച്ചുവെക്കി ലും രക്ഷാപരമായ എല്ലാ വാസനകളേയും അവയുടെവികാര ഔദ്ധായ കാമനകളേയുമെല്ലാം ഇതിലെത്തമാക്കിക്കൊള്ളും.

(ബ) ഭോഗേഷ്ട (instinct of sense-pleasure)- ഇതിയതുള്ളി സാധിക്കണമെന്നുള്ള ആരശതന്നെയിൽ; ഇതാണ സുവേഷ്ട. ഈ ജാതിക്കിൽ പ്രാധാന്യംകൊണ്ട് പ്രമാ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതും, പ്രമാമെമ്പണ സാധിക്കവാനുള്ള എക്കാപായവും മിച്ചന്ദ്രാഗമാകയാൽ ഈ സംഗതിയെ കറിക്കുന്ന ഭാരശ്ശ്വം ചേത്ത് ഈ വാസനാവിശ്വാസത്തിനു ഭാരഭരണം എന്ന പേര് ഇട്ടിരിക്കുന്നു. (Libido proper). പ്രമാമെമ്പണയും ഈ എഴുണ്ടാക്കാനും മായിട്ടാണിക്കുന്നതെന്നുകാണുക.

(ഒ) ആദ്യത്തെ രണ്ടേണ്ണകളും സാധിക്കുന്നതിനു ഒഴിച്ചുകൊണ്ടപാടില്ലാത്തതും നിമിത്തകാരണങ്ങളുപത്രിലുള്ളതു മാണം അത്മം. പ്രാതുതലോകത്തിന്റെ വില്ലുമന്ദ്രമായാലും, വിലകൊടുത്തമേടിച്ചോ, തട്ടിപ്പറിച്ചോ, മരംവിധിതലോ സന്ധാരിച്ച തന്റെ എന്നാലിമാനിക്കുന്ന സ്വത്തായ ഭാഞ്ച്യായാലും, പരിഷ്കൃതതലോകത്തിലെ സർസന്ധാരകോപായമായ പണമായാലും, എല്ലാം അത്മംതന്നെ. ഇങ്ങനെയുള്ള അത്മം ഒരു ഗ്രൂപ്പത്തിലെല്ലക്കിൽ മരുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു ഇല്ലോ.

തെ, ശരീരസന്ധാരണാത്മം അന്നാദിനേടാനോ, ദോഹങ്ങൾം സാധിക്കാനോ തരമില്ല. ഈ വിധത്തിൽ പുതുംബരെഷണ കർക്കു നിമിത്തകാരണമായ അത്മം സവാദിക്കുന്നതി ഒളി ആഗ്രഹവിശേഷമാണ് വിത്തെതശ്ശൻ (Possessive instinct).

സകലവിധകാമനകളിൽ, ആലോച്ചിച്ചുനോക്കിയാൽ, ഈ മുന്നിലോങ്കവക്ഷ്യിൽ പ്രൗഢനതായിക്കാണാം. ഈ മുന്നിൽ പുതെനുഷ്ണൻ യമ്മം, ദാരെഷണ കാമം, വിത്തെതശ്ശൻ അത്മം എന്ന മുന്ന പുതുഷാത്മംപേരും തന്നെയുണ്ടു് കറിക്കുന്നതെന്ന കാണാം. ധമ്മകാമന അണ്ണുക്കിൽ പുതെനുഷ്ണൻ ജാഗ്രാനാമനായ ബുല്ലിയുടെയും നടക്കിനു, ദോഹകാമനയായ ദാരെഷണ സപ്പുനാവുന്നമയുടെ നാമനായ മനസ്സിന്റെയും നടക്കിനു, അത്മം അപ്പടിയേ അന്നദിവയോഗ്രമല്ലോതു ജീവപദംത്മമാണ്, സുഷ്ഠുപ്പിക്കല്ലാവുന്നമാത്രപ്രവസ്ത്രവും. ഇതു ജീവശരീരകമ്മന്തരായി, സവാദിക്കുക എന്ന കമ്മന്തരായി, മാത്രം ഉണ്ടാവേണ്ടതുമാണ്. അതായതു ഈ ഏഴുഷണങ്ങായ അത്മകാമന സുഷ്ഠുപ്രവുന്നമാനാമനായശരീരത്തിന്റെ നേത്രത്തിൽ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഈ മുന്നേഷണകളിൽ, അത്മായി കാമനകളും, നാഡിപ്പായിലും മാത്രമേ പ്രപഞ്ചം നിലയ്ക്കും. അതായതു പ്രപഞ്ചം ഇല്ലാതെഈവണമെങ്കിൽ—പ്രപഞ്ചം ധമാത്മമല്ല മിച്ചുയാണ് എന്നവോധംവരണമെങ്കിൽ (പ്രമദോപദേശസാരം) പ്രപഞ്ചത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാമനകൾ ഒഴിയണം. ‘ഈ ത്രാഗത്തായ ഭജിക്കണാം’ എന്ന രണ്ടാമത്തേരു ഉപദേശംകൊണ്ടു കാമനത്രാഗതെത്താട്കുടിമാത്രമേ ശരീരജാത്രാനിർവ്വഹണം ചെയ്യാവു എന്ന പറയുന്നു. അതായതു്, പ്രപഞ്ചം കാമനാസ്ഥിച്ചുവും മിച്ചുവും ആഗന്നം തും വോധതെതാട്കുടിമാത്രമേ പ്രപഞ്ചത്തിലെതപെടാവു എന്നുണ്ടാം. ഈ പ്രപഞ്ചം സപ്പുനാവാത്മം കാമനസ്ഥിക്കുന്നതാണ്, താഴെ ഇതിന്റെ

ഇന്ത്യൻവിശ്വാസം

കർത്താവിശ്വാസാക്രമാവോ അല്ലെങ്കിൽ എന്ന യദ്യാത്മിക്കവായതേരു എ വേണും ജീവിക്കിവാൻ എന്ന് രഹിക്കാമരെതു ഉപരിക്കുത്തി കൊടു അതുമാം.

കാമന സ്വന്നവോത്മം പ്രചാരണത്തേ സ്വീകരിക്കുന്നു; കാമന നിന്മോഷമായി നശിക്കണമ്പരെ അതിന്റെപ്രചാരണത്തേയുംവീം കൈകളും ചെയ്യുന്നു. കാമനയേ യദേശ്വരം പ്രചാരണത്തേയുംവീം ചുക്കാളിക്കാൽ വിട്ടാൽ, അന്നുഭവിക്കണമ്പോരും കാമന തുള്ളി വന്ന ശമിക്കുന്നതിന്റെപ്രകരം, പിന്നെയും പിന്നെയുമുന്നുവീം ക്ഷബാന്തു ലോഭകൊണ്ട് വൻഡിക്കുകയെയുള്ളൂ. കാമനയേ അതു സ്വന്നവോത്മം സ്വീകൃതപ്രചാരണത്തേയുംവീംകൊണ്ട് സമ്മതിക്കാതെ തഥാന്തരായി, അന്തു ബുദ്ധിക്കു തടയാനിടവരാ തത്വിയത്തിലോ തടയാനമെന്നു ബുദ്ധിക്കുതോന്നാത്തവിയത്തി ലോ ഒരു നബപ്രചാരണ സ്വീകൃത ബുദ്ധിയേ വണ്ണിച്ചു അന്നും വിച്ഛുതക്കും. സപ്പുന്നാ, ഉന്നാഭാവഗമകൾ എന്നിവ ബു ദിക്കു തടയാനിടവരാത്തവിയി, കാശനസ്വീകരിക്കുന്ന പ്രചാരണ ഔദിക്കുന്നും. വസ്ത്രകൾമുഖലായി സന്താനമില്ലാത്തവക്ക് പല ഫ്രോഡും വെറും അനുകൂലിക്കുള്ളേട്ടുാലു, ഭാളിക്കുന്നതിനും ശു ഞും ക്ഷബാന്തിനും വളരെ ഉശ്ചാധാരയിക്കണം. ഇത്തരക്കാർ അന്നാമക്കട്ടിക്കരിക്കുവേണ്ടി മന്ത്രിക്കും ഉണ്ടാക്കുക, അവ തിരുത്തു ചൊന്ന സൗജന്യമായി വെല്ലവെയ്യുക എന്നത്രാണി സം ഗതികളിൽ എർപ്പുന്നതുകാണാം. ഇന്ത്യ തിരുത്തുകും വംശരക്ഷാപരമായ കാമന ബുദ്ധി തടയാത്തവിയ റത്തിൽ ഉഭാത്തങ്ങപ്രതിലായി സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രചാരണക്കുള്ളാണ്. (sublimated forms of desire satisfaction). രാജിനവും ബുദ്ധിയേ പണ്ണിച്ചു കാമന കാഞ്ഞംനേടുന്ന വിധങ്ങളാണുണ്ടാണ്. (It is an accepted law in sub-conscious psychology that a repressed or suppressed desire may manifest itself as a dream or in the form of a neurosis when the censor mechanism is absent or may manifest in some sublimated form

unrecognisable by ,the waking consciousness and hence by the censor). കാമന ജനിച്ചപോഴിയെക്കിൽ അതു നശിക്കംവരെ ഒരു ജാതിയല്ലളിൽ മററരായജാതി പ്രപ വ്യവത്തെ സ്ഥജിച്ചുനബീച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. എന്നാൽ കാമ നയുടെ ധമാത്മദ്രോപം ജാഗ്രത ബോധത്തിനന്നവേച്ചുട്ടാൽ, അതായതു, പ്രപഞ്ചപദ്ധതിനു ധമാത്മസ്പദാവം വു ക്രമാധാരം, (principle underlying modern psycho-analytical treatment of neuroses) കാമന തനിയേ നശി ക്കുകയും ചെയ്യും. കാമനകൾ നശിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരനാശപ ത്രിം ശരീരധാത്രാവശ്യങ്ങളായ പ്രാരംഭജനരു ശേഷിക്കണം. ശരീരധാത്രാത്മദ്ധതി പ്രപഞ്ചസ്ഥാനത്തിലും ഇന്ത്യിയമനസ്സു കുറക്കി സുവിജ്ഞവേബാധാരം, സുവം ട്രിപം എപ്പോരുവന്നോ അപ്പോർത്തനെന്ന സുവംവേണം ട്രിപമണ്ഡതു എന്നാൽ കാമനാത്രപദ്ധതി ജനിയുണ്ടാണ്. സുവിജ്ഞവജ്ഞരും, താ നാണ കത്താവും അപ്പെടുകിൽ ഭോക്താവും എന്ന കല്പിക്കണം എ വരു. അതുകൊണ്ടു ശരീരധാത്രാത്മമാനുമായുള്ള പ്രാരംഭജനരു അനുഭവിക്കണം കത്തുതപ്പോക്കുതപ്പേബാധാരാ ഗജതാടക്കുടിയേ ആകാവുംവന്ന രണ്ടാമതേരെ ഉപദേശം. ഇതു ഉപദേശം കാമനയേ (കാമനാത്രപദ്ധതി മുലകുപഥായ സുവം വേണമെന്നും ട്രിപമണ്ഡതനും ബോധാം) സ്ഥാപിക്കുന്നതും (കാമപുഞ്ചാത്മത്തെ കറിക്കുന്നതും) മനസ്സിനെ (feeling faculty) സംബന്ധിക്കുന്നതുമാക്കുന്നു.

(ര) ആര്യാട്ടയും ധനത്രെ കാംക്ഷിക്കയെതന്നു മുന്നാമ തെരു ഉപദേശം. അന്ത്യൻ അവൻറെ അനുഭവത്തിനായി സവാലിച്ചതിനേ തനിക്കു കിട്ടണമെന്നിച്ചിക്കുയോ കിട്ടാ നായി യാത്രിക്കുകയോ അരയെതന്നുക്കുത്തും. ഇതു പാഠത്തെന്ന യോഗിക്കുടിടെ അനുഭൂതം. ഇതു അനുഭൂതംബാധാരാവിനും അപദാഹിക്കിരിക്കുന്ന സപ്തത്തും അപധാഹിക്കുതെന്നുമാ തുമ്പുക്കുത്തും; തനിക്കുപ്പോഴുംതെച്ചാവശ്യത്തിനും വേണ്ടതിലെ ധികമായി ഉണ്ടാക്കി നാളത്തെജ്ജായി സവാലിച്ച വയ്ക്കുതെന്നും കുടിയുണ്ടാവോധാരാവിനെരു ധമാർത്ഥവുംപുണ്ടി. അതു

ഇളരാവാസ്യം

കൊണ്ട്, ധന്ത്രാലഭ്യമായ അത്മദേര മാത്രമേ, അതും ഉടനടയന്നവിച്ചതിരാവുന്നിടത്തോളമേ, കാംക്ഷിക്കുകയോ സപീകരിക്കുകയോ ആകാവു എന്നാണുപദേശത്തിന്റെ വസ്തുടന അത്മം. ഈ വിധമായാലേ നബമായ കാമനകൾ ജനിച്ച വർഖിക്കാതെ പ്രാരഭ്യമായ ശരീരധാതു നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കും. മറിച്ചുായാൽ അർത്ഥാശ ജനിച്ച് അതിൽ നിന്നും മറ്റൊരുവയ്ക്കായി ശാഖോപശാഖാവമായി പടന്നവളരും.

അർത്ഥാഷ്ടി യമാർത്ഥത്തിൽ ശരീരകമ്മാണന്ന മുന്തി പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ ഉപദേശം ശരീരവും യമാരത്തെ ഏതുതരത്തിൽ നിയമനം ചെയ്യുന്നും എന്നപറ്റിപ്പിക്കുന്നതും, അർത്ഥപുരാഖാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതുമാണ്.

ആകെ, മനുംകൊണ്ട്, തുരീയപുരാഖാർത്ഥത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവൻ—മുക്കൾ—മറ്റു ഒന്ന് പുരാഖാർത്ഥപരമായും ഏതുവിധമല്ലാം വത്തിക്കണമെന്നും, ബുദ്ധി (reasoning faculty)മനസ്സ് (faculty of feeling) ശരീരം (vegetative faculty or activities) ഇവയുടെ ഘട്ടികളെ ഏതെല്ലാം വഴിക്കും ഏതുതരത്തിലും വിഭാഗങ്ങളാം, ഏവിടെയെല്ലാം ഏക്കിനെയെല്ലാം ഇവയെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്നും സമർപ്പിയായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈതിൽനിന്നും ഈ മനുസ്സം പഠിക്കാനുള്ള അധികാരി മുക്കൾ, പറുമാത്മഭോധയിച്ചിക്കുന്ന ജീജ്ഞാനാശു, തന്നെയെന്നും ധനനിക്ഷണം.

മന്ത്രം 2 .

കവ്വനവേദ കർമാണി ജിജീവിഷേ മുതം സമാഃ

എവം തപയി നാന്മേഡോന്താസ്ത്വി ന കർമ ലിപ്പരേതുനാരേ.
അത്മം:—

എവം—പ്രമ്മരത്തിൽ പറഞ്ഞ വിധം, കർമാണികവ്വൻ എവ ഇവ ശതം സമാഃ ജിജീവിഷേ കർമ ഔദിച്ചെ ചെയ്തുകൊണ്ടിതെന്ന തുറ വഹ്നം (പരമപുരാഖായജ്ഞാലഭം മുഴുവനും) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിച്ചിക്കുയേ വേണ്ടും.

എവം—ഇപ്പുകാരമായാൽ, നന്മ ത്രയി കർമ ന ലിപ്പുതേ— നന്മായ നിന്നിൽ കർമമൊട്ടകയില്ല. ഇതു അനുമാ ന അസ്തി—ഇത്സ്വാതെ വേരെ വഴി (കർമമൊട്ടാതെയിരിക്ഷവാൻ) ഇല്ല.

വ്യാഖ്യാനം:—

ആദ്യത്തെ മന്ത്രകാണ്ട പ്രപഞ്ചം മിച്ച്രയാണെന്നോ താൻ കത്താവും ഭോക്താവുമല്ലെന്നും ബോധിച്ചു് ലോകയാതു നിർധിക്ഷണമെന്നപറ്റേശിച്ചു്. പ്രപഞ്ചമേ മിച്ച്രയാണു്, പരമാത്മാവായ സാന്ന കത്താവുമല്ല ഭോക്താവും ഉല്ല, അങ്ങിനെന്നുള്ള എനിക്കു് ജനവുമില്ല നാശവു മില്ല, എനിനുറുയും ബോധ്യും വന്നാൽ പിന്നെയെന്നി നു് മേഘം ജീവിഷാത്രാനിവർമ്മണം വേണും? പ്രപഞ്ചാം ശവും തന്മാലം മിച്ച്രയുമായ ഇന്ത ശരീരത്തെ എന്തി ന പോറാനും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണും? അതഞ്ചു സാഹിച്ചുപൊണ്ടു ത്തിട്ടു. മഹാപ്രഭാവിയി കൂടിൽ ശരീരത്രാഹംനെന്ന അനുഭവിച്ചു് ട്രണ്ടു്, “ന പുരാജ്ഞാഃ സപഃ കാമീ ന പ്രേശാഃ” എനിത്രും ആ ത്രാനമതിയും ഉണ്ടു്. അപ്പേണ്ടി ശരീരത്രാഹം ചെയ്തുണ്ടും തന്നെ ഭോഷം പറഞ്ഞാന ലൈനും വരുന്നു. കാൽമിങ്കി നെവിരിക്കു ശരീരയാത്രാനിവർമ്മണത്തിനായി എന്തി നെതാക്കണും എന്ന സംശയം വരും. ഇന്ത സംശയ നിഖാരണാത്മമാണു് രണ്ടാമത്തെ മന്ത്രം.

ആദ്യത്തെ മന്ത്രം മുക്തനുള്ള ഉപദേശമല്ല, മുക്തശ്വവി നുള്ള താണു് എന്നോർമിക്കണും. മുക്തനു് യാതൊരുതുര തതിലുള്ള ഉപദേശവും ആവശ്യമില്ല; ഇതെന്നല്ല ഒരുപ ദേശവും ഒരു വിധിയും അവനുള്ളതല്ല. ഉപദേശങ്ങളും വിധിനിഷ്ഠയങ്ങളുമല്ലാം ഇതരങ്ങളുള്ളതാണു്. ഇവൻ മോക്ഷമുണ്ടേയായുള്ളു്, മുക്തനായില്ല. മുക്തനാകംവരെ ശരീരയാത്രാനിവർമ്മണം ഇവന്ത്രാവശ്യമാണു്. ശരീരവാനായിരിക്കു മാത്രമേ മുക്തിവരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു്.

ഇളംഗാവംസ്യം

രണ്ടാമതേത മന്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്ന വഴിയോന്നു പിന്നെയുമൊരു ജന്മവും പ്രപഞ്ചവും സ്വാച്ഛനിക്കാത്തതായിട്ടുള്ളൂ; വെറു വഴിയില്ല. ആല്ലതേത മന്ത്രത്തിൽനിന്നും പ്രപഞ്ചം മിച്ച്യാണുന്ന മാത്രമല്ല ബോധിക്കുന്നതു്; ഈ പ്രപഞ്ചം വാസനകൾ സ്വകാര്യാനിവർമ്മണത്തിനായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണുന്നതു്. ആ വാസനകൾ എന്നു കാഞ്ഞംസാധ്യങ്ങൾക്കായി ജീവനേക്കാണ്ടു ശരീരമെടുപ്പിച്ചവിട്ടവോ അ കാഞ്ഞങ്ങളാണു് പ്രാരബ്ദംയങ്ങൾ. ഇവ സാധ്യചൃതിങ്ങവരെ, അബലുകിൽ വാസനകൾ പരമാ ത്മജത്താന്തതാൽ നിഘ്നഭ്രമാഖിനിജ്ഞമാകുന്നവരെ, ഈ ശരീരം നിലനിൽക്കാതെ പോയാൽ സാധിക്കാതെ വിട്ടപോയ പ്രാരബ്ദംയനിവർമ്മണത്തിനായി പിന്നെയുമൊരു ശരീരപ്രവേശമാവശ്യമായി വരും. ഇതു വരാതിരിക്കാവാൻ ഏതു തരത്തിലാണും വാസനകൾ നിഘ്നഭ്രമാഖി ശമിക്കം വരെ (ഈതു മുക്കിപ്പാപിക്കുക എന്ന ഒരു വിധത്തിലേ സാധ്യമില്ല) ഈ ശരീരം പോററിരക്കിയേപ്പു മതിയാവു. ഇങ്ങിനെ മുക്കിച്ച ശരീരയാത്രാനിവർമ്മണം ചെയ്തപോരുന്ന കാലത്തു് പുതിയ കാമനകൾ ജനിക്കാനിടവരാതെ യദ്യച്ചാലസ്സു ക്കുംബുക്കാണ്ടു മാത്രം ശരീരം പോററിക്കാളെൽ നും. ഇങ്ങിനെ മുക്കതനാകുന്നവരയും കഴിയാനിട്ടിക്കണ്ണമെന്നതു്. അതായതു്, ഈ ജന്മംകൊണ്ടുതന്നു മുക്കി കൈവരണമെന്നി ചെയ്തു് അതിനു തകാവിയം യന്നിക്കണ്ണമെന്ന താൽപര്യം. ഇപ്പോൾ ശരിയായില്ലെങ്കിൽ ഇന്നിയോരു ജന്മംകൊണ്ടു കാമനാനാശംവരുന്ന മുക്കതനായിക്കൊള്ളും എന്ന വിചാരിക്കാൻ തുമില്ല. പുതിയ ജന്മം സദ്പാസനയോടു കൂടിയതുന്നതെന്നു കില്ലും, ശിത്രവായില്ലെന്നു അതാനോദയം തുടങ്ങാവരെയുള്ള ശൈശവാംശലുട്ടങ്ങളിൽ, സദപാസനകൾക്കു ശക്തി കുറയുന്ന ആല്ലാലുട്ടങ്ങളിൽ, വച്ചുതന്നു പല പുതിയ കാമനകളിം ജനിച്ചു പുനർജന്മതരിനു് കാരണമാകിയ കാമനയോടു ചേർന്ന ത്രജിച്ചതിരേണ്ടം കാമനകളിടെ ജാതിയും എന്നുവും വർഖിച്ചു ആ ജന്മംകൊണ്ടു മുക്കി സാധിക്കാൻവരുംതന്നെ വിധം വരും. ജന്മകംഘത്രണാശയിനുന്ന സദപാസനയ്ക്കുതന്നു

പലവിധത്തിൽ ശൈമില്യം രാരാനിടയെട്ട്. അതുകൊണ്ട് സാമുദ്ധ്യത്പരം വന്നവൻ ഇള ത്രക്കിയ ജനമാക്കാണ്ടി തന്നെ മുക്തനാവാൻ—യമാത്മജത്താനാന്ത്രികി കൈവര്യ വാൻ—വേണ്ടകാലമത്രയം ജീവിച്ചിരിപ്പുവാൻ ഇച്ചരിക്കിക്കയും ശ്രമിക്കിക്കയും വേണ്ടമെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇവിധ ദളി ജീവിതയാനുബന്ധമായി കിട്ടുത്തിമാറ്റം എന്നപറയുന്നതു്.

മുക്തനാക്കംമുന്നേ ശരീരനാശം വന്നാൽ എല്ലു സംഭവിക്കുമെന്ന അട്ടത്ത മനുംകൊണ്ട് പറയുന്നു.

മനും-ന.

അസുന്നാ നാമ തേ ലോകാ
അന്നേന തമസാപ്പുതാ
താംസ്ന്ന പ്രേത്രാഭിഗ്രഹിനി
യേ കേ ചാത്രമഹനോ ജനാഃ.

അത്മം—

അസുന്നാഃ നാമ തേ ലോകാഃ അന്നേന തമസാ ആവു
താഃ—അശരീരക്കങ്ങളാഥ ആ ലോകങ്ങൾം ഇങ്ങളുടെ
വയാക്കന്ന, ഒ കേ ച ആത്മമനഃ ജനാഃ—ആത്മമ
നാക്കുന്നയവരായണഭാ, തേ—അവർ, പ്രേത—ഇള
ശരീരം വെടിഞ്ഞശേഷം, താൻ അഭിഗ്രഹിനി—
അവയേ പ്രാഹ്വിക്കുന്നു.

വ്യാവ്യാമം—

അസുന്നലോകം=അശരീരകമായ അവന്നം, incorporeal state of existence.

ശരീരമിരിക്കുത്തന്നേ കാമനാനാശം സാധ്യമില്ല; എ
ന്നെന്നാൽ കാമനാനാശത്തിനു ഏകകാരണമായ തത്പ
ബോധം ബുദ്ധിക്ഷസിലിക്കേണ്ടതിലും ബുദ്ധി ശരീരപിണ്ഡത്തെ
തന്നെന്ന ആത്മയിക്കുന്നതും ആണെല്ലാ. പിണ്ഡശരീരനാശ
തന്താട്കുടി വാസന നശിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ നശിക്കാത്ത
വാസനകൾ ജീവജന്മാവരണം ചെയ്യുന്നുകൊണ്ടു് ആവ

ഇ ഉശാവാസ്യം

യുടെ തൃപ്തി സന്ധാരിക്കാതക ഒരു പിണ്ണിയശരീരം കാത്തു നിൽക്കുന്നു. ഒരു പിണ്ണിയശരീരനാശം മുതൽ ഇനിയൊരു പിണ്ണിയശരീരമല്ലെന്നും വരെയുള്ള ഭൂമി അപ്പൂർഖിയിൽ അവ സ്ഥി തന്നു അസൗംഗ്രാഹിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇന്നതെത്തു പാഞ്ചാത്രാശ്രീ സ്പിറിച്ച്യൂൾ സ്പിറിച്ച്യൂൾ Spiritual world. അവൻ spirit എന്നു പറയുന്നതു പിണ്ണിയശരീരനാശശോഷ്യമുള്ള വാസനാവുതനായ ജീവനേങ്ങാണ്. ഇതു ലോകം ഇരുളുടണ്ടെന്തും പാരയുന്നു. അതായതു ഇവിടെ കാമനക്കരിക്കുന്ന തൃപ്തി നേടാനായടക്ക, ബുദ്ധിക്കു അനുഭാവം നേടാനാവട്ടു ശരീരാഭാവം മേതു വായ് സാധ്യമാപ്പേനു ഭാവം. മുക്തനാക്കംമുഖ്യമേഖല ശരീരനുള്ളാം വരുന്നവൻ ഇതു അനുഭാവം തമസ്തിയിൽ ചെന്നെന്നതിനേ മതിയാവു. ഇതുകൊണ്ടാണ് മുൻ മന്ത്രത്തിൽ കാമനാനാശം വന്ന മുക്തനാക്കംവരെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗിയായി ജീവിക്കാനിട്ടി ക്കണ്ണമെന്നപദ്ധതിച്ചില്ലതു്. ഇതു അനുഭാവം തമസ്തിയിനിന്നും പിന്നെയും ബാക്കിനിൽക്കുന്ന കാമനകളുടെ പ്രേരണയാൽ അവയേ അനുഭവിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുച്ചുന്നതിനായി ജീവൻ മേലുമൊരു ശരീരം ഗ്രഹിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുവേണ്ടും ചെങ്ങുണ്ടായിവരുന്നു.

മുക്തനാക്കന്നതിനു് മുഖ്യായി ശരീരനുള്ളം ഭവിച്ചുംലതെത്തു ഫലമാണീ പറഞ്ഞതു്. മുക്തനാവുന്നതെങ്കിലെന്നു് പരമാത്മാവിനേക്കുളിച്ചുള്ള യമാത്മജത്താനം—പരമാർത്ഥം അഞ്ചോന്നും കൊണ്ടുതന്നെ വേണും, വേറേ വഴിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു് അടുത്ത ചില മന്ത്രങ്ങൾക്കൊണ്ടു പരമാത്മാവിശ്വരും പരമാത്മസ്ത്രപ്രത്യേകം ഉദാഹരിക്കുന്നു.

മന്ത്രം—ര.

അനന്ദജദേകം മനസ്സാ ജവീയോ

ഞനന്ദ്രേവാ ആപ്തുനവൻ പുവ്മർഷം

തലാവത്തോന്മാനത്തേതി തിശ്ച-

..തത്ത്വിന്നപോ മാതരിശപാ ദയാതി.

അത്മം—

തയു-അതു, പരമാത്മാവു, ഏകം—എക്കമായതും, അ നേജൽ-ചലനമില്ലാത്തതും, മനസഃ ജവിഷ്-മനസ്സി നേക്കാൽ വേഗമെറിയതും (ആക്കൻ). എന്നൽ-ഇതി നേ, ദേഹഃ-ദേഹകൾ (ഇത്രയങ്ങളിൽ മനസ്സും), ന ആ പ്രംബം-അവിയുനില്ല, (എവന്നൊക്കും അതു) ഫുവം അർഷയ്ക്കുന്നു—മുന്നേ തന്നെ ഗമിക്കുന്ന. തയ തിഷ്ഠം ഡാവതഃ അനുംബ അത്രേതി—അതു രേഖാലയ്ക്കി നേക്കാണ്ടുതന്നെ റാടിപ്പോകുന്ന മരദശ്ചയയേ അതിനു മിക്കുന്ന. തന്മീനു മാത്രിഗ്രഹം അപഃ ദധാതി—അതിൽ മാത്രിഗ്രഹം വായു=പ്രാണം = ജീവവൈതന്നും= Bio-factor) അപ്പുകളും(ചേജ്ഞാലിയേ, അപഃ കർമ്മാണി പ്രാണിനും ചേജ്ഞാ ലക്ഷണാനി—ഗക്കരഃ) ധരിക്കുന്ന.

പ്രാവ്യാനം:—

മുക്തനാവുംവരെ ശരീരനാശം വന്നാൽ ദോഷമാണു പലമെന്ന ഭർമ്മത്രംബകാണ്ട പറഞ്ഞു. മുക്തിക്കേക്കാ പാശം പരമാത്മജഞ്ജനവുമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇനി പരമാത്മമായിട്ടിള്ളതു്—. പരമാത്മാവു്— എന്താണു നും ഏതു വിധമാണെന്നും മരദശ്ച ഏകദേശാക്ഷാ പാശമായ അഞ്ചുനേതിലു പദ്ധതിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന.

അ പരമാത്മാവു് എക്കനാണു്, ഒരിയായിട്ടിള്ളതാണു് എന്ന പറയുന്ന. അതു ഏകമാണു് എന്ന പറയുന്നതിൽ നി നീതനെ നാമത്രപാലികളാൽ ബഹുവായിരിക്കുന്ന പ്രതിയല്ലതു്. എന്ന വരുന്ന. എന്നാലീപ്രതി അ ഏകനാ യ പരമാത്മാവു സ്വാജിച്ചതാണോ, അതാചതു്, ക്ഷവവൻ കല മണംകിണ്ണേപാലെ ഉണ്ടാക്കിയതാണോ? അതോ മണം കടമാ യുക, കരി വജ്രമാവുക, എന്നതുപോലെ പരമാത്മാവിന്റെ വികാരവിശ്വാസാണു പ്രതി? “തദനേജൽ” — അതു ചല നമില്ലാത്തതാണു്, എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു അക്കദിനെന്നെങ്ങനു മാവാൻവയ്ക്കു എന്ന പറയുന്ന. അതിനു ചലനമെന്നാൽ

തുണമെ ഇല്ലെന്ന വന്നാൽ അതിനു് കർത്തപത്രപരമി ലോകത്തു തന്ത്രപത്രത്തിലുള്ള വികാരവും വയ്ക്കുന്നു. വികാരമെ പലനവിശേഷം (change of form consequent on intra-molecular motions) ആണെന്നു ഇന്നതേ പ്രകൃതി തന്ത്രങ്ങൾക്കു സമർത്ഥാന്വേഷിക്കുന്നതാണ്.

പരമാത്മാവു് എല്ലാത്തിലുമുണ്ടെന്ന പരയുന്നവെല്ലോ; ഓരോന്നിലും ഓരോ പരമാത്മാവാൻാജീവനെന്ന ക്ലൂന് ചെയ്യാൽ പരമാത്മാവു ബഹുവാണ്ണനു വരും; അതു വയ്ക്കുന്ന ‘എക്കാ’ എന്ന വിശേഷണംകൊണ്ടാണുമുറുമെ വിലക്കി. എന്നാൽ ആ എക്കാത്തിന്റെ വികാരമോ അംഗങ്ങളേം ആക്കി രിക്കാമോ ഓരോ വസ്തുവിലുണ്ടോ? അതു ചലനസ്പദാവ മേഖില്ലാതാകയാൽ വികാരമാവാൻ വയ്ക്കുന്നു; എക്കാ—സഭാ മഴ ദറിച്ചായിട്ടു മാത്രമേ നിൽക്കു എന്നുള്ളതാകയാൽ അംഗമാവാനും വയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനേക്കാം വരുക്കിൽ ബഹുവായ പ്രകൃതിയിൽ എക്കന്നായ പരമാത്മാവു് ഇരിക്കുന്നതായി എത്രപ്രകാരമാണു് മനസ്സുകളും ചെയ്യുന്നതു്? ആ പരമാത്മാ “മനസഃ ജവായഃ” മനസ്സിനേക്കാം വേഘമെറിയതാണു്; അതിനാൽ അതിനേ ഇത്രിയന്നാമന്നായ മനസ്സിനു സകല്പിക്കാൻ—മനസ്സിലാക്കാൻ—സാധ്യമല്ല എന്ന പരയുന്നു. അതായതു് പരമാത്മാവു പജ്ഞേത്രിയമനസ്സുകളിൽ അനുഭവത്തിൽപ്പെട്ടതു ഒന്നല്ല എന്നത്മാ, ഒന്നു്, പലതിലാഡി ഇരിക്കുന്നവെന്ന കോക്കിനേയാം മനസ്സു അതിന്റെ പരിചയം അനുസരിച്ചു് ഓരോന്നിലുമുണ്ടോ? ആ ഒന്നിന്റെ അംഗംമായിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചുപോകുന്നു. ഇത്രിയമനസ്സുകൾക്കും സ്വപ്നപരിചയത്തിന്മുറ്റും ചെല്ലാൻ വയ്ക്കുന്നു. പരമാത്മാവു് ഇത്രിയാഭിയുടെ വ്യാപ്തിക്കുമ്പുറമാണു്, അതു മനസ്സിനമിത്രിയങ്ങൾക്കും മനസ്സിനമിത്രിയങ്ങൾക്കും കൂടി കൂടി കൂടിയാണു് എന്ന “പുംബം അർഷയ്” എന്ന വിശേഷണംകൊണ്ടു പരാത്തിരിക്കുന്നു. അതായതു് മനസ്സിനു മറ്റും അതിനേ തേടിപ്പിടിച്ചുനട്ടവിക്കുവാൻ സാധ്യമില്ലെന്നു ഭാവം. “തയ്ക്കിയുണ്ടു ധാവതാം അന്തേതി” എ

ന ഭാഗംകൊണ്ടു അതു അനന്തരാതെ നിൽക്കുന്നതെയുള്ളൂവെ
കുലം അതിനേതേട്ടിനിരയുന്നതായ മനസ്സ്, ബുദ്ധി എ
നിവകളേ അതിക്രമിച്ച തന്നെയാണ് നില കൊള്ളുന്നതു
എന്നർത്ഥം. ഒന്നാഴികയകലാണി വെള്ളം കാണുന്നതു
എന്ന ഖ്രീയജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും വിശ്വസിച്ച മുത്രുജ്ജി
കക്കണ്ട അവിടെയോടിശുത്രുന്നോരും മുത്രുജ്ജിയുടെ വല
നമ്മുനംകുടാതെതന്നെ അതു പിന്നുയമൊങ്കാഴിക
മുമ്പിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി തൊന്ത്രപോലെ ഇവി
ടെയാണാത്മാവോരും ഭേദത്തിക്കാനുമാറ്റാനി
ചു ബുദ്ധിയം നന്നും അവിടെചെത്തിത്തിരംതു കഴിയു
ന്നോരും, അവിടെചും ആത്മാവു “അതിനുമധ്യുറമാണു” എന്ന
തോന്ത്രം. ഇവിടെ ആത്മാവു യഥാർത്ഥാനിൽ എങ്കിം
മാറിനിന്നതുമല്ലോ. ഇങ്ങനെങ്കിൽ ആത്മാവു പിന്നു എ
വിടെയാണിരിക്കുന്നതു്? തന്നിന്ത്യാനിൽ, മാതരിയോവു്—
പ്രാണിൾ, ജീവചെതന്നു (Bio-factor), അസ്ത്രകളേ—ചേ
ഷ്ടകളേ, വികാരാഭി ചേഷ്ടകളേ, (motion in its essential
form), ദയാതി-ധരിക്കുന്നു. അതായതു, ചേഷ്ടകം ധരിക്കു
ന്നതായ, ചേഷ്ടാനുസരത്തോടുകൂടിയ, ജീവചെതന്നും സ്ഥി
തിചെയ്യുന്നതാത്മാവിലാണന്നർത്ഥം. ജീവചെതന്നും
എന്ന പദത്തിനും ഇന്ന നാം ജീവജീവന്തന്നു വ്യവഹരിച്ചുവരു
ന്നവയിലാശ്ശേ ആ ശക്തിവിശ്രൂഷണ ഏതു മാതൃകൾത്തോക്കി
യാൽപോര; വികാരാഭി സവർത്തിച്ചുള്ളതാണു ചേഷ്ടകരംകൂണം
ആധാരമായ ശക്തിവിശ്രൂഷണം എന്നതനെ അർത്ഥമാക്കു
ന്നും (the causative force of motion). ഇംഗ്ലീഷ് ചെതന്നും
സവർത്തിലും ഉള്ളതാ സിക്കാണാം. ഇതിനാധാരംതോയും മുല
ചുഞ്ചൻ തന്നെ പരമാത്മാവു് എന്നതാം. (THE CAUSE
OF MOTION)

ഖ്രീയങ്ങൾക്കും മനസ്സിനും ബുദ്ധിക്കുമരിയാൾ കഴി
യാതെ തരത്തിലാണാത്മാവിതിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനു
ത്മക്കുള്ളൂ? ഖ്രീയാദികൾ എത്തുകിലുമൊന്നിനെ അറിയു
ന്നതു് അത് സ്വർഗ്ഗ ചേഷ്ടകളുണ്ടോ ചേഷ്ടകശ്ചിത്തനിന്നും
ജനിക്കുന്ന ഗ്രാന്തങ്ങളോ (qualities and functions) അടി

ഇംഗ്ലീഷ് വാസ്തവം

സ്ഥാനമാക്കിയും ആരുത്യിച്ചും അണം'. ബുദ്ധിത്രപാഠ സർ‌മ്മ അനേജതരാകയാൽ അതിനോ ചേഷ്ടയാക്കട്ടെ, ചേഷ്ടാജന്മ മായ ഇണമാക്കട്ടെ വരും. അതിനാൽ ഇന്ത്യാദികൾക്കും അതിനേ അറിയാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ പരിവയം മെതുവായി ചേഷ്ടകാണന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ഒരു കത്താവിനെ കല്പിക്കുന്നു. ഈ വഴിക്കും സർ‌പ്രാണികളിലും ബുദ്ധി ഒരു കത്താവിനെ വിശ്വർ സാക്ഷാവത്തെ അനുമാനിച്ചു് ഈ കത്താവുതന്നെ ആത്മാവു് എന്ന വിചാരിച്ചുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ അനുമാനിച്ചു കത്താവിനും ജീവാത്മാവു് എന്ന പേരേപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ ചേഷ്ടകൾ പരമാത്മാവിനേയാവരെനും ചെയ്യുന്ന പ്രാണശക്തിയുടെ ധമ്മം മാത്രമാകുന്നു. ചേഷ്ടയുടെ കത്താവു പ്രാണാണം'.

നിർഭ്റ്റണനാഡി, കർത്തപ്രാണിയില്ലാതെ, ചേഷ്ടകളുമില്ലാതെ, ഇന്ത്യാദിക്കും വാനൈതില്ലാതെയെന്നു് ഉണ്ണേണു് എങ്കിനെ പരിശാം? ഈ ചോദ്രം സംഗതമാണം'; നിരീഹപരസാദവുണ്ടു് പരമപ്രധാനവോദ്രവമാണം'; ഇതില്ലെന്നുത്തരമാണം' ഒന്നതാംമത്രം ഇത്തലക്കാണ്ടുപരയുന്നതു്. അതിനാൽ ആ ചോദ്രത്തിന്തന്തരം ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരയുന്നില്ല.

മന്ത്രം—ഒ:

തദ്ദേജതി തന്നെനജതി തക്കരേ തദ്ദൈനിക്കേ
തദ്ദനരസ്യ സവ്സ്യ താ സവ്സ്യാസ്യ ബാധ്യതഃ
അത്മം—

തൽ എജതി—അതു ചലിക്കുന്നു. തൽ ന എജതി—അതു ചലിക്കുന്നില്ല; തൽ ക്രുരേ—അതു ക്രൈരയാകുന്നു. തൽ ഉ—അന്തിക്കേ—അതു അട്ടത്താകുന്നു; തൽ അസ്യ സവ്സ്യ അന്തഃ—അതു എല്ലാത്തിനമുള്ളിലായിട്ടിരിക്കുന്നു, തൽ ഉ അസ്യ സവ്സ്യ ബാധ്യതഃ—അതു എല്ലാറിനം ചുരുക്കുന്നു.

വ്യാവ്ശാനം:—

ഈ മന്ത്രംകൊണ്ട് ആത്മാവിന്നേപ്പിനേയും വർഷിക്കുന്ന കമ്മം, വർഷനന്ന ഒരു തരം കടങ്കമാത്രപത്രിലാണ്. മന്ത്രം പാമാത്മാവിന്റെ നിർമ്മാണത്പത്രത്വാണും അധികാനമായി വിവരിക്കുന്നതും.

ഒരേ വസ്തു എക്കകാലത്തിൽ ചലനച്ചിത്രമില്ലാത്തതും കൂടിയാവാൻവയ്ക്കു. മുൻപെയുമടക്കത്തും കൂടിയാവാണും വയ്ക്കു. അതുകൊണ്ടായിട്ടും പുറത്തായിട്ടും കൂടിവരാണും വയ്ക്കു. ഇങ്ങനെ എക്കകാലത്തിൽ വിപരീതാനുഭവിച്ചിട്ടായി തോന്നുന്നവെങ്കിൽ കണ്ണടന്നാജാപ്പേളാണും അഥവാത്മമായി ആ വസ്തുവിനു ഒഴിയപ്പെടു; ദേഖാവിന്റെ നിലപ്പാടിനേഞ്ചപേക്ഷിച്ചു തോന്നു ഘട്ടമാത്രമാണു് (relative to the stand point of observation) മുന്നു സിലബാത്മം ഇന്നാരെതെന്തിക്കശാസ്ത്രപദം പരക്കെ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് അത്മാക്കൾ ഈ മന്ത്രം കൊണ്ടപ്പോൾ സിലബിക്കിന്നതു് പരമാത്മാവു നിർമ്മാണനാശം; ചലനച്ചിട്ടു്, ചലനചില്ല എന്നിത്രാണി ബോധാജപ്പേളും ദേഖാവിന്റെ നിലയേ മാത്രമാപേക്ഷിച്ചുവശാണു്, ഇവരെയാണും അഥവാത്മായി പരമാത്മാവിന്റെ മുണ്ണാജ്ഞപ്പേശ യല്ല, എന്നാണു്.

അതു ചവിക്കുന്ന—പരമാത്മാവു വേദ്യിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന; [ചലതീവേത്രത്മഃ-ശങ്കരഃ] അതു ചവിക്കുന്നില്ല —അതു ചവിക്കുന്നതായിതോന്നുന്നമില്ല. സൗംഖ്യൻ ആകാശത്തിൽകൂടി സഖ്യരിക്കുന്നതായി നാശം തോന്നുന്ന; പ്രക്ഷേ, ചവിക്കുന്നതു സൗംഖ്യലു താനിരിക്കുന്ന ഭ്രമിയാണു്. അതായതു ചലനം ദേഖാവായ തന്നെ സംബന്ധിച്ചതാണു്. ഇവിടെ ദേഖാവിന്റെ ചലനം ദേഖാവായ സൗംഖ്യനിലാരോഹിച്ചതുപോലെ പ്രത്യക്ഷിസംബന്ധമായ ചലനത്തെ പ്രത്യൂഢമായ നാശ പരമാത്മാവിലാരോഹിച്ചപോകുന്ന. ഭ്രമിചിൽ നിന്നുക്കുന്ന നമ്മൾക്കു ഭ്രമി ചവിക്കുന്നബേജിലും ആ ചലനം ബോല്ലു മാക്കുന്നില്ല; ഇരുപോലെ, പരമാത്മഭാവമനായ തത്പരതയുണ്ട് അതു ചവിക്കുന്നതായി തോന്നുകയുമില്ല. അഥവാ

ഇന്ത്യാവാസ്യം

തനിൽ. ചേഷ്ടകൾ പ്രത്യുംഗംഥായ പ്രാണാർധ ധമ്മാശ പരമാത്മാവിന്റെയല്ല എന്ന മൻ മഹാത്മിൽ പറഞ്ഞ തോമ്മിക്കുക. ചലനകാൽപ്പം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉപലക്ഷണമുല്ലൂ മുഹമ്മദ് വികാരമെന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തായോ ഇല്ലാതാങ്ങോ പറയാൻ വരുത്തുന്നത്മം. അതായതു വികാരമെന്ന ഭാവാധാരപോലും ഒരു തരത്തിലും ഭാവിക്കാതുന്നവർ മുഹമ്മദ് എന്ന സംശയം.

അതു മുരയാക്കുന്ന; മുഹമ്മദ് മുരയാണിരിക്കുന്ന തു്; അതായതു്, അവ. ദചാനന്തരകാലം അമീറ്പാലുമതിനെ പ്രാപിക്കുന്നല്ല. തന്നുകുന്നും അന്നുഡായി ഏറിപ്പെരുന്ന തേടിപ്പറമ്പുട്ടുന്നവൻ മുത്തുലുജുട്ടു പുരക്കുന്നുണ്ടുന്ന മാനി നേപ്പാലെ, കുറ്റിൽ കാട്ടപ്പോയി, കാട്ടപ്പോയി, എന്നും ക്ഷണം മുഹിച്ച കാലാന്താവരെ ദാടാമെന്നല്ലാതെ അവൻ യഥാർത്ഥമായ പരശാന്തനതപ്രക്രിയ പ്രാപിക്കുന്നല്ല. അതു അടുത്താക്കുന്ന; തന്നുകു തന്നു ഇന്ത്യപരിശൈലീക്കാണുന്ന വാദപാർശ്വം അതിനേന്ന ഇപ്പോൾ തന്നു പ്രാപിച്ച കഴിത്തുരക്കു താൽ അവനു് അതിനെന്ന പ്രാപിക്കാനൊന്നു കാലതാമസം വും വേഖിത്തല്ലെല്ലാ. മഹാത്മാരക്കുന്ന ഇന്ത്യ ഭാഗംകൊണ്ടു് മുഹമ്മദപും കൂലാഭായരത്നത്തിനുമാണു് എന്നഭാവം.

അതു മുല്ലാത്തർന്നുകുത്താൻകാട്ടരക്കുന്ന—മുഹമ്മദ് സംഖ്യ തനിലുമായി ഇരക്കുന്ന എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന. ഓന്നിനക തെരാനിരിക്കുന്ന, കടതാനകളാണ് വെള്ളിയിരക്കുന്ന, എന്ന പരിയുംബും കടമെന്നും ഒരു ഭാഗമെന്നും രാജ്ഞി ഭാവം ജനിക്കുയും കടം വെള്ളിത്തരിനായാരമാണെന്നും വരുകയും ചെയ്യുന്ന. ഇന്ത്യ ഭാവാധാരം ഭോധാനാരാ അഭിരുചിയാണു് എന്നും കുട്ടി പറഞ്ഞും. ‘സവൻസു്’ എന്ന വിശേഷണംകൊണ്ടു് നാം ജീവനബന്ധന പരിയുന്നതായി മാത്രമല്ല അഭിരുചനെന്നും വ്യവഹരിച്ചവ ആനവഴിലുംബന്നും അതുമാണും. എല്ലാറിനും ചുറ്റിരക്കുന്നരാബന്ന പറഞ്ഞായിരുന്ന മുഹമ്മദ് ആധാരവും പ്രക്രി-

ആദ്യത്വം ആബന്നനും വരും. ഈ മന്ത്രാഗതിന്റെപുർണ്ണം ശംകാണ്ട പ്രൂഹമമാദയയമായും ഉത്തരാംശങ്കാണ്ട ആധാരമായും പ്രക്രിയമായി ബന്ധമുള്ളതായിപ്പറത്തു. ഒരു വസ്തു ഇന്നിന്ത്യാനും വസ്തുവിന്റെ ആധാരവും ആദ്യത്വം അടക്കാര്യം എന്നും വരുമ്പോൾ രണ്ടംശവും അടക്കാണ്ട പ്രൂഹം ദേശവ്യവധാനകല്പനയ്ക്ക് (spatial differentiation) അൽതന്നാബന്നനും ഭാവം. അതായതു ദേശകല്പനയുടെ മൂലത്വപരമായ ആധാരധൈയഭാവവും പ്രൂഹ നതിനു അമാത്മത്വില്ലെന്നും അതുമാം.

മന്ത്രം ആകാശാണ്ട പ്രൂഹം, കാലം ദേശം വികാരം (Time, space and change or activities) എന്ന മൂന്നിനമധ്യിനപ്പേരും പറയുന്ന പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിൽ പെട്ട വസ്തുക്കൾക്ക് ദേശവിധിയച്ചതപരമാണ് (Matter occupies space) മനസ്സ്, ബുദ്ധി, എന്നിവയ്ക്ക് (Perception, Reasoning etc faculties) ദേശവിധിയച്ചതപരമില്ലെന്നവ ചൂഡിതനും കാലവീധിയച്ചതപരമാണ്. അതായതു ബുദ്ധിക്കാലാവിച്ഛി ഒരു ബോധമെന്തൊന്നും കാലം ആവശ്യമാണ്. ജീവ ചെവതന്നുത്തിനു (molecular activities) വികാരമാണ്. ഈ മൂന്നജാതി വിധിയച്ചതപരവുമില്ലെന്നതുണ്ടാണെന്നും സവർത്തിലും, അതായതു നമ്മിലും ഉള്ളതാണെന്നമാണ് പ്രൂഹം എന്നാണ് നിവർച്ചനകാണ്ട് പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഈ നിവർച്ചനകാണ്ട കിട്ടുന്ന ഭാവം പരമാത്മാവും ശരീരം, മനസ്സ് ബുദ്ധി, ജീവൻ, എന്നിവ മൂന്നമല്ലാത്തതായി നമ്മിലുള്ള ഒന്നാണെന്നാണ്.

മന്ത്രം—നൃ:—

അസ്തി സവംണി ഭ്രതാന്നുംനേവാനപശ്യതി
സവ്വിശ്വതേഷ്ടു ചാത്മാനം തദ്ദോന വിജ്ഞമഹസ്തേ.

അതുമാം:—

അഃ തു സവംണി ഭ്രതാനി ആത്മനി എവ—ആരാരാദി സവ്വിശ്വതേഷ്ടേയും ആത്മാവില്ലയും, സവ്വിശ്വതേഷ്ടേ

ആത്മാനം ച—സവ്വത്തങ്ങളിലും ആത്മാവിനേയും, പഴ്യതി—കാണ്ണന്നവോ, തദഃ ന വിജ്ഞിതിലും തേ—അങ്ങങ്ങനെ കാണ്ണനേയാം അവൻ ഒന്നിനേയും അതിൽ നിന്നും വേരേയായി കാണ്ണനില്ല.

വ്യാഖ്യാനം—ഈ റഷ്ട്—പിജിറി, വജ്ഞനം=ഒഴിവാക്കുക, to exclude.

സവ്വത്തങ്ങളേയും ബുദ്ധമതിലായികാണുക—പ്രത്തി യേ പരമാത്മാവിന്റെ പ്രത്തി, സപ്താവം, ആയികാണുക. വികാരാഭിഗ്രഹണത്വാട്ടംചെന്ന് പ്രത്തിയേ പരമാത്മാവിന്റെ സ്വത്വാവായി കാണ്ണനേയാം ഈ പ്രത്തി പരമാത്മാവിന്റെ ഗ്രഹണം (quality or function) ആണെന്നുംപ്ലേ വരിക; അങ്ങൾ നേരവന്നാൽ പരമാത്മാവു സത്ത്വാംഘാഷിത്തീരുമെല്ലാ എന്ന ശക്തവരാം. ഈ ശക്ത വരാതിരിച്ചവാനായി, അന്തേസമയം തന്നെ പരമാത്മാവിനേ സവ്വത്തങ്ങളിലുംഭാഷിച്ചിട്ടും കാണുക എന്ന പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു് ആദ്ദുമാധ്യാരമായി തേതാനീയതിപ്പൂർവ്വം ആദ്യേചമാചിന്തിച്ചുന്നു. ആധ്യാരയെ നും ആദ്യേചമെന്നു (Subject and Predicate in the language of Logic) രണ്ടിനുപത്തിലല്ലോടെ ഒരു കല്പനയുംശാഖായിരിക്കാൻ വയ്ക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടിനുപത്തിലും ഒരുമിച്ചു ബുദ്ധമതേ സാക്ഷാത്കരിച്ചുള്ള അവൻം പിന്നെ ഒന്നംതന്നെ ബുദ്ധമല്ലാത്തതായി തോന്നാൻ വയ്ക്കും.

ഒരുപാടം കാണ്ടി സംഗതിഭ്യാസം കുടി വിശദമാക്കാൻ നോക്കാം. ഒരു തികച്ചി ഇത്താനീയത്തിൽ വസ്തുവെന്നും ശക്തിഭ്യാസം (Matter and Energy) രണ്ടു പ്രസിദ്ധകല്പനകൾ ഉണ്ടാക്കും. വസ്തു വിലാപ്പൂര്ണം ശക്തി, പ്രകടമായി ക്രായാലും ലീനമായിട്ടാണ്ടും, നിത്യമായിട്ടാണെന്നും ആ തന്ത്രത്തിനും പ്രത്രക്ഷബോധമാണും. ആ തന്ത്രത്തിന്റെതന്നെ പരമോത്താബന്ധത്തിലാഭത്തുനേയാം വസ്തുവെന്നും അതുവരെ വ്യവഹരിച്ചുവന്നതും ശക്തിക്കാഡ്യാരമായിക്കൈരുതിവന്നതുമായ ആപം ശക്തിയുടെ ഒരു പിണ്ണിത്താവസ്ഥ മാത്രമാണും എന്ന ബോധം ജനിക്കുന്നു. (The theory that primordial

Matter in the form of ion is but a mere condensation as it were of Energy) ഈ ബോധലുകാരം ഈ പ്രോഡി ശക്തി വസ്തു ചിന്നാധാരമായിത്തീരനു; അമവാ, വസ്തുപ്രം ശക്തിയിൽ ലീനമായിട്ടണ്ട് എന്ന വരുന്നു. ഈ തന്ത്രത്തിലെ ആദിപാംജളിൽനിന്നും വസ്തുവിൽ ശക്തി ത്വം നിത്യമാണെന്നും കിട്ടുന്നു. ഈ തന്ത്രത്തിൽ ഷൂന്ധൻ നിഖിലാതന്ന് അപ്രോഡി വസ്തുവേയാശക്തിയേയോ ഒന്നു വഴി ചുവിയമൊന്നുമാത്രമായ (one excluding the other) ഒരു ബോധം വരു. ഇതുപോലെ പരമാത്മാജന്മാനം സിലിച്ചു ദൈവന്മാർ പരമാത്മാവെന്നോ ത്രിഭുമിനോ ഒന്നു വർജ്ജിച്ചു മററു മാത്രമായിട്ടുള്ള ബോധം ഉണ്ടാവാൻ വരു. ഇങ്ങനെ യുള്ള ക്ലീനഗിൽ പരമാത്മാജ്ഞയുടെ കൂടി രണ്ടിനും സദവസ്ഥ ക്ലീക്കകയല്ലോ ചെയ്തുള്ളു? ഇതു എക്കബോധമല്ലോ ഒപ്പെ തമാണുല്ലോ എന്നു ശക്തവരാം. ഇവിടെ ഒപ്പെതബോധം വരുന്നില്ല. ശക്തിയുടെ പിണ്ഡിത്താവസ്ഥമാണ് വസ്തു എന്നു വരുന്നോ യമാത്മായ സദവസ്ഥ ശക്തിക്കമാത്രമാണുല്ലോ; വസ്തുപ്രതിശ്രീര സദവസ്ഥ അനിത്യവുമാകമില്ലോ. ശക്തിയുടെ ഈ യമാത്മായ സദവസ്ഥ ഇത്രിയഗോ പരമല്ലായിരിക്കാം എന്നേയുള്ളൂ. ഇതുതന്നു പരമാത്മാവും പ്രത്തിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. വസ്തുവിൽ ശക്തി നിത്യമായിട്ടുള്ളോ—പ്രത്തിയിൽ പരമാത്മാ നിത്യമായിട്ടുള്ളോ—ശക്തിയിൽ വസ്തുപ്രം ലീനമെക്കിലും നിത്യമായുള്ളുള്ളോ—പരമാത്മാ വിൽ പ്രത്തി അവ്യാക്തമായിട്ടാണും നിത്യമായുള്ളുള്ളോ. ഈ താണം പരമാത്മാവും പ്രത്തിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. പരമാത്മാവിനമാത്രമേ നിത്യമായും മനപേക്ഷമായുള്ളൂള്ളും സദവസ്ഥയുള്ളൂ. പരമാത്മാത്രാശംകാണ്ട് ആപേക്ഷികമായി കിട്ടുന്ന ഒരു അനിത്യസ്തംഭവം മാത്രമേ പ്രത്തിക്കണ്ണൂ. ഇതാണ് അബൈപ്പതബോധത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാഘ്രം.

ഇങ്ങനെ ഈ മന്ത്രംകൊണ്ട് പരമാത്മത്തപ്രതിശ്രീര എക്കപ്പെട്ടവും നിത്യസ്തംഭവവും, പരമാത്മപ്രത്തികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധസ്പദുപാദവും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഇളംവിശ്വസ്ത

മറ്റൊ——

- യസ്തിൽ സർവാണി ഭ്രാന്തരാത്രെന്നും ഭ്രവിജാന്തഃ തത്ര കോ മോഹഃ കഃ ശോകഃ എക്കതപമനച്ചരുതഃ.

അത്മം—

യസ്തിൽ—എപ്പോൾ, വിജാന്തഃ സർവാണി ഭ്രാന്തി ആത്മാ എവ അശ്വിൽ—അറിവുജ്ഞിവന (അർ ദക്ഷാ ണ്ടി)സർവ്വത്ത്വദിഷ്ടിം ആത്മാവുതെന ആയിതിങ്ങന്നേം, തത്ര എക്കതപ മനപശ്രൂതഃ മോഹഃ, കഃ ശോകഃ കി— അപ്പോൾ എക്കതപമായിക്കാണന അവന്ന് മോഹ മേൽ ശോകമേതു?

വ്യാവ്യാം—

മോഹം—വാ സ്ത്രീവമല്ലാത്തതായ ഭബാധം

ശോകം—ഭിഖാ.

മഹാമന്ത്രാജിൽ നിന്നും എക്കതപഭബാധത്തിണ്ടിര ഒരു സപത്രുപജ്ഞാനം നമുക്കുകിട്ടി. ഇള എക്കതപഭബാധം കൊണ്ടിട്ടു ഉപകാരമാണ്; മന്ത്രംകൈണടി പറയുന്നതു. എക്കതപ മായി കാണാനവന്ന് ശോകമോഹദിശയും കവകാശമില്ലെന്ന മന്ത്രാജിണ്ഠിര ഭാവാത്മം.

എക്കതപമാര ദർശനം തന്നെ യാമാത്മ്രഭബാധം. യാമാത്മ്രം ഇന്നതാണന്ന ഭബാധംവന്നാൽ പിന്നെങ്കേ ടച്ചേൻ മിമ്പ്രായാര ഒരു ഭബാധത്തിനുകൂടി നിൽക്കാണ് വായു ലൈം. മിമ്പ്രായാര ഭബാധമാണ് മോഹം. അപ്പോൾ യാമാത്മ മാര ഭബാധം വന്നാൽ പിന്നെ മോഹത്തിനവകാശമില്ലെന്ന സിലം.

ഈന്നതുണ്ടാവും ഇന്നതു ഭിഖാ എന്നില്ലെങ്കാരം നാം കല്പി ചുപ്പോകുന്നതു കാഞ്ഞിഡിട്ടെ യാമാത്മ സപഭാവമറിയാത്തതു കൊണ്ടാണ്. സൗഖ്യംവഭബാധം ഇന്ത്രിയാർത്ഥമല്ലപരമ്പരയാണ്

ഞൻ ഇന്നും കാരണമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. പാട്ട്, രേതാ താവിഞ്ഞൻ അപ്പോഴതേ മനസ്സിന്നുംരാധവാസമാണെന്നെന്നു തിച്ചുവാദമായോ ഭാവമായോ തോന്നാം. കയ്യപ്പ്, എരിവ്, മുതലായ രസങ്ങൾ അപരിചിതനു ഭാവമായും, പരിചിതനു സുവാദമായും തോന്നം; അതും ഭാവമായി തോന്നിയ അപരിചിതനു പരിചയിച്ചും സുവാദമായും തോന്നം. നാമാന്തരമായി, ഒരു സാധിപ്പിനു നല്ല കടക്കമാണോതിനുന്നതു ഭാസ്യം ഭാവമായി തോന്നുന്നു; എന്നാൽ പരിചയം കൊണ്ട് അംഗത്വനു പിന്നെ സൗഖ്യക്ഷേമിക്കുന്ന സാധിപ്പുകളും ധാരാളമാണ്. ഇത്രിശ്ശേരിയും മനസ്സിനു സുവാദിതോന്നിയാലും അദ്ദേഹം ഭാവിപ്പുമാണ് ലഭ്യമാണ് ചിലപ്പോൾ ഭാവംതോന്നാം. എക്കാദശിനാറ്റം ശാല്പ്രയാം ക്ഷേമിക്കുന്നതു അദ്ദേഹമായ ഒരു ഭാവിപ്പോഷ്ഠത്തിന് കാരണമാണെന്നു ഒരാറുക്കും ഒരു ബോധവായുംഭാജിനാരിക്കേട്ട്. നാപതേ ഇരാംക്കും ശാല്പ്രയാം സുപരിച്ചതവും എല്ലാവും മാണക്കിലും എക്കാദശിനാറ്റം അതു ക്ഷേമിക്കാനിടയായാൽ ഭാവമായി. ഇന്ത്യയിൽ പ്രാഥമ്യം ഒരേ ഇത്രിയാത്മം തന്നെ ചിലപ്പോൾ ഭാവശുശ്രൂതാക്കുന്നതും തീരാം. ഇക്കാലെന്നു വയന്നതു, മുന്നാലുംരാജാക്കാളിയിൽ നിന്നും, മുന്നാലുംരാജിലായിരിക്കുമെന്നു കാണും.

എരിവ്, കജ്ജ്, മുതലായവ സെന്റേ പീഡിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭാവകാരണമാവുന്നതു. ഇന്ത്യ ഭാവം സെന്റേ പീഡി തോന്നുന്നതായ—ഇത്രിയാത്മവുമിട്ടിശ്ശേരിയും തമിൽ ചേരുന്നതായ—വർത്തമാനകാലത്തിൽ മാത്രമെങ്കുള്ള ഭാവം ശരീരാംശമായ ഒരു അവധി വിശേഷത്തിനു സംഭവിച്ചു പീഡിയുമാണ്. ഇന്ത്യ എന്നത്തിനു വർത്തമാനക്കാലത്തിൽ പെട്ട ശരീരക്രാഡിവും എന്ന പറയാം.

പാട്ട് ദരിക്കലും ആരക്കെടുക്കും രേതാരേതിശ്ശേരി പീഡിപ്പിക്കുന്നില്ല. മനസ്സ്, പാട്ടിൽ സൌകര്യം സ്വഭാവക്കയും ചെങ്കുംപാട്ടില്ലാത്തവിധിയിൽ അന്നുകാഞ്ഞപരമായി മുഴുവിരിക്കുന്നും, ഭാവമായിതീരുന്നു. മനസ്സിനെ മുഴുവിപ്പി

ഇരുപ്പവാസ്യം

കമന ആ അനുകാൽിംഗം എഴുപ്പാഴം ഒരു രാനസിക്കിടിഡിവയ്ക്കുപരി തനിലിൽത്തും ഏതെങ്കിലും ഒരു കഴിവത്തു കാൽന്തിരം ബന്ധിച്ച നിൽക്കുന്നതും മരം കുറഞ്ഞ വ്യാധിക്കുന്നതും ഒരു ഭ്രാക്കാൽ വുമായി ബന്ധിച്ചതും ആകുന്നു. ഈ എന്നതിന് ഭ്രാക്കപരമായ മാനസിക്കിടിഡിവയം എന്ന പറയാം.

എക്കാഡമിനാൽ ശാല്പ്പന്നം കഴിച്ചുതക്കാണ്ടുള്ള ദിവം ഓവിഫലഭരണയാന്ത്രികംണ്ണായതാണ്. ദിവം സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതു കാൽന്തിരംബന്നുവെബ്ബുപ്പൊരുമാജ്ഞ ബുദ്ധിയും ആണ്. ഈ എന്നതിന് ഓവിജാതിയിൽപ്പെട്ട ബുദ്ധിപരമായ ദിവം എന്നപറയാം.

രഹം തനിക്കത്രം മുൻ യരായിരുന്ന കരാളരുടെ ഫോഫിയാഗത്തിൽ ദിവ്യ തുകകാണ്ടിര കമന അവസ്ഥരത്തിൽ ഒരു ഭാഗവതരത്തി രാഗാലംബം തുടങ്ങിയാൽ, സുപത്ര സുഖം അനുന്നിക്കുന്ന ആ ശാന്തി ആ വീരയും ക്ഷേമിക്കുന്ന ദിവസമാജിവാം യിത്തനെന്ന തോന്തരംലും. മരിക്കാനുള്ള വർമ്മ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു; ഇനി താൻ ദിവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രഭ്രാജന ഘുമില്ല, എന്ന വാസ്തവം ബോധ്യരംഭാത്ത മനസ്സുത്താലാണ് അയാൾക്കുപ്പോൾ പാട്ട് ദിവവുമായിരുത്താനുന്നതു. ചീലർ എരിവുസുവശായി കഴിക്കുന്നു, പാവയ്ക്കു ആകുത്തുപാലെതിനുണ്ടും; തന്റെയും അവകാശങ്ങളും രസനകൾ തന്മീലോരു വൃത്ത്യാസവമില്ല; തനിക്കു ദിവശായി തോന്തരാനും അനുന്ന സുഖമായി തോന്തരാനും ബഡം സിക്കപ്പുത്രാസം മാത്രമാണ്, രസനന്ത്രിയം അനുഭാവിക്കുന്ന യമാത്മവികാരം രണ്ടാംക്കു ഒന്നതനെ ചാണ്ട് എന്ന തത്പര്യമുണ്ടാക്കാതെ മരിക്കുന്നതു ഇവിടെ ദിവം ജനിക്കുന്നതു. അതുപുറമോഷ്ഠിയമാകുന്ന മരംവിശ്വാസത്താലാണ് (Superstition) ബുദ്ധിപരമായ ദിവം നേരിട്ടുന്നതു്. ഈ മുന്നൊന്നം ദിവബ്രാഹ്മിന്ദ്രയും മുലകാരണം യമാത്മ അതോന്തരാവാക്കുന്ന മോഹം തനെ. ഈ വക്ക് ദിവബ്രാഹ്മിന്ദ്രയെ തദ്ദശാലകാരണം ആയിരെവിക്കുമായോ (പുരാഖായത്രമല്ലോരാവ -

beyond human control) അധിനേതികമായോ (material) or physical) അധ്യാത്മികമായോ (Psychical) വരം. ഭിഖം ബാധകിന്നതു ശരീരത്തേയോ, (Physical as pain, etc.,) മനസ്സിനേയോ (mental), ബുദ്ധിയുടൊമായ അധകാരനേതേയോ (Egoistic) അതിരിക്കണം. തുപ്പമേതാജാലും മുലകാരണം എപ്പോഴും എപ്പത്തക്കാലും തരഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മനസ്സും ധാരിക്കണം. ഭിഖം പഠിക്കുന്ന മുലകാരണമായ ഫോറ്മോ ഇല്ലാതെയാണാൽ മാത്രമേ ഭിഖം എപ്പോഴും എപ്പത്തക്കാലും തരഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മനസ്സും ധാരിക്കണം എപ്പോഴും അതുമാവുതെന്ന എന്ന തുപ്പനിലും എക്കപ്പെടുവായോനേ യമാത്മിശായതുള്ളൂ. ഇതിനും ബോധം വന്നവനും പ്രാണി ഒരുവിധമായ അചമാത്മിബോധം ദാരിം സമവകാശമില്ല; ഇവൻ ഫോറ്മോ അതുകൊണ്ടി വന്ന് ഭിഖവുമക്കൂട്ടുകാൻ വരു. എക്കപ്പെടുവായാകുന്ന പരമാത്മശിഖാനാക്കുള്ളൂ ഉപകാരം ഇക്കാനു തുക്കാനു തുഡിവിധിക്കുവാതായിരുന്നു. ഇതു തന്നെയാണെല്ലാ ഫോർമ്മോ; “തുവിധി ഭിഖസ്ത്രാത്രുന്നനിവുതിരുത്തുന്തെ പ്രാണാത്മിം”

ഈതോക്കെൾ, സവ്വത്തുകളും അതു പരമാത്മാവുതെന്ന എന്ന എക്കപ്പെടുവായം മുൻഭാവരിച്ചുവരുമ്പോൾ മരംകു ഓട്ടേരുവെങ്ങുന്നുള്ളൂ എന്നും ശാത്രും മനസ്സിലാളായില്ല എന്നൊരാം പരംഭാഗം പരമാത്മാവായിരുന്നെന്ന കാണുന്നു. ശാല്പുന്നതിലും ഇവൻ പരമാത്മാ തപമൊന്നും കാണുന്നുള്ളൂ. ജലത്താനും ജലത്താനേൽക്കും സ്വാത്മം മേതുവാൻാൽ ഒരു പാകം രവും ജനിപ്പിക്കാൻ വരുമ്പോൾ; അംതുപൊലെ പരമാത്മാവിനു പരമാത്മാവിലും. ഇതുനും സംബന്ധിച്ചിടതോളം ശാല്പുന്നതെങ്കിലും പരമാത്മാവും പരമാത്മാവുകാം ദേഹന്നീവിം ഒരു വികാരഭവും ജനിപ്പിക്കാത്തായേവണ്ണു, അതാവും ഇവനു ഒരു മരംകുംബോധുവായവും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഒരു മിന്തും മരിച്ചു എന്നതാണും മുന്നഭാഗരണ്ണമാണെലേ ഒരു മരംകും. മിന്തും

ഇരുംശാഖാസ്യം

താനം നിത്രുന്നായ പരമാത്മാതനന എന്ന ബോധം വന്ന വന്ന് മരണം കൗമാരാഭിപ്രോഡ്യൂഷൻ ദരവന്മാനതരമെ അൽക്ക നാളുള്ള; ചിത്രം നാലിച്ച പോയല്ലോ എന്ന മനസ്സുതരിനും ഇവി ടെയിമുവകാശം ജന്നാക്കണമില്ല. ഇത്രിയാത്മകങ്ങൾ ഇത്രിയങ്ങൾ ഒളി സ്റ്റർഡിക്ഷണോടു ഇത്രിക്കങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്ന വികാരത്തിന സപ്തദിവ സുഖാത്മകതപരമോ ഭിഖാത്മകതപരമോ ഇല്ല. ചില ജാതിചലനങ്ങൾ (sound waves) ശ്രോതൃത്രിയ തെരു സ്റ്റർഡിക്ഷണോടു തന്മുളം മനസ്സിന്തോനന അനുഭവത്തിനും ശമ്പുചെന്ന പേര് പറയുന്നു. പരിചയംകൊണ്ടിരുന്നു ചില അഭ്യർഥിക്ഷണങ്ങൾ ചില അനുസംഭവങ്ങളും തമിലുള്ള ബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്ന സൗതിവിശേഷങ്ങൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചില അഭ്യർഥിക്ഷണങ്ങൾ സുഖബോധം തെരുയ്ക്കുന്ന ചീലത്ര ഭിഖാത്മകതയും ജനിപ്പിക്കുന്നവേനു യുള്ളൂ. എക്കതപദർശനം വന്നവനും ശമ്പാഭിയൈലുള്ള സുഖഭൂതവേണ്ടിയുള്ളവണ്ണായം വെളം സക്ക്രിയാത്മകാണന്നരിയാം. ഇത്രിക്കാതെമ്പ്രേഷണുൾ്ളരത്തിൽ ഭിഖാത്മകതെടുത്തിരുന്നു, ഇത്രിക്കത്തിൽ ഒരു പ്രതിസ്പൂനം (response) മാത്രമാണുണ്ടാവുന്നതു എന്നിവനു ബോധമുണ്ടാവുകയാൽ ഇവിടെയും ഇവനു മോഹകാരണമില്ല. ഇതു വിധത്തിൽ എക്കതപദർശനം മുന്നാജാതിഭിഖാത്മകങ്ങൾ (സുഖബോധം അംഗീകാരത്തെന്നതനു) കാരണമായ മനസ്സുങ്ങൾ ഇല്ലാതെയാക്കുന്നു.

മന്ത്രം-യു:-

സ പത്രംഗാവുച്ഛരുക്കുമകായര ലുണ-
മസ്താവിരം ത്രിലുമപാപവിലം

കവിർഖനിപ്പി പരിഞ്ഞു സ പയംത്രു-

ആമാതമ്പരേതാത്മാൻ വ്യാദയുമ്പാശപതീഭ്രുഃ സമാഭ്രുഃ

അത്മം—

സഃ പത്രംഗാഞ്ഞ പരമാത്മാവും സവർത്ത വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു; ത്രിക്കം—അതു തേജോമയവുമാകുന്നു. അകായം—

മന്ത്രം വ

അതു ലിംഗമല്ലാത്തതും, അല്ലെന്നു—നിത്യചൂണ്ടവും (always entire) അസ്ത്രാധികാരം (അക്ഷം—ശകരഃ) അവയവാദിയില്ലാത്തതും ആകന്ന. അപാപവിലം—അതുപാപസ്വർഖമില്ലാത്തതും, ശ്രദ്ധം—ശ്രദ്ധവും ആകന്ന. അതു, കവിഃ—ആനംഭരണായിം, മനിഷി—സവം ജനനം, പരിഞ്ചി—ഘ്രാളാറിനമപ്പുരമായതും, സപയം ഭ്രം—അതിന കാരണത്രാപത്തിൽ മരാനാനില്ലാത്തതും ആകന്ന. അതു, ശാശ്വതീഭ്രം സമാഭ്രം—നിത്യമായ സമകംകായിട്ട് (എന്നെന്നേക്കുമായിട്ട്) അമാതമ്പ്രതി—തക്കവിധത്തിൽ (കാരണം; കാഞ്ഞം എന്നീ വിധത്തിൽ, അമാ ഭ്രതകർമ്മപലസാധനം—ശകരഃ) അത്മാൾ വ്യാപാരം—പ്രപഞ്ചതെ വിജേനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന. (അമാത്രപം വ്യാപാരിത്രത്മഃ—ശകരഃ)

വ്യാവ്യാനം—ഈ മന്ത്രംകാണ്ട ബ്രഹ്മതേ വീണ്ടും നിവചിക്കുന്ന. എക്കതപദ്ധതം സിലിച്ച് അഥം ബ്രഹ്മാ സ്മിതുന്നതിവന്നവനം ഈ നിവചനം ചേരും. സംപത്തും—പരമാത്മാവു സർവത്തു വ്യാപിച്ചിയങ്ങുന്ന. സവം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവനു കേൾക്കുന്നേരം വായുവോ മറോ പോപ്പുള്ള വസ്തുതപത്തിലാണോ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന സംശയം വരാം. അതു പരിഹരിക്കാനായി ശ്രൂക്കം, തേജാത്രപത്തിലാണ്, പ്രപഞ്ചതെ തെളിച്ചുകാണിക്കുന്ന (ഇത്രിയണ്ണാവരമാക്കുന്ന) ഒരു ശക്തിത്രാപത്തിലാണ് എന്ന പറയുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാവഭേദാധികാരം ഇനിപ്പുണ്ടുന്നതാണുത്തം. തേജസ്സിന്, വെളിച്ചത്തിന്, ഒരു ലിംഗമുണ്ട്, നമക്കതിനേത്തനെനകാണാം; അതുപോലെ ബ്രഹ്മതേ നമക്കാണാമോ എന്നാണുകൊണ്ട്, ബ്രഹ്മം, “അകായം”—ശരീരം-ലിംഗം-ഈല്ലാത്തതാണ്; അതിനാലതിനേകാണാൾ ഒരു എന്ന പറയുന്നു. അതായതും നാാ വെള്ളിച്ചും എന്ന ആപത്തിലറിയുന്ന തേജസ്സിലിരും. തേജസ്സ്

ഇഴണ്ടവുസ്പു

വസ്തുക്കളെ നമ്മൾ ദ്രോഹവരംഗമന്നുപോലെ ബുദ്ധി തത്പരതയെന്ന് പ്രഥാവാകൊണ്ട് പ്രപബ്ലേം നമ്മൾക്കു വന്നോല്പരമായിത്തിങ്ങനെ വന്നതാം.

പിന്നെയും “വ്യാപിക്കുന്ന” ഹന്തു കേരളക്കുന്നും, നടികളിലും സമുദ്രത്തിലും മറ്റൊരായി ജലം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു നുംവൻ കേരളക്കുന്നും ആററിലും കരേയുണ്ട്, സമുദ്രത്തിലും കരേയുണ്ട് എന്ന തൊന്ത്രനുത്രുപോലെ, ബുദ്ധി തനിന്നെന്ന് കരുച്ചുഭാഗം നീൽ, വേറെ കരുച്ചുഭാഗം മറ്റൊരു നീൽ എന്നവർയാം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന സംശയിക്കാം. ഈ സംശയം കളിഷാനാഡി “അനുംതം”—അവൻ അംഗികപ്പെട്ടവൻ വയ്ക്കാതുവന്നാണ്, നിത്രുപുർണ്ണനാണ്, എന്ന പറയുന്നു. എന്നാലോരു നൃഷ്ടി കട്ടിലും ഒരു വൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നവനു പറഞ്ഞാൽ അംഗൻറെ തല കട്ടിലിന്നെന്നെന്നും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു, കാലു മറ്റൊരാശങ്കതു, എന്നവിധമാണോ ഇരുക്കുന്നതു് എന്നാണെങ്കിൽ “അസ്സാവിരം”—അതുമല്ല; അവൻ അവയെയും നന്നാണോ. എന്ന പറയുന്നു.

ഈവനിങ്ങനെ സർത്തു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവുകളിലും പ്രപബ്ലേമായിരുന്ന് അത്രുന്നസാമീപ്യംകൊണ്ട് പ്രപബ്ലേം നിന്ന് പാപാംകളുണ്ടാണോ അവനിൽ പററാതുവിധം നിത്രുപുർണ്ണവുമാണെന്നു “അപാപവിലും, ശ്രദ്ധം” എന്ന വാദശംഖങ്ങളെക്കാണ്ടുപറയുന്നു. ഈവൻ പ്രപബ്ലേമതെ വ്യാപിക്കുന്നവും വെങ്കിൽ ഇവൻ പ്രപബ്ലേമതെ സ്വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നും അങ്ങനെ സ്വർണ്ണംവന്നാൽ പ്രപബ്ലേമാലിപററാതെങ്കിലും കഴിയും? ഈവൻ “പരിഞ്ചു”—പ്രപബ്ലേമതെന്നും താതെ, പ്രപബ്ലേമതെ മുഴു, പ്രപബ്ലേമതെന്നും മായി—അതായതു പ്രപബ്ലേമം ഇല്ലാതെവന്നായിരുത്തുന്ന—അതിനിരിക്കുന്നതു്. “അസംഭ്യാഗം ഷുജഷ്യം” എന്ന ഭാവം തന്നെ.

ഈവനെന്നതു ചെയ്യുന്നു? ഒന്നമേ ചെയ്യുന്നില്ല “കവിം”—ആന്തരിക്കാഡിയായി, എല്ലാത്തിനും സാക്ഷിമാത്രമായി നീൽ

മന്ത്രം സ്

ക്കിന്. ക്രാന്തികൾ തപത്തിനെന്നും സ്വന്നാവമെന്താണു്? മനീ സീ—വിദ്യാൻ, സകലതുമരിയുന്നവൻ, സവർത്തിനേറയുംപെ രഹാത്മതപരമരിയുന്നവനാകയാൽ, ചിൽസ്പത്രപനാകയാൽ, തന്നെ ക്രാന്തികൾശിയായതു്.

സകലകാഞ്ചത്തിനും കാരണം വേഗമെല്ലാ; ഇവൻ കാരണമാണതെന്നതാണു് എന്നാണെങ്കിൽ ഇവൻ “സ്വയംഭൂ” ഇവന്തിനിന്നുമനുത്തായ ഒരു കാരണത്തെയുമാത്രയിച്ചുണ്ടാ ചിട്ടം തല്ലു, സ്വയംഭൂവാണു്. അതും കാരണബന്ധംബാധാരിതനും ഇവന്തിനിനും ജീവിച്ചുതാണു്. ഇവന്തിനിന്നുമാണു് കാരണം കാഞ്ചം എന്ന വിഭാഗം ആളും അവത്തമില്ലാത്ത നിത്യബന്ധവും (Laws of Nature in the form of cause and effect) തന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതു്.

ഇങ്ങനെങ്ങെങ്ങല്ലാമുള്ളതാണു് ബുദ്ധമതപൊ. ഇതുതന്നെ ആദികാരണം (The premordial CAUSE) സവർത്തിനും മുലകാരണവും, ചിന്മാത്രകനും, സാവ്‌സാക്ഷിയും, സവർഖ്യം പിയും, നിത്യചൃത്യനുമലിംഗനമായതണ്ണേ പരമാത്മ തതപൊ എന്ന സാരം.

ഈ വിധത്തിൽ ബുദ്ധത്തെ നിവർച്ചിച്ചുണ്ടം മേലുള്ള പില മന്ത്രങ്ങൾക്കാണു് ബുദ്ധനാാക്ഷായകാരത്തിന്തക്കുന്നതുമതകാരത്തുമായ വഴിക്കേളപ്പെറിപ്പിരിയുന്നു.

മന്ത്രം—സ്:—

അംബംതദഃ പ്രവിശന്തി യൈഫില്ലാമിപാസതേ

തശ്താ ഭ്രഷ ഇ. ച തേ തമോ യ ഉ വില്ലായാം രതാഃ

അത്മം:—

യൈ അവില്ലാം ഉപാസതേ അന്നം തമഃ പ്രവിശന്തി—
അവില്ലായ ആത്മാക്ഷിക്കുന്നവർ കൂറിയാൻ പാടില്ലാതെ ഇത്തട്ടിൽ ചെന്ന പെട്ടും; യൈ ഉ വില്ലായാം രതാഃ തേ തതഃ ഭ്രഷ ഇവ തച്ചഃ—ആർ വില്ലായേ ആത്മയിച്ചു

ഇന്ത്യാവാസ്പി

കഴിയുന്നവോ അവർ അതിലുമധികമായ ഇങ്ക്‌ടിൽ ചെ നാപെടുന്നോ.

വ്യാഖ്യാനം—

അവിഭ്രാ=മായ(Illusory knowledge); പ്രപഞ്ചത്തെ കരിച്ചിട്ടുള്ള അറിവു് ശൈത്യികവിഭ്ര;(material sciences).

വിഭ്രാ=അനപീക്ഷികീവിഭ്ര; അധ്യാത്മവിഭ്ര, (metaphysics).

ഇന്ത്യാത്മപ്രപഞ്ചപരമായ അറിവിനേമാത്രമായി ആത്മകിശോന്നവൻ ഇങ്ക്‌ടിൽ—സത്യവേദാധി ലഭിക്കാനിട തില്പാത്തയവശമായിൽ—ചെന്നപെടുന്നവേനു മന്ത്രത്തിന്റെ പുംബലംകാണ്ട പരഞ്ഞതിരിക്കുന്നു:

അക്രിയാത്മപ്രപഞ്ചപരമായ വിഭ്രയുടെ സ്വന്തപരമെന്തു്? ഇന്ത്യാത്മപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വില സ്വന്ധവിശേഷങ്ങൾ ഇന്ത്യാത്മക്കുമായി പ്രവേശിച്ച മനസ്സിൽ “സംജ്ഞാ” ആപത്തിലും ചില വേഡാധിക്കൾ (simple perceptions) ഇനിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പെരുവിണഗിൽക്കു കഴുതുരക്കുന്നോടു വെളിച്ചും കഴുന്നിലടിച്ചു് ഒരു പ്രദാഖ്യായംമാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ ശിൽഹിനും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഖോധത്തിനു് ഒരത്മവും കാട്ടനില്ല. അടിക്കടിയായി ഒരേ സംജ്ഞാഖ്യാധി മനസ്സിനേ വോധിച്ചു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നോടു ഇതു ഖോധം ഇന്ത്യാധിയാത്മജാക്കിയതാണെന്നു പാരംപരീഭാവം (order of sequence) അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു കാർണ്ണകാരണപരവും അത്മവത്രിമായ ഖോധം (conception) ഉണ്ടാവുന്നു. ശിൽഹിപല നാൽ വെളുക്കു കത്തിക്കുന്നോടു വെളിച്ചും ആപത്തിലും സംജ്ഞാ ഇനിക്കുന്നതായി കണക്കാവെപ്പെടുത്തുന്നോടു വെളുക്കും വെളിച്ചുവുമായി കാരണകാർണ്ണകുപത്തിൽ ഒരു ഖോധം സംഖ്യാത്മജം. പലജാതി വെളിച്ചുവും പരിചയപ്പെടുന്നതിനൊടുക്കി “വെളിച്ചും” എന്ന അത്മഖോധവും (conception) ഇനിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടുനും ഖോധവിശേഷ

തേയും അറിവുകോലാക്കിവച്ചു പത്രതായി ജനിക്കുന്ന സംജ്ഞാവേണ്ടായങ്ങളേ തരം തിരിച്ചും അത്മഭാക്കിയും നാനാതരം ലഭിപ്പുമുള്ള അറിവുകളേ സന്ധാർക്കണ. വുക്ക്രത്തിൽ പ്രപാദ്യപരമായ അനിവുകളിൽ കൈയ്ക്കുന്ന പ്രമാ കവാടം ഇത്രിയം തെന്ന.

ഇത്രിയമാർഹമായി മനസ്സിന കിട്ടുന്ന ധമാത്മതിൽ വെറും സംജ്ഞാവേണ്ടായം (Perception) മാത്രമാണെന്നു നാം കണക്ക്. ഈ വേണ്ടാധിപൊലും മരുരാജ വേണ്ടതെന്നു പേശിയേ കിട്ടുന്നുള്ള. വെളിച്ചും എന്ന വേണ്ടാധി ഇങ്കു് എന്ന വേണ്ടതെന്നു പേശിയേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ള. മതതക്ക് തൊട്ടവേണ്ട “തണ്ടപ്പ്” എന്നൊരു വേണ്ടാധി നമ്മൾ കണ്ണും. ഈ “തണ്ടപ്പ്” എന്ന വേണ്ടാധി നമ്മുടെ അത്മമെ തുറ്റു്? പരിവച്ചുമുള്ള മറ്റൊരിലതിനേ അപേക്ഷിച്ചു ആട്ടക്കാരി ഒരു എന്നാണു് വേണ്ടാധിപം. ഒരു കരുതുക്ക് പിടിവെ ഒരു തത്തിലും മറ്റൊരു കരുതുക്ക് നല്ല ചുട്ടുമുള്ള വെളിത്തിലും കരുതു നേരം ഇട്ടവച്ചും രണ്ടുകരുതുക്കുടി സാധാരണജലത്തിൽ മുകിയായ മാത്രുക്ക് പിടി വെളിത്തിൽ കിട്ടുന്ന കരുളും ആ ജലം ചുട്ടായും ചുട്ടവെളിത്തിൽ കിട്ടുന്ന കരുളും ആ വെളിത്തിലും തന്നെ തണ്ടപ്പായും തോന്നും. അതായതു്, ഇത്രിയാത്മത്തിൽ നിന്നും ഇത്രിയാവഴി മനസ്സിലെത്തുന്ന സംജ്ഞാവേണ്ടാധി തന്നെ അംഗപേശിക്കുന്നപതിച്ചുള്ളതാണു്, നിത്യസത്രമായ അർത്ഥമുള്ളതല്ല എന്ന വരും. ഇങ്ങനെന്നും വിഷയ വേണ്ടി, ഒന്നിനെന്നും അംഗിനെന്നും ഇതരാനപേശിക്കുമായ ഒരു ധമാത്മഭേണ്ടാധി (absolute or real sense-impression) ഇത്രിയമാർഹമായി കിട്ടുന്നതിലെപ്പോൾ കാണാം. ഭൗതിക അഞ്ഞാനത്തിന്റെ മുലക്കുപരമായ സംജ്ഞാവേണ്ടാധിയും തന്നെ നിരുമ്പെടുന്നവന്നാൽ ഇവയിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന അന്നമാനാപിത്രപത്തിലുള്ള ഉപരിജ്ഞാനങ്ങളും ധമാത്മവും നിത്യവുമാലുന്നതനെ വായ്മപ്പെട്ടു. അതായതു് പ്രപാദ്യപരമായ അറിവേണ്ടാം തതപ്രക്ഷീര്യാ ധമാത്മമല്ലെന്നു

ശ്രൂതിവാസ്തവം

സിലം. എന്തിനു! ആപേക്ഷികമായിരുപ്പാലും ഇത്രിയ മാർഗ്ഗമായ അറിവുകളിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന അന്നമാനാ ദിക്കരിക്കുന്ന ധാരാത്മ്രം വരണ്ണാനില്ലോ പല ഉദാഹരണ കുറിച്ചിം തെളിയിക്കും. അപ്പുകാലം മുന്ദുവരെ വസ്തുവിന്റെ അംഭ്യേരുമായ മുലകുപമായിട്ട് “ആറാം” (Atom) എന്നാൽ കല്പന്നാണുണ്ടായിരുന്നതും. ഈ കല്പനയുടെ ഫലമായി അംഭ്യേരുമുളക്കങ്ങൾ (Elements) പലതുണ്ടിനും അന്നു കൂടുതിപ്പോന്നു. ഈ കല്പനകളേംഡും അംഭ്യേരുമുണ്ടുമെന്തെന്നു കുറഞ്ഞതുനാർ പരമാസ്ത്രമാണെന്നതെന്നാണും ശഖാ ലേഖംകുടാതെ വിശദസിച്ചുപോന്നതും. ഇന്നു ആറാം ദേശ്യമായി; അംഭ്യേരുമുസ്തുവായി പഴയ ആറാമിന്റെ അംഗ മാാത്രതിലുള്ള “അയാണ്” (Ion) എന്ന ഒന്നിനെ ശാഖയും തീരുതും. ആ തന്ത്രത്തിന്റെ ഇന്നതേതേ ബോധം ഇതാണ് പരമാത്മംഎന്നാണ്. നാശൈ ഈ ബോധ മെതുവിലാണു മാറാൻ പോകുന്നതും കണ്ടുതന്നു വേണ്ടിയുവാൻ.

ഇത്രിയജ്ഞതാനത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന അറിവിനേ (വിദ്യാഭ്രാസംഭ്രാന്തി, അവിഭ്രാന്തി) ആത്മയിക്കുന്നവൻ മുൻവിവരിച്ചുവിധിം ഇതാണു സത്യം, ഇതാണുസത്യം എന്നടിക്കൊടുത്താില്ലാണു കഴിയുകയേതരംബുള്ളത്. അംഗമാത്മമായ ഇത്രിയജ്ഞതാനമാർഗ്ഗമായി ഒരിക്കലും ധമരംതേത (absolute reality) അറിംശാൻ സാധ്യമല്ല. ‘ഇതാണ്’ അപ്പാഭ്രാന്തിയ ആത്മാജ്ഞിക്കുന്നവൻ ധമാത്മാ കാണാൻ സാധിക്കാതെ താഴെ ഈ ഇഷ്ടായ കിടന്നാഴലുക്കേ ഉള്ള എന്ന മന്ത്രത്തിൽ പരിഞ്ഞതും.

മന്ത്രത്തിന്റെ ഉത്തരാർഥങ്ങളാണ്, വിദ്യാഭ്രാന്തനാം, അനപീക്ഷിക്കീവിഭ്രാന്തിയ മാത്രമായി ആത്മ രിക്ഷകുന്നവൻ, മുൻ പരാജയത്തിലും വലിയ ഇരുളിയുംവെന്ന പെട്ടനബവനം പരിയുന്നു.

അനപീക്ഷിക്കീവിഭ്രാന്തും സ്വന്നാവമന്ത്രം? പരമാത്മം (Absolute Reality) കണ്ടപിടിക്കാൻ ശ്വല്പി (intellect)

മന്ത്രം ന്

വെയ്യുന്ന യത്താത്പര്യമാണീതു. ബുദ്ധിക്ഷ ആലോച്ചിക്കാൻ കിട്ടുന്ന അറിവുകൾ ഇത്രിയമാർഹമായി മനസ്സിനു കിട്ടുന്ന ബോധങ്ങളാണ്. ഈ അനുമാത്മാബന്ധന നാം മന്ത്രപ്പ കണ്ടു കഴിത്തു. അപ്പോൾ ഈ അറിവുകൾ വെച്ചുനാനിതുക്കൾ സിലുന്നത്തോളം തത്പദഭ്രംഗം അനുമാത്മായേ വരാൻ സാധിക്ഷ എന്ന സിലം.

ബുദ്ധിക്ഷ "ഭൗതികപ്രണാശകിവയത്തിൽനിന്നും കാരണ മഹം കാഞ്ചനമഹം പരാശ-പരം നിത്രവ്യഥാത്തായ ഒരു ബോധവിശേഷം കിട്ടുന്നു. ഈ ബോധമലമായി ഒരു കാഞ്ചനക്കിൽ അതിനൊരു കാരണമും ഉണ്ടായിരുന്നുമർത്തിയാവു എന്നൊരു പരമപ്രമാണം (Axiom) കാഞ്ചനം. കാരണത്തിലെന്റെ (ഉപാദാനകാരണം-material cause) അപോന്തരാവം തന്നെ കാഞ്ചന ഘൃതനാരാധാരവും (that effect is a modification of the material cause) ബുദ്ധി ലോകജ്ഞതാന്തരിക്കിന്നും സംബന്ധിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടം ചേരുതു പുറകോട്ടാലോപിച്ചു നോക്കുന്നും—അനന്ത്രിക്കുന്നും വെയ്യുന്നു—കാഞ്ചനമായ ഭ്രത (manifested nature) തതിന്റെ എത്ര കുഞ്ഞുമയിള്ള ചുവർച്ചുവർമാഡ കാരണത്താത്പര്യവും ഭ്രതാത്മകമായിണ്ടതെന്നിരിക്കണമെന്നും, എത്ര പരമ്പരാചുവർത്തിലും അകാരണമായ ഒന്നിനെ ഒരു മുഖ്യകാരണമായി കാഞ്ചനക്കാൻ തരമില്ലെന്നും കാണും. അതായതു ഈ വശന്തര പരമാശാഖാനം ഭ്രതാത്മകമല്ലാത്തതാവ ഒരു സ്ഥാപനം ഭ്രതത്തിനുണ്ടായിരുന്നു | രിക്കാൻ വെയ്യ; ഭ്രതത്തിനു അകാരണങ്ങളും ഒരു ദുലക്കാരണം വും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻവെയ്യ എന്നാണ്. ഈ താഴെ നാലിലും സിലുന്നം (materialism). ഭ്രതാത്മകമല്ലാത്തതാവിട്ടു് എന്നില്ല., അകാരണമായിട്ടുമൊന്നില്ല, എന്നു രണ്ടു നിശ്ചയങ്ങൾസാമാജികപ്രസാദമാണും അനുഭവിക്കുന്നവും ഒരുപ്പും, അതായതു നിശ്ചയങ്ങളേ സ്ഥാപിക്കാനാണിവയെന്നും ഒരുപ്പും, അതായതു നിശ്ചയങ്ങളേ സ്ഥാപിക്കാനാണും അതും. അസാരം വരുത്തിലെന്നും സംഭവണ്ണം സ്ഥാപ്പുമല്ലെന്നും (that a negative cannot be proved)

ഇളംഗാവാസ്സും

സ്ഥാപിക്കേണ്ടം സംഗതിയുടെ നിരുവൈവപരിത്രാവം കൊണ്ടുതന്നെ സിലുമാൻം^{*}. ഇങ്ങനെ സർമ്മാ അസാധ്യ മായ കാഞ്ഞത്തിനാണീ വിഭ പ്രാൻ യത്തിക്കുന്നതു്.

അവിഭ്രാപാസകൻ, ഉതികതന്ത്രജ്ഞൻ, അയമാത്മ ഓജ്ഞേ യമാത്മമാണെന്നു തെററിലുരിക്കുന്നവെന്നുള്ളൂ. വിഭ്രാപാസകൻ അസ്ത്രഭാവത്തിന്റെ സത്താവം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന അംഗാധ്യവിഭ്രാപാധ്യത്വാശി അണി മാനിക്കകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ താണം ഇവൻ മറ്റൊരു കാട്ടിലും വലിച്ച ഇരുട്ടിൽ ചെന്നക്കുപ്പുട്ടുന്നവെന്നു പറ ഞ്ഞതതു്.

മന്ത്രം—മാം:—

അനൃദഭവാഹവിഭ്രയാന്ത്രഭരവിഭ്രയാ

ഇതി ത്രഞ്ഞ ധീരാണാം ദേ നസ്തപ്രീഖവക്ഷിരേ*

അത്മം:—

അവിഭ്രയാ അനൃത്തി ആളും വിഭ്രയാ അനൃത്തി ഏവ ആളും ഇതി—ഉതികജഞ്ചാനത്തിന്റെ ഫലമൊന്നു അന്പീശ്ചിക്കി വിഭ്രയുടെ ഫലം ചെരോന്നു്, എന്നാണ ല്ലോ, ദേ നഃ തദ്ദ വിചചക്ഷിരേ ധീരാണാം ത്രഞ്ഞ— ഇവയേക്കിരുളു്, തൈഓജേ പരിപ്പിച്ച വിഭ്രാമാർ പരംതുകേട്ടിരിക്കുന്നതു്.

വ്യാവ്യാമം:—

ഈ മന്ത്രം ശിഖ്യത്തെ സംശയമാണു്. ഉതികവി ഭ്രയുടെ ഫലം ലോകസുഖാനന്ത്രതിയും (സ്വർഗ്ഗാനന്ത്രതി യിലുംപുപ്പുടം) അന്പീശ്ചിക്കിയുടെ ഫലം മോക്ഷാം ഭ്രതിയുമാണെന്നാണു തൈഓജേ രൂജക്കമാരിയുംനും ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവർ നസ്ത ബുദ്ധിമാനമാരുമാന്ത്രണ്ണവി ഭ്രയം ആരാധിയുന്നതാണു. അതിനാലിപ്പോഴുണ്ടാണി പറ ഞ്ഞത്തിന്റെ അത്മം തൈഓജേ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല;

* വ്യാചചക്ഷിരേ ഏന്നു് പറഞ്ഞും

മരും മൃഗ

വ്യക്തമാക്കിത്തരണം, എന്ന ശിശ്രൂരപ്പേക്ഷിക്കണമെന്നെല്ലാമ്മാർക്ക് അനുഭവമാണ്.

മരും—മൃഗ:—

വില്ലും ചാവില്ലും ച യസ്സും പ്രഭാദേഹം സമ

അവില്ലയാ മുള്ളും തീർത്തപാ വില്ലും തമഗാനതേ
അത്മാ:—

യാ വില്ലും ച അവില്ലും ച തങ്ക ഉദയേം സമ വേഡ—
വില്ലുഡേയുമവില്ലുഡേയും രണ്ടുമൊന്നിച്ചറിയുന്നവൻ,
അവില്ലയാ മുള്ളും തീർത്തപാ വില്ലുഡാ അടുത്തം
അശോനതേ—അവില്ലകൊണ്ടു മരണതേതെ ജയിച്ച്
വില്ലകൊണ്ടു മോക്ഷതേതെ പ്രാപിക്കുന്നു.

വ്യാവ്യാനം:—

ഒരുതിക്കവില്ലുഡേയും അന്തിക്ഷിക്കിയുടെയും സപത്ര
പാടി നാം നാം മരുഞ്ഞിൽനിന്നും അറിഞ്ഞുവെള്ളുാ.
ശിശ്രൂരുടെ സംശയം കേട്ടിട്ടു് രണ്ടുജാതി അറിവുകളിലും
ഒന്ന് വർജിച്ചുചൂന്നാതുമായവിധാ സമ്പാദിച്ചാലുണ്ടു്
ദോഷം വരുന്നതു്; രണ്ടിം ചേത്തറിഞ്ഞതാൽ ഏലം നല്ല
താണു്; ഒരുതിക്കവില്ലകൊണ്ടു മുള്ളുവിനെ ജയിച്ചു
കുടാം, അന്തിക്ഷിക്കിക്കൊണ്ടു അനാശ്വര്യമായ ബുദ്ധം
തന്നെ താണും എന്ന വേബാധരതെ, മോക്ഷരേതെ, പ്രാ
പിക്കാം, എന്ന ഗുണ പരിഞ്ഞുവരുതുകൊടുക്കുന്നു.

അതെങ്ങിനെ! ഓരോനും തനിച്ചായാൽ ദോഷഫലമാം
ഞാകിയിൽ രണ്ടംചേന്നാൽ എരട്ടിഡോഷമല്ലാതെ ഗുണമെങ്ങിലും
നെന്നവരാം? ഈ ജാതി സംഘാഗംകൊണ്ടു പ്രഭാവംമാറുക
ആപരമാശിപ്പോലും സാധാരണമാണു്. സോഡിום (Sodium)
എന്ന ലോഹം ക്ഷാരാത്മകമാണു്, ലോഹത്രംപാണ്ടിൽ കഴി
ചൂതു ആത്മാശയം വെള്ളു ആൽ മരിക്കിം; മരിതം (Chlorine)
എന്നതു അന്ത്രാശകമാണു്, ഇതും തദ്ദേശവത്തിൽ കഴിചൂതു
മരണം വെക്കാം. എന്നാലീങ്കും വ്യക്താംശുടെ യോഗമായ കരി
യുള്ള മനസ്സുക്കും ശരീരക്കുള്ളവഗ്രാജിക്കും ദോഷങ്ങൾ.

ക്രിക്കറ്റക്കരും മാണം^o. ഇതു പോലെ യോഗംകൊണ്ട് ഫലവൃത്താസംവരിക എന്നതു ഒഴിമുംമല്ല.

പ്രപഞ്ചപരമായ വിലു (knowledge of the Phenomenal world) എന്നാണ് പരിച്ഛിക്കേണ്ടതു്? ഇതു വിലുയുടെ പരമാത്മായ പദംമെന്തു്? അവ്യുക്തമായ എത്രൊരു ദിവസം എങ്ങിനെയോ വൃക്തതുപത്രിൽ പ്രപഞ്ചിച്ച വിപരിണമിച്ചതാണി കാണുന്ന പ്രതി എന്നാണ് ആ തന്റെ ഭാഗം മുലപാഠം മുലപാഠം. ആ ആദിമമുലാവസ്ഥയുടെ അവ്യുക്തപ്രതി (undifferentiated primordial matter) എന്നാണുപോൾ. ഉത്തികവിഭ്രംശം ഇതു മുലാവസ്ഥയേ പ്രതി (matter) ആയിട്ടുതന്നെയാണ് കല്പന ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് അവ്യുക്തമാകയാൽ ഇതിനൊക്കെ കാരണം കല്പിക്കേണ്ടപക്ഷം വിഷയവെജാത്രമരുതെക്കിൽ ആ കല്പിക്കേണ്ട കാരണവും അവ്യുക്തമായേ ഇരിക്കും. അതായതു് ഇന്ത്യൻ പ്രതിക്രിയയും അവ്യുക്തമായ ഒരു ആദികാരണത്തുപം കല്പിക്കുകയും ആ കാരണവും പ്രതിരൂപമകംതന്നെയായിരിക്കേണ്ടെന്ന സിലാന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ്യുക്തം എന്ന പരംതാൽ നമ്മുടെ നേരീക്കരിച്ചു് ഓമർവിയാൻ സാധ്യമല്ലെന്നതു്. അപ്പോൾ പിന്നെ അതു പ്രതിരൂപമകാണുന്ന ശരിക്കേണ്ടതെ ഒരു നിരത്തിലും, ഇതു് അവ്യുക്തപ്രതിക്രിയയാതും കാരണം മാത്രം ഒരു കാരണം വേണ്ടെന്നില്ലോ, അമുഖം കാരണം മാത്രം ആക്കിയിരിക്കേണ്ടും ശരിക്കേണ്ടതു് അതിലും നിരത്തിലും വാദം. പക്ഷേ ഉത്തികവിലുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പരംതുനിൽക്കാനുള്ളാതെ ഇതു ഘട്ടത്തെ തരണംചെയ്യുവാൻ ശേഷിയില്ല. അനന്തപീക്ഷിക്കീംവിലുണ്ടു് സമായങ്ങളാംകുട്ടി ഇതു ഘട്ടം കൂടാം.

അനന്തപീക്ഷിക്കീംവിലും കാരണത്തെ എപ്പോഴും രണ്ടായി വിഭാഗിച്ചു് കാണുന്നു. ഇതിലെബാനു ഉത്തികതന്ത്രങ്ങളെന്നും ഉപഭാനകാരണംതന്നെ, ഇതിനു കാഞ്ഞവുമായി വിഷയ

മനു + മൃ

തേപന സജാത്രവും വേണം. ഈ തുമാതുംകൊണ്ട് കാരണം കാഞ്ചുമാചിത്തീരനില്ല. ക്ഷുദ്രവർഗ്ഗരാവത്തിൽ മഴു മെന്നായിതെന ഹരിക്ഷകയേയുള്ളൂ, കലമാവുകയില്ല. തുങ്ങുനെ കാരണങ്ങൾ കാഞ്ചുമാ ക്ഷേന കരാനപ്രാഭാവത്തിനു നിമിജ്ഞ കാരണം എന്ന പോർ (efficient or instrumental cause). ഈ ജാതികാരണവും കാഞ്ചുമായി സജാത്രമാവശ്യമില്ല. അവുകതപ്രകൃതിയിടെ ഉപഭാനകാരണം, ഈ ഒരു കോട്ടപോഷാലുമവുകതപ്രകൃതിയായിതെന ശേഷിക്കേടു. ഈ അവുകതപ്രകൃതി എന്ന കല്പനക്ഷേ വ്യക്തിവീക്കണമെ കിൽ ഒരു കരണപ്രഭാവത്തിലുള്ള നിമിത്തകാരണം കുടിയേ കഴിയു. ഈ പ്രഭാവം അവുകതപ്രകൃതിയിൽത്തെന ലീനമാ ചിട്ടവണിനു പറഞ്ഞാലും അതു അവുകതപ്രകൃത്യാം മല്ല, അതിൽ ഒളിഞ്ഞെന്നിൽക്കുന്നതാണ് എന്നേവയെ. അതായതും ഈ നിമിത്തകാരണം പ്രകൃത്യാം ശമൈയല്ലെന്നുവരും. ഈ നിമിത്തകാരണമാണു പുക്കൾ അല്ലകിൽ പരമാത്മാ യും. ഈ നിമിത്തകാരണം അത്രയുമാവുകതവും, അപ്രാകൃത വുമാണ്. അപ്രാകൃതമാകയാലിതിനു്—പ്രകൃതിപരമായി മാത്രമേ കാഞ്ചുകാരണനിയമക്കു് സ്വീകൃതി എന്നതുകൊണ്ട്— ഒരു കാരണം കല്പിക്കാനേ അവകാശം വരുന്നില്ല. ഈ വിധത്തിൽ ഒരുക്കത്തരുവും അപ്രാക്ഷിക്കീവില്ലെങ്കിൽ കുടുംബം ഓവന്റെപ്പോരം ഇങ്ങനും തെളിഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ട്.

ഈ രണ്ട് ജാതിവില്ലുകളിലും ചേര്ത്തല്ലുസിക്കുന്നവൻു് സിലിക്കുന്ന ലാഭേഖണ്ണനു് മനു ദാരിഡ്ര്യം തുന്തരാർഥംകൊണ്ട് പറയുന്നു. അവവില്ലെക്കാണു് മുരുപിനേ ജീവിക്കുന്നു; അതായതും, ദേഹികവില്ലുംശാക്കൊണ്ട് മരണം ചെയ്യാം തീരുന്നു. മരണം ചെയ്യപ്പോവമെന്തും? മരണശേഷം നൃകാഡിനുചൂതിലുള്ള അദ്ധ്യാജ്ഞാംതെന പ്രധാനം. ദേഹികമായ സുഖാശഭവങ്ങൾ നശിക്കുമല്ലോ എന്നുഭാവം ഭ്രം വരാം. ദേഹികതരും അതുനു നാകം കമക്കി വെറും കെട്ടുകമകളാണുനു ചുർണ്ണവിശപാസം വരുന്നതിനാൽ അവൻ മരണപരമായ പ്രധാന

ഇ ഉഖാവാസ്യം

യെമില്ലാതെ പോകുന്നു. ഭൗതികസുഖാനുഭവം ശരീരനാശ തന്താട്ട് നശിക്കുമെങ്കിൽ ഭൗതിക ദിവ്യാനുഭവവും നശിക്കു നബാദ്ധനം പ്രപഞ്ചത്തിലെ സുവാദിവഭാവങ്ങളേ നോക്കിയാൽ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ദിവ്യമാണും കുട്ടതൽ കാണുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു മരണംമുഹമുത്വായി സംഭവിക്കുന്നതു സുവന്നും തെക്കാം കുട്ടതൽ ദിവ്യനാശിഥാനുണ്ടും അതിനാൽ മരണ തെ ഒട്ടംതന്നെ ഭൂമ്പുടാനില്ലെന്നും ഇവൻ ബോധ്യം വരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇവൻ മരണങ്ങൾതെ ഭൗതികജണ്ഠാനംകൊണ്ടു ജയിക്കുന്നു.

അതുതന്നെയുമല്ല, സർവ്വമിത്തകാരനുമായ പ്രകാശന സർവ്വത്തിലും, അതിനാൽ തന്നിലും, ഷൂർജ്ജനം, നിത്രനം, സർവ്വമിത്തകാരനുമാക്കയ്ക്കുതന്നെ സർവ്വക്കത്തിലും, ആചിട്ടു നേരുന്ന അന്തീക്ഷിക്കിവില്ലാമല്ലമാണി ബോധ്യം ജനിക്കുന്നു. അതായതു്, ആ അന്തപ്രാരംഭ പ്രകാശന തന്നെ താൻ എന്ന ബോധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അകൂതപ്രാവശ്യമയും വരുന്നു. നിമിത്തകാരനുമായി ആയ്യുക്കാവസ്യയിൽ നില്ക്കുന്ന അവൻ പ്രപഞ്ചവുമാണി ബന്ധമില്ലാതെ ചന്നുണ്ടും, ആ വഴിക്കു തന്നിലുമുള്ള ആ പുരാഷൻ സർവ്വമാ ബന്ധമുന്നു (മുക്കത്ത്) അണുന്നുണ്ടും ബോധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അന്തീക്ഷിക്കിയുംടെ സഹായത്താൽ അധിംബ്രവുമാസ്തി എന്ന ബോധ്യ തിരിച്ചു് അവൻ നിത്രമായ അകൂതപ്രാവശ്യം പ്രാപിക്കുന്നു.

ഒമ്പതാമ്പത്തൊമ്പിം പതിനേന്നാമത്തേരും മന്ത്രങ്ങളും അമിച്ചു പഠിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന അത്മം, ഭൗതികജണ്ഠാനമോ അന്തീക്ഷിക്കിവില്ലയോ ഒന്നമാത്രമുത്തെന്ന് പഠിച്ചാലും പരമാത്മഭേദാധിമതിലുണ്ടും മാത്രമല്ല വഴിതെറിപ്പല തെററിലുണ്ടും ചെന്നതുകയുംചെയ്യും; രജിറ്റ് ചേത്തുപഠിച്ചാൽ പരമാത്മം ബോധിക്കാണും തന്മുലം പരമാധി ശാന്തിയന്ത്രവിക്കാണമിടവരികയും ചെയ്യും, ഏനാണ്. (mens sana in corpore sano) എന്ന ആ പണ്ഡി

வாக்குவும் ஹா மறுவாங்வும் தமிழ்க் கமாத்மாய அரிசும் மிலையே ஸுத்திப்பால் காணாம்.

வேதாநமைக்கட்டால் அவசியதாமாஸம் வெறுப்பவரை எனக்கிழ வேதாந்தா ஏற்கிக்குத்தாநதே நினிச்சக்கரை விலக்குவோ அல்ல வெறுப்பாத நோமரித்து அநாபீக்கி கீவில்லாத ஒல்லாவாய் கொட்சுக்குஶாவணாம் அவர் வேஷயிக்கெடு. ஏற்கிக்குத்தாநதே வர்ஜித்து காட்டிலேண்ணே ரோட்டுமொடாந்தை அது பாரிப்பிச்சுனாது; அதுயூதமிக்கு மாயிற்கிக்குவமாய் ரஷ்ட ஜாதாநிவு கைபோலை ஸப்பா பித்தால் மாறுக்க மநஷ்டு ஷ்ட்ராந்தஷ்டாவு எனாள். ஹுருஷுக்காரமாய ஒய பாா மரிரண்டுள்ளு!

மறுங்—மூ—

அனாய், தங்க புவியிலியே f.ஸங்குதிமிபாஸதே

தேரை தீர ஹவ தே தங்கா ய உ ஸங்குதூா ரதாங்.

அத்ம—

யே அநாஸங்குதிங் உபாஸதே அனாய், தங்க புவியிலியே—
அநாஸங்குதிலே உபாஸிக்கைவர் ஹக்கிழ் பெட்டு,
யே உ ஸங்குதூா ரதாங் தே தங்க தீர ஹவ தங்க—
ஸங்குதியித் ரதாயவர் அதிலும் வலிய ஹக்கிழ்
வெள் பெட்டு.

வூவூராங்—

அநாஸங்குதி=உமாத்மீ சு ஸத்தோவமில்லாத்தது (non-existence) மாய, புதுதி (phenomenal world). மத பரமாயி, ஸஹஸ்ராம. [அநாஸங்குதி, புதுதி: ஶக்ரி]

ஸங்குதி=உமாத்மாய ஸத்தோவமுத்து ஹுமா, நித்தானுவமா.

ஏந்பதும் பதினெண்ணம் ஹுருஷுக்காள்க் குதுதி பு ரமாயும் அயூதமாயுமுத்து அரிவிடே (புவித் தனை கே)க்குதித் து பருத்து. ஹா மறுவும் பதினொல்லாம்மறுவும்

കൊണ്ട് പ്രത്തിപരായമധ്യാത്മപരമായാദിത്തം നാലേഖനുപാം—പ്രവൃത്തിപലങ്ങളെ—ചുററിച്ചുറയ്ക്കുന്നു.

അനാംഗ്രേതിയേ ഉപാന്മിക്ഷനാവർ തത്ത്വിൽ ചെന്നുപാം വരുമ്പോൾ പറയുന്നു. അതായതു ഭൗതികകാൽ, മാത്രം കാൽമായാളി എന്നും പ്രവർത്തിക്ഷനാവർ ഇച്ചീക്ഷനാ ഫലം കിട്ടാതെ കഴിയുന്നവും കാബം. ആഞ്ചും എന്നും ഈ ചീക്ഷനായും സുഖം ഒന്ന് രാത്രുംബാണ്. ഭൗതികൾ, ഇന്നതു തനിക്കു സുവഹാസിരിക്കും ദ്രാന്തവിവാദിച്ചു് അതു നാമാദിക്ഷാൻ യത്തിക്ഷനാ; ഇന്നത് നാവിയാം ചെയ്യുമിന്നപലം കിട്ടുമെന്നു, തന്റെയോ ശരീരത്തിൽനിന്നും പരിശുശ്രേത അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇപ്പോൾവലാട്ടതിനാണി പ്രവർത്തിക്ഷനാ. ചിലപ്പോൾ രാജ്യാധികാരാല്ലാതെ (beyond human control) സംഗതികൾ മാർമ്മാദി ഇവാണ്ടു അഥവാ സാമ്പത്തികാജാത പോകുന്നു. ഇവിടെ കിട്ടുന്ന ഫലം ഭാവേതുപമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവന്മാരിലും ഫലം സാധാരിക്കാൻ നാഡിക്ഷനാ. ഫലസാധ്യത്വത്താട്ടുടി അതല്ല സുഖം, അതിന്പുറമാനാണെന്നു തോന്തി പിന്നെയും യത്രം തുടങ്ങുന്നു. അതായതു സുവഹമനാഭ്യം വച്ചാണിച്ചു ഇപ്പോൾവലം കിട്ടുവെന്നും ഇല്ലെങ്കിലും അതല്ല സുഖം അതിന്പുറമാണ് എന്ന തോന്തിപ്പോകുന്നു. ഇപ്പോൾ, നാളിതുവരെ ഭാവേതുപത്തിലെത്തു തന്റെ മാത്രമാണി വന്ന ഫലം കിട്ടിയതു, സുഖം കിട്ടിയില്ല എന്നതും. വല്ല വിധവും പരീക്ഷയെന്നും ജീവിച്ചു കിട്ടിശൈക്ഷിക്കുന്ന സുവഹാശി എന്ന വിവാദിച്ചു വിഭാഗത്തിലും രാജ്യകലിപ്പാരത ദേശാഭ്യന്തര വിക്ഷനാ. ജീവിച്ചു എന്ന കേരളക്കം മാത്രമില്ലതെന്നും തോന്തിക്ഷാം യുണും കേ ജോലി കിട്ടിയെങ്കിൽ സുഖമാണി എന്ന തോന്തിനും വേഗം ശുശ്രൂതായാണി. ഇങ്ങിനെ മാത്രത്തിലും പുരകേ ചാട്ടനാവിധച്ചു അനുശാതതു—ഭാവാമാത്രം—ഫലം; വെള്ള—സുവാ—രക്ഷക്കിട്ടുന്നവില്ല. ഇതാണു സുഖം വേണാമെന്നിരിച്ചു ചുറപ്പെട്ടുന്ന ലഭകിക്കുന്ന കിട്ടുന്ന

நுணுக்கம்

ഹലം. ഇവന്നിന്ത്യാം ഇങ്ങിലാൻ പെട്ടക്കിടക്കണമെന്നു
ഈ തീരു സംശയമില്ലോ.

സംസ്കാരത്തിനു പുറത്തുനിന്ന് വരുമ്പോൾ അതിലും വലിയ മുക്കീൽ പെട്ടുവരുമ്പോൾ മരുപ്പ്. അന്തേക്കണക്കാം. പില്ലാലും മാത്രമട്ടാധികാരം, സംസ്കാരത്തേ ഉപാസക്കന്നവർ സാങ്കാരിക അവക്കുളം മരുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു അനുഭവിച്ചു. മുൻപ് ഒരു സുവക്ഷ്യനും മുഴുവൻ എല്ലാവും സ്വന്തമായി സ്വന്തമായി അനുഭവിച്ചു. ദഹനാദി ഒരു സുവക്ഷ്യാഭാഗം പാരുന്നു; സഹാരാ ചരിത്രമാമയും താലക്കെപ്പും ചുഡിയും വരുന്നു ഒരു നായാക്കട്ടിചാലും താഴെ റൂപവക്കുമുഖമും, ഇപ്പും, എന്ന ക്ഷേമന ആക്കരാവാദം ചെരുതും, റൂപവക്കബാധ യൊന്തുമുഖമും മനസ്സിലെ കപ്പനക്കു മാത്രമാതൃകയും കിന്നതാണ്, പുരിക്കുമ്പുജിവശ്വാം തന്നെ യൊന്തുക്കാർക്കുവരുമ്പോൾ

ഇംഗ്ലീഷ്

വോയ്ക്കുമ്പോൾ കാരണമാകന്നില്ല, എന്നെല്ലാം തീർപ്പുള്ള അറുന്ന. മനസ്സിൽനിന്ന് ക്ഷേമ തന്ന ചുഡായീനമാണെന്നും ചുമ്പംപരിചാരംകാണ്ടി എത്ര ഭിഖവും മനസ്സിനു സുവശായി തോന്തിക്കൊള്ളുമെന്നും അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ ചുമ്പ് യുടെ ഫലമായി അവൻ ഭിഖവും തോന്തിപ്പിടിച്ചും അഭ്യന്തരിച്ചു സുവശായാണെന്നുണ്ടാണ്. ഇവന്നും “ബൈഹാറി” (stoaic). ഇങ്ങനെ ഇവൻ സുവം ഇപ്പോൾ നിത്രമായി ഭിഖവും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുമ്പാണ്. ഇരാനും സുവാം പോലും കിട്ടാം നിലപ്പുനും നിത്രഭിഖവം നിശ്ചയമായുംബേണും. പരിയേണ്ട തില്ലുണ്ട്.

ആധികാരികമാർഗത്തിൽകൂടി ഇവൻ പോകുന്നവും കുറഞ്ഞു അനന്തപീക്ഷനും കൊണ്ടു പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്ന് മുലകാരണമായിരിക്കുന്ന നാർത്തുനമാണെന്നും, ബൈല്ലി (Electricity) യും മറ്റൊരുപാർപ്പിത ഒരു ശക്തിപ്രാഥമാണെന്നും അതിനാൽ തന്നെ അതു കത്താവോ ദാക്കതാവോ ഉപാസ്യമാണെന്നും അതിനു സുവം തരാനോ ഭിഖവം തരാനോ ഒന്നും ശേഷിയിപ്പുനും സുവാ വേണമെങ്കിൽ താൻ തന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികക്കരയേ തന്നെ വെന്നും തന്നെ സുവപ്രാപ്തിക്കായുള്ള പരമിംസര്യാം (Law of Nature) എന്നും എല്ലാം ചുംബിക്കുമ്പോൾ ഒപ്പേച്ചോഹാരിയായി നിരീശപരനായി സുവാ സ്വാഭാവികാനായി എന്നും പ്രാപ്തിപ്പുന്നുണ്ടു്. ഇവൻ പരജോക്കുത്ത മിംസിച്ചു സുവം നേടുന്ന് അമീക്കംതോടു പരിപാലാക്കാ ഇവന്നു മാനസിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരുയായ ഇവന്നു തവശത്തും, ബഹുവായപ്പോകും മറ്റവയ്ക്കും നിന്നും യുലംചെയ്യുന്നതിൽവച്ചു് ഇവനും പരാജയവും ഭിഖവുമുണ്ടാതെ സുവാം പോലും കിട്ടാം നില്ലുണ്ടോ.

ഇങ്ങനെ സംശ്രൂപാസന മാത്രംകൊണ്ടു ജീവിക്കാനി മുൻകണ്ണാവൻ അസംശ്രൂപാസനക്കുന്നും കുഴുതരമായ ഇങ്ങളിൽ പെടുന്നു.

മന്ത്രം ഫൈ-ഫർ

മന്ത്രം—മന:—

അന്നുങ്ങളേംവാഹ്യം സംഭവാഭന്നാഹ്യരസംഭവാൽ
ഇതി ശുശ്രൂത ധിരാണാം യേ നസ്തിച്ചവചക്ഷിരേ

അത്മം:—

അസംഭവാൽ അന്നുൽ ആഹ്യഃ സംഭവാൽ അന്നുൽ
എവ ആഹ്യഃ ഇതി—അസംഭവാപാസനയുടെ ഫല
മൊന്മാം, സംഭവാപാസനയുടെ ഫലം വേരാന്മാം
എനാശാല്ലോ, യേ നഃ തയ്യ വിചചക്ഷിരേ ധിരാണാം
ശുശ്രൂത—ഞങ്ങളേ അവയെപ്പറ്റി പറിപ്പിച്ച വിദ്യാ
കാർ പരാത്മ കേട്ടിട്ടിളിൽ.

വ്യാവ്യാനം:—

ഈതും പത്താംമന്ത്രംപോലെയുള്ള ശിഷ്യസംഗയമാണ്.
അസംഭവാപാസനാഫലം ലൗകികസുഖം, സപർഡ്
സുഖം എനിത്രാദിയും സംഭവാപാസനാഫലം പരമാ
നദാന്തതിന്തുപമായ മുക്തിയുമാണെന്നാണെന്നല്ലോ അ
ഭിജന്തമാരായ ഗ്രാക്കമൊർ പരഞ്ഞുകേട്ടിട്ടിളിൽ.
അതി നാലീവിധിപരമാണെന്നില്ലെങ്കിൽ ഏനു സം
ഗയനി വുത്രത്മം, ശിഷ്യരാണം ചോദിക്കുന്ന ത്രാപത്തി
ലാണ് മന്ത്രം.

മന്ത്രം—മർ:—

സംഭ്രതിം ച വിനാശം ച യസ്തുങ്ഗപ്രഭാദശം സമ
വിനാശനേന മുള്ളം തീർത്ഥപാ സംഭ്രത്രൂപമുതമശ്രംഭതേ

അത്മം:—

യദി സംഭ്രതിം ച വിനാശം ച തയ്യ ഉദയം സമ വേദ—
സംഭ്രതിയേയും അസംഭ്രതിയേയും രണ്ടും ഒരുപോലെ
അർഥനാവൻ, വിനാശനേന മുള്ളം തീർത്ഥപാ സംഭ്രത്രൂ
അമൃതം അശ്രംഭതേ—അസംഭ്രത്രൂപാസനയാൽ മുള്ള
വിനേ ഇയിച്ച് കൂടും സംഭ്രത്രൂപാസനയാൽ അമൃതത്തപരേത
പ്രാപിക്ഷനാ.

വ്യാവ്യാനം:—

വിനാരോ=ശ്രസംഭ്രംബി.

മായാപരമായും പരമാത്മപരമായും, അക്കിപരമായും പുരാഷപരമായും, ഒരു കമായും ആയ്യാത്മികമായും, ഉള്ള അർദ്ധകൾ ചേര്ന്ന് പ്രഃഖാഗ്ര പ്രഃഖാഗ്ര പ്രഃഖാഗ്ര പ്രഃഖാഗ്ര പരമായും. അംബംഭ്രംബാപരമായ രൂതിക്കാണ്ട് മുഴുവിനേ ജിച്ചിനവും സംഭ്രംബാപരമായ രൂതിക്കാണ്ട് അരുത്തപ്രം പ്രാപിക്കണ്ണബന്നം പരാശത്രിരിക്കണ്ണ.

സകലങ്ങടയും എക്കമായ ശത്രുമാം സുവസ്ത്രാപ്പിത്വനാഭനാശിത്വം പക്ഷ്യാദം വരുന്നപ്പേ. സുവശ്രൂഢബദ്ധങ്ങൾ സപ്രാബഹമായ്ക്കു? ഇരുപ്പാശ്രംഭാം പരാശത്രാം വൈശ്രാംഘ്യാം ഇരു ഏറ്റാം നാശമാം. അംമാഡി ഇരുപ്പാശത്രാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം. ഇരുപോലെയാണോ സുവശ്രൂഢബദ്ധരം തന്മാലുള്ള വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം വൈശ്രാംഘ്യാം സുവാഭന്മ തന്നെ ഏറ്റാം പരാശാ(negative sense of pain as pleasure). ഏന്നാലിത്രം തെ സരഭാഭന്മപരിലും സുവാഭം ഭിവവുമാണ് (sense of positive pleasure and pain). പുട്ടുകേട്ടില്ലന്നുഭ്യു ഭിവവാണ്ണക്കാണ്ട് പാട്ടുകേട്ടില്ലന്നുഭ്യു ഭിവവാണ്ണക്കാണ്ട് (sense of positive pleasure and pain). ഇരു രണ്ടാംതാരം ഒരു സംഭ്രൂഢബദ്ധവുമാണ്.

ഈ രണ്ടാംതാരം സുവശ്രൂഢം ലുക്കാക്കാൻ കുമിക്കണാണ്. ദന്തഭാംഗം സുവാഭന്മാംഗം ഭ്രൂക്കന്മാംഗം സമാധാമങ്ങളിൽ അക്കപ്പെട്ട ധനം പണ്ണാവും സുവാഭാംഗം കൊടുക്കാനും കുറഞ്ഞും, ഇപ്പോൾ പണ്ണാക്കാണ്ടും പകരം ചാലു സുവം സമ്പാദിക്കാമെന്നാണ് ധനഭാംഗം സുവാഭന്മാംഗം പരമാണ്ട താണ്ടിരം വീം. പണ്ണാക്കാണ്ടും ശത്രുമാംഗം സംഭാദിക്കാം; ആധാരം കിട്ടാന്തരാം സർബാവശ്രൂഢബദ്ധം ഇണ്ടും; ശത്രുമാം

മനും മര

ലബ്ദിക്കാണ്ട് വിശ്വസ്ത എന്ന സർഡാവഭ്യത്തിന് നിവൃത്തി വരിക എന്ന അപത്രിലുജ്ജീ ആരോഗ്യക്ഷിക സുഖമാണ് ഇനി കണ്ണതു. പണം കൊണ്ട് പാട്ടുകൾക്കിടക്ക; പാശസം കടിക്കിക്ക മതചാര സിൽഡാവതുപസുവക്കളും സഹാദിക്കാം. സർഡാവസുവത്തിന് ഒരു സുന്നതയുണ്ട്; ഈ പരിവഹിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ രഹാപേക്ഷിക ഭിഖേരമെല്ലപ്പുണ്ട്. പാശസംനിത്യം കഴിച്ചുവരുമ്പോൾ ശാരു കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ രഹാപേക്ഷിക ഭിഖേരിവാക്കുമെല്ലാ. ഈ തിനം ചുറമേ നിത്രമായി പാശസാഡി പ്രഭക്കണ്ണം ശീലിച്ചാലതിൽ നിന്നം ഫോറ്റാറിനുപത്തിൽ സർഡാവഭ്യവും വരാം. പ്രതി തിയിൽനിന്നം ഇന്ത്രിയമാർഗമായി ലഭിക്കുന്ന സർഡാവസുവക്കൾക്കും ആരൈപേക്ഷികവും സർഡാവവും ഭിഖേരിയായ ഭിഖേരതിനു കാരണമാവാം എന്ന ഭോഷ്ടുണ്ട്. മരണഭുസപ്താഗ്ര പരാത്മാക്ഷേപം സുജീച്ചാലോവിച്ചാൽ ജീവിതാവസ്ഥയിൽ കിട്ടാവന്ന സുഖം നഞ്ചുമാക്കുമെല്ലാ എന്നുള്ള ആരൈപേക്ഷിക ഭിഖേരാണ്. ശരീരവാനായ അവസ്ഥയിൽ ലഭിക്കുന്നതു യമാത്മതിൽ ആരൈപേക്ഷികവും സർഡാവവും ഭിഖേരിയായ ഭിഖേരിയാൽ തന്നെ മുൻപു കണ്ടു. അപ്പോൾ മരണാക്കാണ്ട് ഇഴച്ചാളിക്കുളിയിൽ കുടംബലായ ഒരു ഭിഖേരവും വരാനില്ലെന്ന തീച്ചുതനെന്ന. ഈ വിധത്തിൽ ലൗകികൾ പ്രതികിയേപ്പു രി ചുന്നുമായറിയുമോരു മരണഭുമില്ലാത്തവനായിത്തീ അന്ന്, അതാഴതു മുരുവിനെ ജീക്കുന്നു.

അയ്യാത്മവിഭപാൾ, അനപ്രീക്ഷികീവിഭപാൾ, ഇപ്പോൾ നിത്രത്തെപ്പുമുള്ളതും ഇനിയെങ്ങനെ ഭിഖേരിയാൽ കാരണമാവാത്തതും സുഖമാണ്. ഇവൻ അനപ്രീക്ഷണഫലമായി താഴ ഒരു സുഖത്തിന്റെയും ഭോക്താവല്ലെന്നും പ്രാതി സുഖഭിഖേരം അനുഭവിക്കുന്നതു പ്രതി ത്രാഞ്ഞകമായ ഇന്ത്രാന്ത്രാണ്ണം അറിയുന്നു. ഈ ഫോറ്റാഡായം സുഖഭിഖേരായ മുപ്പു തര ഒരു ദിവാനിനാവസ്ഥയിലെത്തിക്കുന്നു. ഈ ഏടുത്തിലെത്തുന്നുമോരു താഴ പ്രധാ

ഇരുശ്വരസ്സ്

ബോംഗദമയല്ലനും ബോധം വരുന്നു. ഇപ്പോഴിവനും പ്രപഞ്ചം വിഭിട്ടു നിന്നുകൊണ്ടു—കുന്ത ദർശിക്കായി — പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നുന്ന നാനാത്തത്തിലും ഒക്കെലാഡലക്ഷ്മേളും നിന്നും ഉമായി നിന്നും, കാണാൻ കഴിയും. ഇന്ന് ദർശനത്തിൽ—സാക്ഷിത്വപരമാത്മാവാമ റിൽ—വെടിക്കൊള്ളാതെ നിന്നു യുലം കാണാൻ തരപ്പെട്ടാലതേതുമ്പറിൽ (ഉപരി ഒരു പരമയേഴ്സ്റ്റ്, അതു അവ സ്ഥാപിച്ച ഒരു പരമ പരിഷാൻ വേരെഴിലും), പ്രക്ഷേഖണവർമ്മാ അതിയന്ത്രിക്കുന്നതുനുംപരിയാണ്, ഒരു നീരതിശയാനദി അന്നവെിക്കാൻ കഴിയും. ഇന്ന് താൻ നിത്രുന്നു വിനാശരഹിതനും അഭിനന്ദനയും വരുത്തുന്നും താനും ചികാനാം അനുനദിയും നിത്രുമായിത്തീരം. ഇതാണ് മുക്താവസ്ഥയും അവരുടെ അനുനദിയും. ഇങ്ങനെ, അതുമിത്തതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു അതു യിച്ചു അപേക്ഷിക്കുവാം—നുഖാസാക്ഷാത്തേ അന്നവെിച്ചു ഇത്രിയമനസ്സുകൾക്കു പ്രസാദം വരുത്തി അംബ അന്നപ്രിക്കണാമാർഗ്ഗത്തെത്തട്ടാണ് ഇടവരാത്രനില്ലാക്കിയതേപം. അന്നപ്രിക്കണംകൊണ്ടു അതു രമജന്മത്തുനും വരുത്തേബാധി ഇത്തുവിനേ ജയിച്ചുവരും അകൂതപ്പും പ്രാപിച്ചുവരും അയിക്കലാർഡിക്കണം.

അയിരെബിക്കുവയ്ക്കും വ്യാവ്യാനിച്ചും അത്മം ഇങ്ങിനെയാവും. അസംഖ്യത്രപാസന സഹണാപാസനയാണെന്നും നാം കണ്ടുവെണ്ടിയാണ്. ഇന്ന് ഉപാസനാക്രമങ്ങളെല്ലാം ലോകത്തിനും തന്നിക്കും നന്നയുള്ളതുകുംവിധിയം നാജുമാകിയിട്ടുള്ളവണ്ണാം. അപ്പോൾ ഇന്ന് സഹണാപാസന (കമ്മക്കത്തിമാർഗ്ഗം) കൊണ്ടു തന്നിക്കും ലോകത്തിനും നല്ലതുവരുവാനും ജീവിക്കാൻ ശ്രീലിക്ഷക്തവാഹനംായതു. ഇന്ന് അത്രാസം സിലംമായി ഒഴിയുംവാം താനിന്തു പരെ ഇഷ്ടഭവതയെന്നാണിമാനിച്ചതു സാധ്യതിലുമധി ബാശിക്കാം ലോകാന്മാവാണെന്നും, അതു ഇഷ്ടഭവതാല്ലിത്രത്മാ എന്നവച്ചു ചെയ്യാലെല്ലാം ലോകാത്മമാത്മാബന്നും ബോധ്യം വരികയും

മഹ്രൂ ഫർ

അപ്പോൾ മുതൽ സങ്കച്ചിതമായ ഇഷ്ടഭേദവതാബോധവും തൽപൂജയും വിസ്തൃതിച്ച് ലോകാത്മകപ്രീതുത്മമുള്ള ലോക ഗ്രാമം ആയിരിത്തീരനും. അന്തീക്ഷണംകൊണ്ട് ലോകാത്മാ വായ അവനു് ഇഷ്ടാനിഷ്ടാദി വരാൻ വരുന്നും, കാനതി നോന്നുംതന്നെ ചെറുകൊട്ടക്കേണ്ടതോ ചെറുതതക്കേണ്ടോ ആയിട്ടില്ലെന്നും ആതു് നിത്രണമവുയെന്നും ഒക്കയാണെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടേണ്ടും, ലോകാത്മകപ്രീതുത്മം എന്ന ഉദ്ദേശം മാറി ലോകാനുഗമാത്മം എന്നായി, ഇവൻ്റെ സകല വ്രാപാരങ്ങളിൽം ലോകയജത്രാപമായിരിത്തീരനും. ഒട്ടവിൽ ഇരു താനും അതുതന്നെ എന്ന ബോധം തെളിയി നേഥാരം താനമനസ്പദരൻ തന്നെ എന്ന ബോധിക്കുന്ന അകൂതതപരവും പ്രാപിക്കുന്നു.

സത്രണോപാസനയുടെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ—ക്രൈസ്തവ തനിൻ്റെ ഉച്ചസ്ഥാനത്തു്—എത്രയോരം ക്രാനിഷ്ടുക്കണ്ണ നായ തന്റെ ഇഷ്ടഭേദവത തന്റെ പ്രേരിബേദനക്കിലും തന്റെ കളിക്കുകിൽ അവയേ വാത്സല്യപൂര്ണമാണ് പൊരുത്തു മരണ ശേഷം ആ ദേവതാസമീപത്തിലേക്കാനയിച്ച് സുവിഹ്നിച്ചു കൊള്ളുമെന്ന ക്രമമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. സകല മതങ്ങളും ദേഹം പലതുതി ഇതുതന്നെയെന്ന കാണുക. ഇപ്പോൾ മരണം അവനു ഭയജനകമല്ലെന്ന മാത്രമല്ല ദൈവക സന്ദേശ പ്രതേതാട്ടക്രമി ആശിക്കരതക അവസ്ഥയായിരിത്തീരനും. ഇങ്ങനെ സത്രണോപാസനകൊണ്ട് അവൻ മുത്തുവിനെ ജയിക്കുന്നു.

വിഭ്രയും സംഖ്യപാസനയും, അവില്ലയും അസംഖ്യപാസനയും എന്ന ഭാര്യ എന്നമാത്രാക്കാണ്ടു് അപകടത്തി ലേ എത്രുന്നാളുംവെന്നും, രാജംചേന്താലേ കരയടക്കകയുള്ളവെന്നും കണ്ടു. ജനാരംഭത്തിനു നോക്കിയാൽ അവിലും അല്ലെങ്കിൽ ഭേദിക്കാഞ്ഞാം, അസംഖ്യതിനും അല്ലെങ്കിൽ സത്രണോപാസനം (കമ്മക്രൈസ്തവം—“മതം”) എന്ന ഘട്ടങ്ങൾ തൊടാതെ വിഭ്രയിലും സംഖ്യപാസനയിലും എത്തിച്ചുരാൻ വരുന്നും കാണാം. ബാലമുള്ളിക്ക ഭൗതിക

ഇരുശാവാസ്യം

ജ്ഞാനത്തെ മാത്രമേ ആടിമത്തിൽ സ്പീകർക്കാൻ കഴിയു. ഇവിടെവച്ചതനെ പരമാത്മത്തപദ്ധതി ബാലന്നൈപ്പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവൻ സകലതും തെററിലെ വിച്ചു കാട്ടകേടുകയേ ഉള്ളൂ. ഇതുപോലെതനെ ബാല ബുദ്ധിക്കു സത്രണമായ ഒരു മുത്തിക്കല്ലുന്നയേ സുന്ദരമായ; ഇരു ഘട്ടത്തിൽ തനെ നിർത്തണ്ണാലുവേമാപദ്ധതിനാരംഭി ചൂണ്ട് അവൻ ചെന്നാലേണ്ണന്നതു നിരീഗ്രഹത്പത്തിലും പ്രാകോപദ്വജാതിയിലുള്ള താന്ത്രണാനിതാത്തിലും ആയി രിക്ഷം. എന്നാൽ ബുദ്ധിയുടെ ബാല്യാവസ്ഥയിൽ അവി പ്രയും (ഭേദിക്കജ്ഞാനം) സത്രണാപാസനയും ഉപദേശിച്ചു അതിൽ നല്ല ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ണാൽ പരമാത്മജഞ്ഞാനവും നിർത്തണാപാസനയും ഉപദേശിച്ചാൽ ഫലം അവനും ലാക്കത്തിനും അനന്തരമായിരിക്ഷം. ഇതാണു് ഒന്നതും പതി നാലുവരെയുള്ള മന്ത്രങ്ങളിടെ ആകെ ക്രൂട്ടിയസാരം,

മാത്രം—മീറ്റി:

മിരിംമയേന പാന്തേൻ സത്രസ്യാപിധിതം മുഖം
തത്തപ്പം പൂഷനപാവുണ്ണ സത്രയർമ്മായ ക്രജ്ജയേ
അത്മം:

സത്രസ്യ മുഖം മിരിംമയേന പാന്തേൻ അപിധിതം—
സത്രത്തിന്റെ (യാമാത്മ്രത്തിന്റെ -പരമാത്മാവിന്റെ)
മുഖം (യാമാത്മ്രമറിവാനുള്ള മാർപ്പം) മിരിംമയമായ
പാന്തുംകൊണ്ട് രൂടിയിരിക്ഷനും. പൂഷാൻ-മേ പൂഷാൻ,
തപം തൽ സത്രയർമ്മായ ക്രജ്ജയേ അപാവുണ്ണനീ
അതിനെ സത്രയർമ്മരിയുവാൻ ആനുയമിക്കുന്ന ഇവ
നായി കുന്ന മാറ്റിത്തരണമേ. [സത്രയർമ്മായ തവ
സത്രണസ്യാപാസനയും സത്രം ധർമ്മം യസ്യ മര
സേംഗം സത്രയർമ്മാ തന്നെ മഹ്യം ...ശങ്കരഃ]

പ്രാവ്യാനം:

മിരിംമയപാന്തുംസപർശണപോലെ തിളങ്കുന്നപാത്രം.
മിരിംമയശബ്ദം രജോത്തണാത്മകതേത സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു.
മിരിംമയപാന്തും പ്രപഞ്ചത്തെ, പ്രത്യാതിയേ, കർക്കിടക്കനും.

ഇന്ത്യിക്കും മനസ്സിനേയും മരംനാനിലേയ്ക്കും വിടാതവിധം പ്രകൃതി തന്നിലേയ്ക്ക് ആകഷിച്ചുനിർത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇന്ത്യിക്കും അക്കഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അനുകൂലം മാനിമാറി വരുന്ന വികാരാഭികൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഒരു ഭോധയത്പരമാണ്. ആക്കഷിന്താത്തിൽപ്പെട്ടാൽ വിട്ടപോവാൻ സമ്മതിക്കാതെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പ്രകൃതിയുടെ രജോഹ്ലണപ്രഭാവമാണ്. (വരജ്ജീ=ചെട്ടിക്ക). പ്രകൃതിയുടെ ഈ ആക്കർഷിക്കപ്പെടുവാൻ പിടിയാടാൻ സമ്മതിക്കാതെ രജോഹ്ലണവും കൊണ്ട് പ്രകൃതിക്കു വിട്ട് അതിന്പുറമെന്തെന്നും അനേപാഷിക്കാൻ പോലും തരം കിട്ടുന്നില്ല. ഇതാണ് പ്രപഞ്ചമാകന്ന ജാജപല്പരമാനമായ ചോന്നടപ്പാൽ യാമാത്മ്യം മുടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവുന്ന പരംതത്തിന്റെയത്മം.

ചൂഷിം—സർവ്വത്തജ്ഞം പോഷിപ്പിക്കുന്നവനേ, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവനേ, സംസരിച്ച വർദ്ധിക്കാൻ നിമിത്തകാരണമാണെങ്കാം, (വച്ചും മുല്ല) എന്ന സംഭവാധനം. പ്രകൃതി സംസരിച്ച, വ്യക്തിവേം ചീരിയമെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനും നിമിത്തകാരണം നിതന്നെന്നെന്നും അതിനാൽ പ്രകൃതി യുടെ നാമെന്നെന്ന നിലയ്ക്ക് ഈ മുടിമാറി. നിന്നെന്ന അറിയാരുക്കന്തിനും നിതന്നെന്ന സ്ഥായിച്ചാൽ മാത്രമേ സാധ്യമാവുന്നും യപനി.

സത്യമം (Eternal Truth)=നിത്യമായ സത്യം=യാമാത്മ്യം. സാക്ഷാത്തായ സത്യമരിവാനാഗമിക്കുന്നവനും തുംബുന്നും കൊണ്ടുണ്ടായതായ പ്രപഞ്ചം, അറിയാൻപാടില്ലാത്തവിധം മറ്റാക്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതി എന്ന അതിന്പുറം കടക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ ആകർഷിച്ചിട്ടിട്ടും ചെയ്യുന്നും. ഈ പ്രപഞ്ചം ജനിക്കാൻശാഖ നിമിത്തകാരണം തിരികെ മാത്രമേ ഈ തിന്നെന്ന നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയു. അതു കൊണ്ട് ഒരു പ്രപഞ്ചക്കാരണമേ പ്രപഞ്ചമെന്നെന്ന തന്ത്രാത്ത വിധത്തിലാക്കി എന്നാക്ക നിത്യസത്യത്തിന്റെ യാമാത്മ്യം

വെളിപ്പുടാൻ ഇടക്കാക്കണമെ എന്ന ഒരു പ്രാത്മനാത്മപമാണീമാറ്റം.

സാക്ഷാത്തായ സത്യബോധം ജനിക്കുന്നതെങ്കിലെന്നെങ്ങ് ഈ മന്ത്രംകൊണ്ട് കാണാം. പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന അറിവിൽ, ഭൗതികജണ്ടാന്തത്തിൽ, പ്രപഞ്ചത്തിന്പുറമായ ധാർമ്മായ ധാർമ്മത്തിൽനിന്ന് സ്വപ്നാവം വെളിപ്പുചെത്താൻ ശ്രഷ്ടിയില്ല; പ്രപഞ്ചാംഗമായ ഇന്ത്രിയമനസ്സുകൾക്കിൽ ആ സത്യതേതയറിവാൻ തരമല്ല. പ്രപഞ്ചമെ കാമനയുടെ, വാസനയുടെ, ആപാനതരമാണെന്ന് ആലപ്പെത്തെ മന്ത്രവ്യാഖ്യയിൽ കാണിച്ചു. വാസനാത്മകമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നും മാറി കിട്ടിയാൽ മാതൃമേ, യവനിക്കപ്പുറമിരിക്കുന്ന സുത്രധാരനേ കണ്ണഡിയാൻ കഴിയു. അതായതു കാമനകൾ നിന്നേഷ്മായി നീങ്ങിയശേഷമേ ആ തത്പര ബോധുമാവു. കാമനയേ എങ്കിലെ മാറ്റാം. എൻ കത്താവാൻ, ഭോക്താവാൻ എന്നിപ്പുകാരം ഞാനിൽ വേദരപ്പുനിൽക്കുന്നതാണ് കാമന്; അമവാഞ്ചൽ എന്ന ഈ ബോധുന്തിൽനിന്നും തിച്ചുവളർത്താൻ താനീപ്പുപഞ്ചം. ഈ വ്യവഹാരത്തിലെ ഞാൻ അല്ല പരമാത്മത്തെപറ്റം; ഇതു പരമാത്മത്തെപറ്റെ മരിയുള്ള ന വാസനയുടെ ആപാനതരമാണ്(Ego). വാസനയാണീവ്യജ്ഞിതപത്തിലുള്ള ഞാൻ എന്ന ബോധുപ്പെട്ടുവേണ്ട വാസനനിർക്കിൾ; അതോടെ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രപഞ്ചവാനഗിക്കിൾ; വ്യജ്ഞിതപത്തിലുള്ള ഞാൻബോധവും പോകം. പകരം സമജ്ഞിതപത്തിലെംബ ഞാൻ വരികയുംചെയ്യും. ഈ ഞാനാണ് പരമാത്മത്തെപറ്റം. വ്യവഹാരത്തിലിരിക്കുന്ന വ്യജ്ഞിതപത്തിലുള്ള ഞാൻ വാസനമാത്രമാണ് എന്ന ബോധം അക്കണ്ണനിന്നുത്തെന്ന വരണ്ണം, അന്നപീക്ഷണമോലമായി കിട്ടണം; അതാണ് അന്നത്തൊന്നാവിനോടുനേരു ഇ പ്രാത്മന ചെയ്യിത്തിന്റെരണാവം.(The individualised Ego or the subject-object I is nothing but subconsciousness which again is only the essence of past experiences including instincts which are only the essence of

മന്ത്രം ഫന്റ്

experience transferred through living matter viz. the chromosomes of the parent-derived germ cells). ഇതു വോയാം വരണ്ണമേ എന്നാണ് പ്രാത്മന. ഇതു വക്ക് വോയാം വ്യൂൾഡിവോയാം കാമനയും (രണ്ടിലെമാന്നതനെ) നീങ്ങളിൽ, അതായതു് വ്യവഹാരിയായ ഞാൻ നശിക്കുന്നു. ഇതുജീടതോളംലേപ്പ് പ്രചയേവുമതുമായ ബന്ധം വയ്ക്കു. അതിനാൽ ഇതിന്റെ നാശതോടുകൂടി അവനെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം പ്രചയേവുമന്ത്തുമിക്കുന്നു. പ്രചയം മാറ്റുന്നതോടുകൂടി സമർപ്പിതുപതിച്ച പരമാത്മാ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കയ്യും ചെയ്യുന്നു.

മന്ത്രം ഫന്റ്:—

പൂഷനേകർഷ്ണ യമ സൗം പ്രാജാപത്ര
വൃഥ രഭീൻ സന്ദുഥ തേജോ
യദേത ഗ്രഹം കല്പ്രാണതമം തദേത പശ്ചാമി
ധ്യാസാവസ്ഥ പുരാഷഃ സോംഗമമന്ത്തി

അത്മം:—

സൗം, ഏകർഷ്ണ, പ്രാജാപത്ര, പൂഷൻ, യമ—ഡേ സൗം,യമ, (സംബോധനകൾ), രഭീൻ വൃഥ—രഭീകളേ മാറ്റുക, തേജഃ സന്ദുഥ—തേജസ്സിനേ കൂട്ടി ചേർക്കുക; യദു തേ കല്പ്രാണതമം ഗ്രഹം തദേത തദേത പശ്ചാമി—നിന്റെ മംഗലതമായ ഗ്രഹത്തെ താൻ കണ്ണികൊണ്ടിട്ടും, അസ്ഥ യഃ അസ്ഥ പുരാഷഃ സഃ അധം അന്ത്യി—അതു പുരാഷൻ ആരോ അവൻതനെന്നയാണി ഞാൻ.

പ്രാവ്യാം:—

സൗം—ഏഷം വൈശപത്രംഭിഷ്ടേപ്രാഃ (സൗരി = വിഭ്രാം മുതലായ പദ്ധതിശാ ഇതു ധാത്രവിഞ്ഞിനും ജനിക്കുന്നു) അതാനമയൻ, വിഭാത്മകൻ എന്നത്മം. ഇതു സംബോധനകാണ്ടു സവംജനത്തും സുചിപ്പിക്കുന്നു.

എക്കഷൻ. പ്രാപ്തി—തത്ര. എക്കനായി ഗമിക്കുന്നവൻ. ആചിക്കാരണത്തും സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇഴഴാവാസ്യം

പ്രജാപത്ര—സുജീകാരകത്പരം സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ഫോൺ—പ്രഫോൾഡ്—പോഷിപ്പിക്കുന്നവനു,

സമാതികാരകത്പരം സുചിപ്പിക്കുന്നു.

യദി—നിയമനം ചെയ്യുന്നവൻ.

ലയകാരകത്പരം സുചിപ്പിക്കുന്നു.

ചിന്മാത്രാത്മകനും, അവർക്കുപുതുതിക്കും മുലകാരനും, സുജീസമിതിച്ചങ്ങളുടെ പ്രതിഭാവം കാരകനും ആദ്ദോഡേ എന്ന സംബന്ധകളുടെ അത്മം. അങ്ങിൽ നിന്നും പ്രസരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചഭാസ്ത്രിനേ ഒന്ന് മാറ്റണമെ എന്ന പ്രാത്മന. പ്രപഞ്ചവികാരത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ഒഴിഓളിയമാനമാണ് ഭാസ്ത്രിനാൽ അരങ്ങോട്ട് നോക്കാനേ വരുത്തുന്നത്മം. മന്മഹന്തിംഗല മിരിശ്ശുപാത്രത്തിൽനിന്ന് ഭാസ്ത്രതന്നെ തിരുത്തി. ഈ തേജസ്സിനേ മാറ്റക എന്നവച്ചാലു എണ്ണബന്നു “സമൃദ്ധത്തജഃ” എന്ന മന്മഹന്തിംഗക്കാണ്ട് പറയുന്നു. സുജീസമിതിലെയാദിത്രപത്രിലാണ് അങ്ങയുടെ തേജസ്സു ശോഭക്കുന്നതു്. ഈ നാനാത്പരതാൽ അങ്ങയുടെ സാക്ഷാത്തായ അവസ്ഥയറിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. സുജീസമിതിലെയങ്ങളിലും പ്രതിഭാവം വികാരം കാണാമെന്ന ഫൂത ഈ വികാരങ്ങൾക്കു കൂറണമായ അങ്ങയുടെ പ്രദാവനുപരിയാണ് കഴിയുന്നില്ല എന്ന സാരം. അതിനാൽ നാനാത്പരഭാവം വഹിക്കുന്ന പ്രദാവനത്തെ ഒന്നാക്കി, അതിന്റെ എക്കുപത്രമായ മുലകുപചാക്കി, കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വെന്ന ഭാവം. ഈക്കുപത്രമാക്കുന്നോടു അനുതന്നെന്ന നിവികാരമായ പരമഭൂമം. മഹാമഹാത്മാ അങ്ങ ബഹുവാണ്ണം തോന്നുന്നതു മാറി എക്കമാണ്ണം തോന്നണമെന്ന ഇൽക്ക്. ഇപ്പോൾ ഈ കാണണ്ണതു ചിന്മാത്രത്ര മായിരിക്കും. ഇതാണ് അങ്ങയുടെ കല്പാണ്ണത്മമായതുപരം. ചെതന്നുമാത്രത്ര അങ്ങയേ അഞ്ചഭവൈപ്പുട്ടുന്നോടു തു അങ്ങ എന്നിൽ തന്നെയും ആത്മത്പരം തന്നെ യഥാബന്നവരും. എന്നിലും ചുർണ്ണനായിട്ടിരിക്കുന്നതു പര

മന്ത്രം ഫൈ

മാത്മാതനന്ന കൊ എന്ന ആത്മതതപ്പം തന്നെ ആ പരമാ ത്മതപ്പം, എന്ന പരമാത്മക്യവോധം വരികയുംചെയ്യും.

മന്ത്രം ഫൈ:—

വായുരനിലമദു തമമേഡം ഭസ്താന്തം ശരീരം

ഓം ക്രതോ സ്വര തുതം സ്വര ക്രതോ സ്വര തുതം സ്വര
അത്മം:—

അപം വായുഃ അമൃതം അനിലം—പിന്ന (മരണത്തി ക്കൽ) [അമേദഭാനീം മമ മരിഷ്ടതോ.....ശകരഃ] വായു അമൃതമായ അനിലനായിത്തിങ്ങൻ, ഇപം ശരീരം ഭസ്താ ന്തം—ഇരു ശരീരം ചാന്ദലായും തീരങ്ങൻ. ഓം ക്രതോ സ്വര—മേ ക്രതുവേ ഓർമ്മിക്കക, തുതം സ്വര—ചെയ്യി കൂളിതിനേരെപ്പാം ഓർമ്മിക്കക, ക്രതോസ്വര—ക്രതുവേ ഓർമ്മിക്കക, തുതാസ്വര—ചെയ്യിക്കൂളിതെപ്പാംമാർമ്മി ക്കിക.

വ്യാപ്താനം:—

ഈ മന്ത്രംകൊണ്ട് ജീവാന്ത്രത്തിക്കലേ അവസ്ഥ പറയുന്നു. പ്രാണവായ, പ്രാണാൾ, അനിരിക്ഷവായവായി പരിണമിക്കുന്നു; പ്രത്തിയുടെ മുണ്ടുപമായ ജീവ ചെചചന്നും പ്രത്തിയിൽത്തനന്ന ലക്ഷ്യിക്കുന്നു. പ്രത്ത്യുംഗ മായ ശരീരപിണ്ഡം ഒഹിച്ചു ചാന്ദലായിട്ടും ഓവിച്ചും ഗ്രഹിപ്പേണ വന്ന പ്രത്തിയിൽത്തനന്ന ചെങ്കു. അതായതു പ്രവണ്യാതമകമായ ഭൗതികശരീരം നാനാപ്രകാരത്തിൽ പ്രത്തിയിൽത്തനന്ന ലക്ഷ്യിക്കുന്നു. ശരീരവും ജീവനും അല്ലാതെ നമ്മിലെപ്പറ്റിണ്ടു്? നിശ്ചയാത്മക ത്വിഭുജ ശക്തി, Psychical or spiritual Basic Factor; ഇരാണ് കു. [ക്രതോ, സകല്പാത്മക-ശകരഃ] intention, will. വാസനയേ, സംഖ്യാരത്തെ ആണോൠ ഇന്നത്തെ മാനസികവിജ്ഞാനീയം sub-consciousness എന്ന പറയുന്നതു. ക്രതുവിനോടു് “മേ ഷ്വർസംഖ്യാരമേ, വാസനയേ, നീ

ശ്വസംവാസ്യം

യോർമിച്ചുനോക്കും, ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നെല്ലാം ഓർമിച്ചുനോക്കും” എന്ന പറയുന്നു. പണ്ടയുള്ള പണ്ട മതക സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നെല്ലാം സൗഖ്യതിഭ്യാഗാരം ഇത് വാസന (sub-consciousness) മാതൃമാണം നും നവീനമാനസികവിശ്രാന്തതിനും അർത്ഥാം. അതിന്ത്രംതെ മരറാനിനും (ജാഗ്രതചിത്താഭികരിക്ഷണം മരം) ഇതാണും വയ്ക്കും ഇത് സംസ്കാരം എന്ന പറയുന്നതു പുംകർമ്മങ്ങളുടെ ആകെ കുടിയ ഫലപിണ്ഡമാണും. ഇതാണും പ്രാരബ്ദധമായിതീനും ഭാവിജനകമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം മുലകാരണമായി വെിക്ഷണതും. ശരീരവും ജീവനം ഇത് സംസ്കാരങ്ങൾക്കിയുടെ ആയുധങ്ങൾ മാതൃമാണും. എന്നാലിതിനൊരു വിശ്രഷ്ടണ്ടും. സംസ്കാരത്തിനും, വാസനാനുപത്തിലെബാളിത്തു കിടക്കുന്ന കാമനകളുടെ, യടാത്മനുപം ജാഗ്രതബോധത്തിനറിയാൻ കിട്ടിയാൽ ആ മാനുഷിയൽ തന്നെ ആ വാസനകൾ നശിച്ചുകൊള്ളും. (when the sub-conscious desires are as a result of analysis brought up to consciousness they dissolve away for ever and will never more come up for auto-satisfaction). ഇതാണിന്നതെ അന്ത്യശ്രാദ്ധം Psycho-analysis എന്ന മാനസികരോഗചികിത്സാ യുക്തി.

അതിനാൽ ഈനി ജനകമ്മങ്ങളാവാതെയിരിക്കാനായി ലീനമായിക്കിടക്കുന്ന വാസനക്കേ സൗഖ്യത്തിയിൽ വരുത്തണമെന്ന ഉപഭേദമിക്കുന്നു. ഇത്തന്നെ auto-analysis (സപാന്തഃ ശ്രാദ്ധനം) എന്ന വിഭ്രം നിയുക്തശ്രാദ്ധിയോട്, നിയാമകശ്രാദ്ധിയോട്, പുംകർമ്മഫലമായ വാസനാനുപത്തിലെന്നെല്ലാം ഒളിത്തുകിടക്കുന്നശൈലി കണ്ണചിട്ടിക്കാൻ ആവശ്യമുണ്ടുണ്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഇവയെല്ലാം ജാഗ്രനാമനായ തുരുവിനെറിച്ചിവിൽപ്പെട്ട കഴിയുമ്പോൾ ആ വക്ക് വാസ

മരും മവ

നകരം നശിച്ചുകൊള്ളിം; മേൽ അവ കാരണമായി ജനകമ്മാ ദികരം എപ്പുട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ വിധത്തിൽ ജനകമ്മർക്ക് വരും. അതിനാലും യാം ചെയ്യാൻ കുതുവിനോട് (ജാഗ്ര നാമനായ നിയുതശക്തിയോട്) അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

മരും—മവ:—

അംഗോ നയ സുപ്തമാ രാദ്യ

അസ്ത്രാം വിശ്രപാനി ദേവ വയുനാനി വിഭപാം

യുദ്ധായ്യുജ്ജിഷ്ഠരാണമേകനാ-

ഭ്രിഞ്ഞാം തേ നമുക്കതിം ഹിഡ്യു

അത്മം:—

അംഗോ—ജനാനാത്മകമേ, ദേവ, തിളങ്ങുന്നവനേ, വിശ്രപാനി.വയുനാനി വിഭപാം—എല്ലാ മാർപ്പദങ്ങളുമാണി യുന്നവനായ നീ, അസ്ത്രാം രാദ്യ സുപ്തമാ നയ—ശ്രദ്ധ ഒഴി പരമധനമായ അനന്തരാനഭ്രതിക്കാഞ്ചിട്ട് നേർവചി കുറഞ്ഞിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടിപ്പായാലും, അസ്ത്രം ജ്ഞാനരാണം എന്നും യുദ്ധായി—എന്നിലേ കടിലത്രപത്രിലും പാപത്രേ എത്രതാലും, തേ ഭ്രിഞ്ഞാം നമഃ ഉക്തം രജിയേമ—അംഗോയ്ക്ക് വളരെ വളരെ നമസ്കാരം പറ തന്തുകൊള്ളുന്നു.

വ്യാവ്യാനം:—

രേരാധനം, സുഖാനദിവം—ഹുവിടെ പരമാനന്ദാനദിവ മെന്നത്മം.

അംഗറി—ജനാനാത്മകൻ. അംഗറിയേ ജനാനത്രതാട്ട സമാനച്ചുട്ട റത്തിപ്പുറയുന്നതു സവ്സാധാരണ മാണം. അംഗറി ശമ്പുംകൊണ്ട് ഹുവിടെ ഗ്രഹി ക്കൊണ്ടതു ചിംഗത്മകനായ പരമാത്മാവിനേ തന്നെനാ.

തന്നെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നതും ചിംഗത്മകവും ആയ പറ മാത്രംവിനോട് ചെയ്യുന്ന പ്രായമന്ത്രാണിയ്ക്ക്. ഇത് പറ

ഇ ശാഖാസ്യം

മാത്രമേ സർജ്ജനാബന്നനു പറയാനില്ലെല്ലാം. അല്ലെങ്കിൽ അരാനാനാത്മകമായ നിത്യപരഹരത്തിന്മേരു നിഃവിരുദ്ധ അറിവിൽ ഉൾപ്പെട്ടാൽത്തന്നെയി ഒന്നംതന്നെ വരും. ശ്രീവിത്ത കിടക്കുന്ന വാസനാഭികളേയും അവയുടെ പ്രവൃത്തികളേയും ഒപ്പന്നുണ്ടാം എല്ലാം നിന്നുവിന്നും കഴുതുമെന്നു യപന്. ഇങ്ങനെന്നുള്ള പരമാത്മ അരാനാനും എനിക്കു വഴി തെളിച്ചുതരുടു, പരമാനന്ദാനന്ത്വത്തി കുതകുന്ന ദിക്കിൽ എന്നു നല്ലവഴിയേ കൊണ്ടുചെന്നാ കുട്ടി എന്ന പ്രാത്മന്. വഴിക്കുന്നാണു വൈഷ്ണവരും എന്നു പറയുന്നു. അവിടെ കൂളിയും എന്നും =പാപം, തെററ. (ഇണ ആരു അപരാധേ ച) വഞ്ചിക്കൾിലെഴുള്ള തെററകൾ ഉണ്ട്. തെററകൾ വഞ്ചിച്ച ഭോഗപ്പെട്ടിട്ടതാ തെ അവധൈ തടരത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും ആനു ഭാവം. വാസന കുറി ജാഗ്രംബുലിഡ, കുതുവ്വിനേ, വഞ്ചിച്ച് അവയുടെ ഇഷ്ടം നേടും. ജാഗ്ര ക്രമുലിക്കു തടയാനിടക്കിട്ടാത്ത സപ്ത മൂരാസമയിലേം ഉന്നാതന്ത്രപത്രികളും വാസനകൾ ചുറ പ്പെട്ടി അവയുടെ ഇഷ്ടം നേടും. അല്ലെങ്കിൽ ഉദാതതന്ത്രപ തതിയിൽ അവ മുലിക്കു തടയാനമെന്നു തോന്നാൽവിധിതി ലുള്ള വേഷത്തിൽ വന്ന (10-ാം ചുരുക്ക കാണ്ണക) കാൽപ്പം പററിക്കിം. ഇതുവരാതെയിരിക്കുവാൻ പരമാത്മജത്താനു തതിന്റെ സഹായംതന്നെവേണ്ടും. അതുകൊണ്ടു പരമാത്മ തതപം- പരമഖ്യവമതപതപം- പരമാത്മജത്താനുപം, വാസനാസ്യും ജാഗ്രംബുലിഡേ വഞ്ചിച്ച പാപത്തിലേപ്പെട്ടാനിടവരാതെ, നിത്യാനന്ദപദവിയിൽ ഏതുക്കൊണ്ടു ചെന്നാക്കിമാറാക്കട്ടു. ഞങ്ങൾക്കു യമാത്മ സംഖ്യപദമെന്നതാ നേക്കസഹായമായ പരമാത്മാവിന്റു അനേകകും നമസ്കാരം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

രാം ശാന്തിക ശാന്തിക ശാന്തിക

പുർണ്ണമദ്ദഃ പുർണ്ണമിദഃ

പുർണ്ണനാൽ ഷൂർജ്ജമദ്ദപ്പരതേ

പുർണ്ണസ്യ പുർണ്ണമാദായ

പുർണ്ണമേവാവഗ്രിഷ്മപ്പരതേ

രാഹ

ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

